

32006L0112

L 347/1

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

11.12.2006

DIRECTIVA 2006/112/CE A CONSILIULUI
din 28 noiembrie 2006
privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

întrucât:

- (1) Directiva 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ a fost modificată în mod substanțial în mai multe etape. La efectuarea noilor modificări ale directivei menționate anterior, este de dorit, din motive de claritate și raționalizare, ca directiva menționată să fie reformată.
- (2) Textul reformat va include toate dispozițiile încă aplicabile ale Directivei 67/227/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind impozitele pe cifra de afaceri ⁽²⁾. Prin urmare, această directivă se abrogă.
- (3) În vederea asigurării prezentării acestor prevederi într-o formă clară și logică, în conformitate cu principiul unei mai bune legiferări, este necesară reformarea structurii și formulării directivei, deși acest lucru nu antrenează, în principiu, modificări de fond în legislația existentă. Cu toate acestea, un număr mic de modificări substanțiale sunt inerente exercițiului de reformare și este necesar să fie, totuși, efectuate. În cazul în care asemenea modificări sunt efectuate, acestea sunt enumerate în totalitate în cadrul dispozițiilor care reglementează transpunerea și intrarea în vigoare.

- (4) Realizarea obiectivului privind înființarea unei piețe interne presupune aplicarea în statele membre a legislației privind impozitele pe cifra de afaceri care să nu denatureze condițiile concurenței sau să împiedice libera circulație a bunurilor și serviciilor. Prin urmare, este necesară realizarea acestei armonizări a legislației privind impozitele pe cifra de afaceri prin intermediul unui sistem privind taxa pe valoarea adăugată (TVA), astfel încât să se elimine, pe cât posibil, factorii care pot denatura condițiile concurenței, atât la nivel național, cât și la nivel comunitar.
- (5) Un sistem privind TVA atinge cel mai înalt grad de simplitate și neutralitate atunci când taxa este percepută într-un mod cât mai general posibil și atunci când sfera sa de aplicare acoperă toate etapele producției și distribuției, precum și prestarea de servicii. Prin urmare, adoptarea unui sistem comun care să se aplice și comerțului cu amănuntul este în interesul pieței interne și al statelor membre.
- (6) Este necesar ca acest proces să se efectueze în etape, întrucât armonizarea impozitelor pe cifra de afaceri determină în statele membre modificări în structura fiscală și consecințe apreciabile în domeniile bugetar, economic și social.
- (7) Sistemul comun privind TVA este necesar să conducă, chiar și în cazul în care cotele și scutirile nu sunt pe deplin armonizate, la o neutralitate în domeniul concurenței, astfel încât, pe teritoriul fiecărui stat membru, bunurile și serviciile similare să suporte aceeași sarcină fiscală, indiferent de lungimea lanțului de producție și de distribuție.
- (8) În temeiul Deciziei 2000/597/CE, Euratom a Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților Europene ⁽³⁾, bugetul Comunităților Europene este necesar să fie finanțat în totalitate, fără să aducă atingere altor venituri, din resursele proprii ale Comunităților. Acestea din urmă este necesar să includă resursele provenite din TVA și obținute prin aplicarea unei cote uniforme a taxei la baze de stabilire determinate în mod uniform și în conformitate cu normele comunitare.
- (9) Este esențial a se prevedea o perioadă de tranziție care să permită adaptarea treptată a legislațiilor naționale în domeniile menționate.

⁽¹⁾ JO L 145, 13.6.1977, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2006/98/CE (JO L 221, 21.8.2006, p. 9).

⁽²⁾ JO 71, 14.4.1967, p. 1301. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 69/463/CEE (JO L 320, 20.12.1969, p. 34).

⁽³⁾ JO L 253, 7.10.2000, p. 42.

- (10) În respectiva perioadă de tranziție, operațiunile intracomunitare efectuate de persoane impozabile, altele decât persoanele scutite de la plata impozitului, sunt impozitate în statul membru de destinație, în conformitate cu respectivele cote și în condițiile stabilite de către statul membru respectiv.
- (11) De asemenea, este necesar ca, în perioada de tranziție respectivă, achizițiile intracomunitare de o anumită valoare efectuate de persoane scutite de la plata impozitului sau de persoane juridice neimpozabile, anumite vânzări intracomunitare la distanță și livrarea de mijloace de transport noi persoanelor fizice sau organismelor scutite de la plata impozitului sau neimpozabile să fie impozitate în statul membru de destinație, în conformitate cu respectivele cote și în condițiile stabilite de către statul membru respectiv, în măsura în care operațiunile respective pot cauza, în absența unor dispoziții speciale, denaturări semnificative ale concurenței între statele membre.
- (12) Din motive legate de condițiile lor geografice, economice și sociale, anumite teritorii sunt excluse din sfera de aplicare a prezentei directive.
- (13) Pentru a spori caracterul nediscriminatoriu al taxei, termenul „persoană impozabilă” se definește astfel încât statele membre să îl poată utiliza pentru a include persoanele care efectuează în mod ocazional anumite operațiuni.
- (14) Termenul „operațiune taxabilă” poate conduce la dificultăți, în special în ceea ce privește operațiunile considerate ca fiind operațiuni taxabile. Prin urmare, conceptele în cauză este necesar să fie clarificate.
- (15) În vederea facilitării schimburilor comerciale intracomunitare în domeniul lucrărilor privind bunurile mobile corporale, este necesar a stabili regimuri fiscale aplicabile operațiunilor respective atunci când acestea sunt efectuate pentru un client care este identificat în scopuri de TVA într-un alt stat membru decât cel în care operațiunea este efectuată fizic.
- (16) O operațiune de transport de pe teritoriul unui stat membru este considerată un transport intracomunitar de bunuri în cazul în care este legat direct de o operațiune de transport efectuată între state membre, pentru a simplifica nu numai principiile și regimurile de impozitare a serviciilor de transport intern respective, ci și normele aplicabile serviciilor auxiliare și serviciilor prestate de intermediari care participă la prestarea diferitelor servicii.
- (17) Stabilirea locului efectuării operațiunilor taxabile poate conduce la conflicte între statele membre privind jurisdicția, în special în ceea ce privește livrarea de bunuri care necesită montaj sau prestarea de servicii. Deși locul unde se desfășoară o prestare de servicii este considerat în principiu ca fiind locul unde prestatorul și-a stabilit locul de desfășurare a activității sale economice, acesta este definit ca aflându-se în statul membru al clientului, în special în cazul anumitor servicii prestate între persoane impozabile al căror cost este inclus în prețul bunurilor.
- (18) Este necesar a clarifica definiția locului impozitării pentru anumite operațiuni efectuate la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor în timpul unui transport de călători în cadrul Comunității.
- (19) Electricitatea și gazul sunt considerate bunuri în scopuri de TVA. Cu toate acestea, este foarte dificilă determinarea locului livrării. Pentru a evita dubla impozitare sau neimpozitarea și pentru a realiza o piață internă veritabilă fără bariere legate de regimul TVA, locul livrării de gaz, prin sistemul de distribuție a gazelor naturale, sau de electricitate, înainte ca bunurile să atingă etapa finală de consum, este necesar să fie, prin urmare, locul în care clientul și-a stabilit sediul activității economice. Livrarea de electricitate și de gaz în etapa finală, adică de la comercianți și distribuitori către consumatorul final, se impozitează la locul unde clientul utilizează și consumă efectiv bunurile.
- (20) În cazul închirierii unor bunuri mobile corporale, aplicarea normei generale conform căreia prestările de servicii sunt impozitate în statul membru în care este stabilit prestatorul poate conduce la o denaturare semnificativă a concurenței în cazul în care locatorul și locatarul sunt stabiliți în state membre diferite, iar cotele de impozitare din statele respective diferă. Prin urmare, este necesar a stabili că locul prestării unui serviciu este locul în care clientul și-a stabilit sediul activității economice sau în care dispune de un sediu comercial fix pentru care a fost furnizat serviciul sau, în absența acestora, locul unde își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.
- (21) Cu toate acestea, în ceea ce privește închirierea de mijloace de transport, este necesar, din motive de control, a se aplica cu strictețe norma generală și a se considera, astfel, locul prestării ca fiind locul în care prestatorul și-a stabilit sediul activității economice.
- (22) Toate serviciile de telecomunicații consumate în Comunitate se impozitează pentru a preveni denaturarea concurenței în acest domeniu. În acest scop, serviciile de telecomunicații prestate persoanelor impozabile stabilite în Comunitate sau clienților stabiliți în țări terțe se impozitează, în principiu, la locul în care este stabilit clientul serviciilor. Cu toate acestea, pentru a asigura impozitarea uniformă a serviciilor de telecomunicații prestate de persoane impozabile stabilite în teritorii terțe sau în țări terțe unor persoane neimpozabile stabilite în Comunitate și care sunt efectiv utilizate sau exploatate în Comunitate, este necesar ca statele membre să prevadă ca locul prestării să fie în Comunitate.
- (23) De asemenea, pentru a preveni denaturări ale concurenței, serviciile de televiziune și de radiodifuziune și serviciile prestate pe cale electronică din teritorii terțe sau țări terțe unor persoane stabilite în Comunitate sau din Comunitate unor clienți stabiliți în teritorii terțe sau țări terțe se impozitează la locul de stabilire al clientului.

- (24) Conceptele de fapt generator și exigibilitate a TVA este necesar să fie armonizate în cazul în care introducerea sistemului comun privind TVA și orice modificare ulterioară a acestuia produc efecte în același timp în toate statele membre.
- (25) Baza de impozitare se armonizează astfel încât aplicarea TVA operațiunilor taxabile să conducă la rezultate comparabile în toate statele membre.
- (26) Cu scopul de a preveni pierderea de venituri fiscale prin operațiuni realizate de părțile legate între ele în scopul obținerii de avantaje fiscale, este necesar, în condiții limitate specifice, ca statele membre să aibă posibilitatea de a interveni în ceea ce privește baza de impozitare a livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii și a achizițiilor intracomunitare de bunuri.
- (27) Pentru combaterea evaziunii fiscale sau a fraudei, este necesar ca statele membre să aibă posibilitatea de a include în baza de impozitare a unei operațiuni care implică prelucrarea aurului de investiții furnizat de un client valoarea aurului de investiții respectiv în cazul în care, prin prelucrarea sa, aurul își pierde calitatea de aur de investiții. Este necesar ca atunci când aplică aceste măsuri, statele membre să dispună de un anumit grad de discreție.
- (28) Pentru evitarea denaturărilor, eliminarea controalelor fiscale la frontiere implică nu numai o bază unitară de stabilire, ci și o aliniere suficientă între statele membre în ceea ce privește numărul de cote și nivelurile cotelor.
- (29) Cota standard de TVA în vigoare în diferitele state membre, combinată cu mecanismul sistemului de tranziție, asigură funcționarea sistemului la un nivel acceptabil. Pentru a preîntâmpina ca divergențe în cotele standard de TVA aplicate de statele membre să conducă la dezechilibre structurale în Comunitate și la denaturări ale concurenței în anumite sectoare de activitate, se fixează o cotă standard minimă de 15 %, sub rezerva unor revizui.
- (30) Este necesar ca pentru a păstra caracterul neutru al TVA, cotele aplicate de statele membre să permită, ca regulă generală, deducerea TVA aplicate în etapa anterioară.
- (31) În perioada de tranziție, este necesar să fie permise anumite derogări privind numărul și nivelul cotelor.
- (32) Este necesar ca pentru o mai bună apreciere a impactului cotelor reduse, Comisia să pregătească un raport de evaluare privind impactul cotelor reduse aplicate serviciilor prestate la nivel local, în special în ceea ce privește crearea de locuri de muncă, creșterea economică și funcționarea corespunzătoare a pieței interne.
- (33) Este necesar ca pentru a combate problema șomajului, statelor membre care doresc acest lucru să li se permită să experimenteze funcționarea și impactul, în ceea ce privește crearea de locuri de muncă, ale unei reduceri a cotei TVA aplicate serviciilor cu mare aport de forță de muncă. Reducerea respectivă poate micșora, de asemenea, tendințele întreprinderilor în cauză de a intra sau de a se menține în economia subterană.
- (34) Cu toate acestea, o asemenea reducere a cotei TVA nu este lipsită de riscuri pentru buna funcționare a pieței interne și pentru caracterul neutru al taxei. Prin urmare, este necesar a se prevedea introducerea unei proceduri de autorizare pe o perioadă fixă, dar suficient de lungă, pentru a permite evaluarea impactului cotelor reduse aplicate serviciilor prestate local. Pentru ca o astfel de măsură să rămână verificabilă și limitată, sfera ei de aplicare se definește cu strictețe.
- (35) Este necesar a se elabora o listă comună a scutirilor, astfel încât resursele proprii ale Comunităților să poată fi colectate într-un mod uniform în toate statele membre.
- (36) Atât în beneficiul persoanelor obligate la plata TVA, cât și al autorităților administrative competente, metodele de aplicare a TVA anumitor livrări și achizițiilor intracomunitare de produse supuse accizelor este necesar să fie aliniate cu procedurile și obligațiile privind declararea în cazul expedierilor de astfel de produse într-un alt stat membru prevăzute de Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse ⁽¹⁾.
- (37) Livrarea de gaz prin sistemul de distribuție a gazelor naturale și livrarea de electricitate sunt impozitate la locul de stabilire al clientului. Prin urmare, este necesar ca pentru a evita dubla impozitare, importul de astfel de produse să fie scutit de TVA.
- (38) În ceea ce privește faptele generatoare de pe piața internă legate de schimburile comerciale intracomunitare de bunuri efectuate în perioada de tranziție de persoane impozabile nestabilite pe teritoriul statului membru în care are loc achiziția intracomunitară de bunuri, inclusiv operațiunile în lanț, este necesar a se prevedea măsuri de simplificare care să asigure un tratament egal în toate statele membre. În acest sens, este necesar să se armonizeze dispozițiile privind sistemul de impozitare și persoana obligată la plata TVA datorată pentru asemenea operațiuni. Cu toate acestea, este necesar să se excludă, în principiu, din regimurile respective, bunurile care sunt destinate a fi livrate în etapa de vânzare cu amănuntul.
- (39) Dispozițiile care reglementează deducerile este necesar să fie armonizate în măsura în care ele afectează sumele efectiv colectate. Proporția de deducere este necesar să fie calculată în mod similar în toate statele membre.
- (40) Regimul care permite regularizarea deducerilor pentru bunurile de capital pe întreaga durată de viață a activului, în funcție de utilizarea sa efectivă, este necesar să poată fi

⁽¹⁾ JO L 76, 23.3.1992, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/106/CE (JO L 359, 4.12.2004, p. 30).

aplicat, de asemenea, anumitor servicii asemănătoare bunurilor de capital.

- (41) Este necesar a se preciza care sunt persoanele obligate la plata TVA, în special în cazul serviciilor prestate de o persoană care nu este stabilită în statul membru în care este datorată TVA.
- (42) Este necesar ca statele membre să fie în măsură, în anumite cazuri, să desemneze destinatarul livrărilor de bunuri sau al prestațiilor de servicii ca persoană obligată la plata TVA. Această măsură permite statelor membre să simplifice normele și să combată evaziunea fiscală și fraudă din sectoarele identificate și privind anumite tipuri de operațiuni.
- (43) Este necesar ca statele membre să aibă libertatea deplină de a desemna persoanele obligate la plata TVA la import.
- (44) Este necesar ca statele membre să poată adopta dispoziții care să prevadă că altă persoană decât persoana obligată la plata TVA este responsabilă solidar de plata taxei.
- (45) Obligațiile persoanelor impozabile este necesar să fie armonizate pe cât posibil, pentru a asigura garanțiile necesare pentru colectarea TVA într-un mod uniform în toate statele membre.
- (46) Utilizarea facturării electronice este necesar să permită autorităților fiscale să-și desfășoare activitățile de monitorizare. Este necesar, prin urmare, pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a pieței interne, elaborarea unei liste, armonizate la nivel comunitar, cu detaliile care se menționează pe facturi și stabilirea unui număr de regimuri comune care reglementează utilizarea facturării electronice și depozitarea electronică a facturilor, precum și autofacturarea și externalizarea operațiunilor de facturare.
- (47) Sub rezerva unor condiții pe care le stabilesc, statele membre au obligația de a permite elaborarea electronică a anumitor declarații și deconturi și să poată solicita utilizarea mijloacelor electronice.
- (48) Necesitatea unei reduceri a formalităților administrative și statistice care sunt îndeplinite de întreprinderi, în special de întreprinderile mici și mijlocii, este necesar să fie armonizată cu punerea în aplicare a unor măsuri eficiente de control și cu nevoia, atât din motive economice, cât și fiscale, de a menține calitatea instrumentelor statistice comunitare.
- (49) Este necesar să li se permită statelor membre să continue aplicarea regimurilor lor speciale pentru întreprinderi mici, în conformitate cu dispoziții comune și în vederea unei armonizări sporite.
- (50) Statele membre este necesar să-și păstreze libertatea de a aplica un regim special cuprinzând reduceri forfetare a TVA aferentă intrărilor pentru fermierii care nu intră sub incidența regimului normal. Este necesar să fie stabilite principiile de bază ale regimului special respectiv și să fie

adoptată o metodă comună de calculare a valorii adăugate de respectivii fermieri, pentru colectarea resurselor proprii.

- (51) Este necesar a se adopta un sistem comunitar de impozitare aplicabil bunurilor second-hand, operelor de artă, antichităților și obiectelor de colecție, cu scopul de a evita dubla impozitare și denaturarea concurenței între persoanele impozabile.
- (52) Aplicarea normelor comune privind TVA aurului reprezintă un obstacol important în calea utilizării acestuia pentru investiții financiare și justifică, prin urmare, aplicarea unui regim fiscal special, pentru a consolida, de asemenea, competitivitatea internațională a pieței comunitare a aurului.
- (53) Livrarea de aur de investiții este în mod inerent similară altor instrumente financiare care sunt scutite de TVA. În consecință, scutirea pare a fi tratamentul fiscal cel mai adecvat pentru livrările de aur de investiții.
- (54) Definiția aurului de investiție este necesar să includă monedele de aur a căror valoare reflectă în principal prețul aurului conținut. Din motive de transparență și certitudine juridică, este necesar să fie elaborată o listă anuală a monedelor care intră sub incidența regimului aplicabil aurului de investiție, care oferă garanții operatorilor ce tranzacționează asemenea monede. Lista respectivă este necesar să nu aducă atingere scutirii monedelor care nu sunt incluse în listă, dar care îndeplinesc criteriile stabilite de prezenta directivă.
- (55) Pentru a preveni evaziunea fiscală și a atenua în același timp sarcina financiară aferentă livrării de aur cu grad de puritate superior unui anumit nivel, este justificat a se permite statelor membre să desemneze clientul ca persoană obligată la plata TVA.
- (56) Pentru a facilita respectarea obligațiilor fiscale de către operatorii care prestează servicii pe cale electronică și care nu sunt stabiliți și nici nu sunt obligați să fie identificați în scopuri de TVA în Comunitate, este necesar să fie stabilit un regim special. În cadrul regimului respectiv, orice operator care prestează asemenea servicii pe cale electronică persoanelor neimpozabile din Comunitate, în cazul în care nu este altfel identificat în scopuri de TVA în Comunitate, este necesar să aibă posibilitatea de a opta pentru identificare într-un singur stat membru.
- (57) Este de dorit ca dispozițiile privind serviciile de radiodifuziune și televiziune și anumite servicii prestate pe cale electronică să fie instituite doar temporar și să fie revizuite, pe baza experienței, după o scurtă perioadă de timp.
- (58) Este necesar a promova aplicarea uniformă a dispozițiilor prezentei directive și, în acest scop, este necesar să se instituie un comitet consultativ pentru taxa pe valoare adăugată pentru a se permite statelor membre și Comisiei să coopereze strâns.

- (59) Este necesar, în anumite limite și sub rezerva anumitor condiții, ca statele membre să poată introduce sau continua să aplice măsuri speciale de derogare de la prezenta directivă, cu scopul de a simplifica perceperea taxei sau de a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau fraudă.
- (60) Pentru a evita situația de incertitudine a unui stat membru care a depus o cerere de derogare în ceea ce privește planurile Comisiei ca răspuns la cererea respectivă, este necesar să se stabilească termene în care Comisia are obligația de a prezenta Consiliului fie o propunere de autorizare, fie o comunicare în care să își expună obiecțiile.
- (61) Este esențial a se asigura aplicarea uniformă a sistemului privind TVA. Este necesar să se adopte măsuri de punere în aplicare pentru realizarea acestui obiectiv.
- (62) Este necesar ca măsurile respective să abordeze, în special, problema dublei impozitări a operațiunilor transfrontaliere care poate apărea ca urmare a divergențelor dintre statele membre în aplicarea normelor care reglementează locul efectuării operațiunilor taxabile.
- (63) Cu toate că sfera de aplicare a măsurilor respective este limitată, aceste măsuri pot avea un impact bugetar care poate fi semnificativ pentru unul sau mai multe state membre. Prin urmare, este justificat dreptul Consiliului de a-și exercita competențele de executare.
- (64) Ținând seama de sfera lor limitată de aplicare, măsurile de punere în aplicare este necesar să fie adoptate de către Consiliu hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei.
- (65) Întrucât, din aceste motive, obiectivele prezentei directive nu pot fi atinse în mod suficient de statele membre și pot fi realizate, prin urmare, mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective.
- (66) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională este necesar să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directivele anterioare. Obligația de transpunere în legislația națională a dispozițiilor nemodificate decurge din directivele anterioare.
- (67) Este necesar ca prezenta directivă să nu aducă atingere obligațiilor statelor membre legate de termenele de transpunere în legislația națională a directivelor prevăzute în anexa XI partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CUPRINS

TITLUL I — OBIECT ȘI SFERĂ DE APLICARE.....	15
TITLUL II — SFERĂ DE APLICARE TERITORIALĂ.....	16
TITLUL III — PERSOANE IMPOZABILE	17
TITLUL IV — OPERAȚIUNI TAXABILE.....	18
Capitolul 1 — Livrarea de bunuri	18
Capitolul 2 — Achiziția intracomunitară de bunuri	19
Capitolul 3 — Prestarea de servicii	20
Capitolul 4 — Importul de bunuri	20
TITLUL V — LOCUL OPERAȚIUNILOR TAXABILE	20
Capitolul 1 — Locul livrării de bunuri	20
Secțiunea 1 — Livrarea de bunuri fără transport	20
Secțiunea 2 — Livrarea de bunuri cu transport	20
Secțiunea 3 — Livrarea de bunuri la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor	21
Secțiunea 4 — Livrarea de bunuri prin sistemele de distribuție	22
Capitolul 2 — Locul unei achiziții intracomunitare de bunuri	22
Capitolul 3 — Locul prestării de servicii	22
Secțiunea 1 — Regulă generală	22
Secțiunea 2 — Dispoziții speciale	23
Subsecțiunea 1 — Prestarea de servicii de către intermediari	23

Subsecțiunea 2 — Prestarea de servicii legate de bunuri imobile	23
Subsecțiunea 3 — Prestarea de servicii de transport	23
Subsecțiunea 4 — Prestarea de servicii culturale și similare, servicii auxiliare transportului sau servicii în legătură cu bunurile mobile corporale	23
Subsecțiunea 5 — Prestarea de servicii diverse.....	24
Subsecțiunea 6 — Criteriul utilizării și exploatării efective	25
Capitolul 4 — Locul importului de bunuri	25
TITLUL VI — FAPT GENERATOR ȘI EXIGIBILITATEA TVA	25
Capitolul 1 — Dispoziții generale	25
Capitolul 2 — Livrarea de bunuri și prestarea de servicii	25
Capitolul 3 — Achiziția intracomunitară de bunuri	26
Capitolul 4 — Importul de bunuri	26
TITLUL VII — BAZĂ DE IMPOZITARE	26
Capitolul 1 — Definiție	26
Capitolul 2 — Livrarea de bunuri sau prestarea de servicii	26
Capitolul 3 — Achiziția intracomunitară de bunuri	28
Capitolul 4 — Importul de bunuri	28
Capitolul 5 — Dispoziții diverse	29
TITLUL VIII — COTE	29
Capitolul 1 — Aplicarea cotelor	29
Capitolul 2 — Structura și nivelul cotelor	29
Secțiunea 1 — Cota standard	29
Secțiunea 2 — Cote reduse	29
Secțiunea 3 — Dispoziții speciale	30
Capitolul 3 — Dispoziții temporare pentru anumite servicii cu un mare aport de forță de muncă.....	30
Capitolul 4 — Dispoziții speciale aplicabile până la adoptarea unor regimuri definitive	31
Capitolul 5 — Dispoziții temporare	32
TITLUL IX — SCUTIRI	33
Capitolul 1 — Dispoziții generale.....	33
Capitolul 2 — Scutiri pentru anumite activități de interes general	33
Capitolul 3 — Scutiri pentru alte activități	34
Capitolul 4 — Scutiri pentru operațiunile intracomunitare.....	35
Secțiunea 1 — Scutiri legate de livrarea de bunuri	35
Secțiunea 2 — Scutiri pentru achizițiile intracomunitare de bunuri	36
Secțiunea 3 — Scutiri pentru anumite servicii de transport	36
Capitolul 5 — Scutiri la import.....	37
Capitolul 6 — Scutiri la export	38
Capitolul 7 — Scutiri legate de transportul internațional	38
Capitolul 8 — Scutiri referitoare la anumite operațiuni asimilate exporturilor	39
Capitolul 9 — Scutiri pentru prestările de servicii efectuate de către intermediari	39
Capitolul 10 — Scutiri pentru operațiunile legate de comerțul internațional	39
Secțiunea 1 — Antrepozite vamale, alte antrepozite decât antrepozitele vamale și regimuri similare	39
Secțiunea 2 — Operațiuni scutite în vederea exportului și în cadrul schimburilor comerciale dintre statele membre...	41
Secțiunea 3 — Dispoziții comune secțiunilor 1 și 2	41

TITLUL X — DEDUCERI	41
Capitolul 1 — Originea și sfera de aplicare a dreptului de deducere	41
Capitolul 2 — Pro rata de deducere	42
Capitolul 3 — Restricții privind dreptul de deducere	43
Capitolul 4 — Norme care reglementează exercitarea dreptului de deducere	43
Capitolul 5 — Ajustarea deducerilor	44
TITLUL XI — OBLIGAȚIILE PERSOANELOR IMPOZABILE ȘI ALE ANUMITOR PERSOANE NEIMPOZABILE	45
Capitolul 1 — Obligația de plată	45
Secțiunea 1 — Persoane obligate la plata TVA către autoritățile fiscale	45
Secțiunea 2 — Modalități de plată	47
Capitolul 2 — Identificare	47
Capitolul 3 — Facturare	48
Secțiunea 1 — Definiție	48
Secțiunea 2 — Noțiunea de factură	48
Secțiunea 3 — Emiterea facturilor	48
Secțiunea 4 — Conținutul facturilor	49
Secțiunea 5 — Transmiterea facturilor prin mijloace electronice	50
Secțiunea 6 — Măsuri de simplificare	51
Capitolul 4 — Contabilitate	51
Secțiunea 1 — Definiție	51
Secțiunea 2 — Obligații generale	51
Secțiunea 3 — Obligații specifice legate de stocarea tuturor facturilor	51
Secțiunea 4 — Dreptul de acces la facturile stocate prin mijloace electronice într-un alt stat membru	52
Capitolul 5 — Declarații	52
Capitolul 6 — Declarații recapitulative	53
Capitolul 7 — Dispoziții diverse	55
Capitolul 8 — Obligații privind anumite operațiuni de import și export	55
Secțiunea 1 — Operațiuni de import	55
Secțiunea 2 — Operațiuni de export	56
TITLUL XII — REGIMURI SPECIALE	56
Capitolul 1 — Regimul special pentru întreprinderile mici	56
Secțiunea 1 — Proceduri simplificate pentru impunere și colectare	56
Secțiunea 2 — Scutiri sau diminuări treptate	56
Secțiunea 3 — Raportare și reexaminare	58
Capitolul 2 — Regimul comun forfetar pentru producători agricoli	58
Capitolul 3 — Regimul special pentru agențiile de turism	59
Capitolul 4 — Regimuri speciale pentru bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție și antichități	60
Secțiunea 1 — Definiții	60
Secțiunea 2 — Regimul special pentru comercianți persoane impozabile	61
Subsecțiunea 1 — Regimul marjei	61
Subsecțiunea 2 — Regimul tranzitoriu pentru mijloacele de transport second-hand	62
Secțiunea 3 — Regimul special pentru vânzările prin licitație publică	63
Secțiunea 4 — Măsuri de prevenire a denaturărilor concurenței și a evaziunii fiscale	64

Capitolul 5 — Regimul special pentru aurul de investiții	64
Secțiunea 1 — Dispoziții generale.....	64
Secțiunea 2 — Scutire de TVA	65
Secțiunea 3 — Opțiune de impozitare	65
Secțiunea 4 — Tranzacții pe o piață reglementată a lingourilor de aur	65
Secțiunea 5 — Drepturi și obligații speciale ale comercianților de aur de investiții	65
Capitolul 6 — Regim special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii pe cale electronică unor persoane neimpozabile	66
Secțiunea 1 — Dispoziții generale.....	66
Secțiunea 2 — Regim special pentru serviciile furnizate pe cale electronică	66
TITLUL XIII — DEROGĂRI	67
Capitolul 1 — Derogări aplicate până la adoptarea regimurilor definitive.....	67
Secțiunea 1 — Derogări pentru statele care erau membre ale Comunității la 1 ianuarie 1978	67
Secțiunea 2 — Derogări pentru statele care au aderat la Comunitate după 1 ianuarie 1978	68
Secțiunea 3 — Dispoziții comune secțiunilor 1 și 2	69
Capitolul 2 — Derogări supuse autorizării	69
Secțiunea 1 — Măsuri de simplificare și măsuri de prevenire a evaziunii fiscale sau a fraudei.....	69
Secțiunea 2 — Acorduri internaționale.....	70
TITLUL XIV — DISPOZIȚII DIVERSE	70
Capitolul 1 — Măsuri de punere în aplicare.....	70
Capitolul 2 — Comitetul TVA	70
Capitolul 3 — Cursuri de schimb	70
Capitolul 4 — Alte impozite, drepturi și taxe	71
TITLUL XV — DISPOZIȚII FINALE	71
Capitolul 1 — Regim tranzitoriu pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre	71
Capitolul 2 — Măsuri tranzitorii aplicabile în contextul aderării la Uniunea Europeană	71
Capitolul 3 — Transpunere și intrare în vigoare	72
ANEXA I — LISTA ACTIVITĂȚILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 13 ALINEATUL (1) AL TREILEA PARAGRAF...	73
ANEXA II — LISTA ORIENTATIVĂ A SERVICIILOR FURNIZATE PE CALE ELECTRONICĂ PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 56 ALINEATUL (1) LITERA (k).....	74
ANEXA III — LISTA LIVRĂRILOR DE BUNURI ȘI PRESTĂRILOR DE SERVICII CĂRORA LE POT FI APLICATE COTELE REDUSE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 98	75
ANEXA IV — LISTA SERVICIILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 106	76
ANEXA V — CATEGORII DE BUNURI REGLEMENTATE DE ALTE REGIMURI DE ANTREPOZIT DECÂT ANTREPOZITUL VAMAL PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 160 ALINEATUL (2)	77
ANEXA VI — LISTA LIVRĂRILOR DE BUNURI ȘI PRESTĂRILOR DE SERVICII PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 199 ALINEATUL (1) LITERA (d)	79
ANEXA VII — LISTA ACTIVITĂȚILOR DE PRODUCȚIE AGRICOLĂ PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 295 ALINEATUL (1) PUNCTUL 4	80
ANEXA VIII — LISTA ORIENTATIVĂ A SERVICIILOR AGRICOLE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 295 ALINEATUL (1) PUNCTUL 5	81
ANEXA IX — OBIECTE DE ARTĂ, OBIECTE DE COLECȚIE ȘI ANTICHITĂȚI PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 311 ALINEATUL (1) PUNCTELE 2, 3 ȘI 4	82
Partea A — Obiecte de artă	82
Partea B — Obiecte de colecție	82
Partea C — Antichități	82

ANEXA X — LISTA OPERATIUNILOR SUPUSE DEROGĂRILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLELE 370, 371 ȘI 380-390	83
Partea A — Operațiuni pe care statele membre pot continua să le impoziteze	83
Partea B — Operațiuni pe care statele membre pot continua să le scutească.....	83
ANEXA XI	85
Partea A — Directive abrogate și modificările succesive ale acestora	85
Partea B — Termene de transpunere în legislația națională (la care se face referire la articolul 411)	86
ANEXA XII — TABEL DE CORESPONDENȚĂ	88

TITLUL I

OBIECT ȘI SFERĂ DE APLICARE

Articolul 1

(1) Prezenta directivă stabilește sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată (TVA).

(2) Principiul sistemului comun privind TVA presupune aplicarea asupra bunurilor și serviciilor a unei taxe generale de consum exact proporțională cu prețul bunurilor și serviciilor, indiferent de numărul de operațiuni care au loc în procesul de producție și de distribuție anterior etapei în care este percepută taxa.

La fiecare operațiune, TVA, calculată la prețul bunurilor sau serviciilor la o cotă aplicabilă bunurilor sau serviciilor respective, este exigibilă după deducerea valorii TVA suportate direct de diferitele componente ale prețului.

Sistemul comun privind TVA se aplică până la etapa de vânzare cu amănuntul, inclusiv.

Articolul 2

(1) Următoarele operațiuni sunt supuse TVA:

(a) livrarea de bunuri efectuate cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;

(b) achiziția intracomunitară de bunuri efectuată cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către:

(i) o persoană impozabilă care acționează ca atare sau o persoană juridică neimpozabilă, în cazul în care vânzătorul este o persoană impozabilă care acționează ca atare și care nu poate beneficia de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la articolele 282-292 și care nu este reglementată de articolul 33 sau 36;

(ii) în cazul mijloacelor de transport noi, o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei alte achiziții nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau orice altă persoană neimpozabilă;

(iii) în cazul produselor supuse accizelor, atunci când accizele la achiziția intracomunitară sunt exigibile, în temeiul Directivei 92/12/CEE, pe teritoriul statului membru, o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei alte achiziții nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1);

(c) prestarea de servicii efectuată cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;

(d) importul de bunuri.

(2) (a) În sensul alineatului (1) litera (b) punctul (ii), sunt considerate „mijloace de transport” următoarele mijloace de transport, în cazul în care sunt destinate transportului de persoane sau de bunuri:

(i) vehiculele terestre cu motor a căror capacitate depășește 48 centimetri cubi sau a căror putere depășește 7,2 kilowați;

(ii) navele care depășesc 7,5 metri în lungime, cu excepția navelor utilizate pentru navigația în largul mării și care transportă călători cu plată și a navelor utilizate pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit sau pentru salvare și asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă;

(iii) aeronavele a căror greutate la decolare depășește 1 550 kilograme, cu excepția aeronavelor utilizate de companii aeriene care operează cu plată, în principal, pe rute internaționale;

(b) Aceste mijloace de transport sunt considerate „noi” în cazul:

(i) vehiculelor terestre cu motor, atunci când livrarea are loc în termen de șase luni de la data primei puneri în folosință sau atunci când vehiculul a parcurs maximum 6 000 de kilometri;

(ii) navelor, atunci când livrarea are loc în termen de trei luni de la data primei puneri în folosință sau atunci când nava a efectuat deplasări a căror durată totală nu depășește 100 de ore;

- (iii) aeronavelor, atunci când livrarea are loc în termen de trei luni de la data primei puneri în folosință sau atunci când aeronava a zburat maximum 40 de ore;

- (c) statele membre stabilesc condițiile în care pot fi considerate ca stabilite datele prevăzute la litera (b).

(3) „Produse supuse accizelor” înseamnă produsele energetice, alcoolul și băuturile alcoolice și tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite de legislația comunitară actuală, exceptând gazul furnizat prin sistemul de distribuție a gazelor naturale și electricitatea.

Articolul 3

(1) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i), nu sunt supuse TVA următoarele operațiuni:

- (a) achiziția intracomunitară de bunuri efectuată de către o persoană impozabilă sau de către o persoană juridică neimpozabilă, atunci când livrarea de astfel de bunuri pe teritoriul statului membru de achiziție este scutită în temeiul articolelor 148 și 151;
- (b) achiziția intracomunitară de bunuri, alta decât cea prevăzută la litera (a) și la articolul 4 și alta decât achiziția de mijloace de transport noi sau de produse supuse accizelor, efectuată de către o persoană impozabilă pentru activitățile sale agricole, forestiere sau de pescuit supuse regimului forfetar comun pentru producători agricoli sau de către o persoană impozabilă care efectuează doar livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care TVA nu este deductibilă sau de către o persoană juridică neimpozabilă.

(2) Alineatul (1) litera (b) se aplică numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) în anul calendaristic curent, valoarea totală a achizițiilor intracomunitare de bunuri nu depășește un plafon pe care îl stabilesc statele membre, dar care nu poate fi mai mic de 10 000 EUR sau echivalentul acestei sume în monedă națională;
- (b) în anul calendaristic anterior, valoarea totală a achizițiilor intracomunitare de bunuri nu a depășit plafonul prevăzut la litera (a).

Plafonul care servește ca referință constă în valoarea totală, fără TVA datorată sau achitată în statul membru din care a început expedierea sau transportul bunurilor, a achizițiilor intracomunitare de bunuri prevăzute la alineatul (1) litera (b).

(3) Statele membre acordă persoanelor impozabile și persoanelor juridice neimpozabile eligibile în temeiul alineatului (1) litera (b) dreptul de a opta pentru regimul general prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i).

Statele membre stabilesc norme detaliate pentru exercitarea opțiunii prevăzute la primul paragraf, care, în orice caz, acoperă o perioadă de doi ani calendaristici.

Articolul 4

Pe lângă operațiunile prevăzute la articolul 3, nu sunt supuse TVA următoarele operațiuni:

- (a) achiziția intracomunitară de bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, astfel cum sunt definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 1-4, atunci când vânzătorul este un comerciant persoană impozabilă care acționează ca atare și atunci când TVA a fost aplicată bunurilor în statul membru din care a început expedierea sau transportul acestora, în conformitate cu regimul marjei prevăzut la articolele 312-325;
- (b) achiziția intracomunitară de mijloace de transport second-hand, astfel cum sunt definite la articolul 327 alineatul (3), atunci când vânzătorul este un comerciant persoană impozabilă care acționează ca atare și atunci când TVA a fost aplicată mijloacelor de transport în statul membru din care a început expedierea sau transportul acestora, conform regimului tranzitoriu pentru mijloace de transport second-hand;
- (c) achiziția intracomunitară de bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, astfel cum sunt definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 1-4, atunci când vânzătorul este un organizator de vânzări prin licitație publică, ce acționează ca atare, și atunci când TVA a fost aplicată bunurilor în statul membru din care a început expedierea sau transportul acestora, conform regimului special pentru vânzări prin licitație publică.

TITLUL II

SFERĂ DE APLICARE TERITORIALĂ

Articolul 5

În sensul aplicării prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „Comunitate” și „teritoriul Comunității” înseamnă teritoriile statelor membre definite la punctul 2;
- (2) „stat membru” și „teritoriul unui stat membru” înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității căruia i se aplică Tratatul de instituire a Comunității Europene, în conformitate cu articolul 299 din tratat, cu excepția oricărui teritoriu dintre cele prevăzute la articolul 6 din prezenta directivă;
- (3) „teritorii terțe” înseamnă teritoriile prevăzute la articolul 6;
- (4) „țară terță” înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică tratatul.

Articolul 6

(1) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității:

- (a) Muntele Athos;
- (b) Insulele Canare;

- (c) teritoriile franceze de peste mări;
 - (d) Insulele Åland;
 - (e) Insulele anglo-normande.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității:
- (a) Insula Heligoland;
 - (b) teritoriul Büsingen;
 - (c) Ceuta;
 - (d) Melilla;
 - (e) Livigno;
 - (f) Campione d'Italia;
 - (g) apele italiene ale Lacului Lugano.

Articolul 7

(1) Ținând seama de convențiile și tratatele încheiate cu Franța, Regatul Unit și, respectiv, Cipru, Principatul Monaco, Insula Man și zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit nu sunt considerate, în sensul aplicării prezentei directive, ca țări terțe.

(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că operațiunile provenite din Principatul Monaco sau destinate acestui teritoriu sunt considerate operațiuni provenite din Franța sau destinate acestei țări, că operațiunile provenite din Insula Man sau destinate acestui teritoriu sunt considerate operațiuni provenite din Regatul Unit sau destinate acestei țări și că operațiunile provenite din zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sau destinate acestor zone sunt considerate operațiuni provenite din Cipru sau destinate acestei țări.

Articolul 8

În cazul în care Comisia consideră că dispozițiile prevăzute la articolele 6 și 7 nu mai sunt justificate, în special în ceea ce privește concurența loială sau resursele proprii, prezintă Consiliului propuneri în consecință.

TITLUL III

PERSOANE IMPOZABILE

Articolul 9

(1) „Persoană impozabilă” înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică, indiferent de scopul sau rezultatele activității respective.

Orice activitate a producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale, este

considerată „activitate economică”. Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată activitate economică.

(2) Pe lângă persoanele prevăzute la alineatul (1), orice persoană care, în mod ocazional, livrează un mijloc de transport nou, expediat sau transportat clientului de către vânzător sau client sau în numele vânzătorului sau al clientului la o destinație situată în afara teritoriului unui stat membru, dar pe teritoriul Comunității, este considerată o persoană impozabilă.

Articolul 10

Condiția prevăzută la articolul 9 alineatul (1) ca activitatea economică să fie efectuată „în mod independent” exclude de la plata TVA salariații și alte persoane în măsura în care acestea sunt legate de un angajator printr-un contract de muncă sau prin orice alte legături juridice care dau naștere relației angajator-angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea și răspunderea angajatorului.

Articolul 11

După consultarea comitetului consultativ pentru taxa pe valoarea adăugată (denumit în continuare „comitetul TVA”), fiecare stat membru poate considera ca persoană impozabilă unică orice persoane stabilite pe teritoriul statului membru respectiv care, fiind independente din punct de vedere juridic, sunt strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale.

Un stat membru care își exercită opțiunea prevăzută la primul paragraf poate adopta orice măsuri considerate necesare pentru prevenirea evaziunii fiscale sau a fraudei prin utilizarea prezentei dispoziții.

Articolul 12

(1) Statele membre pot considera ca persoană impozabilă orice persoană care efectuează, în mod ocazional, o operațiune legată de activitățile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf și, în special, una dintre următoarele operațiuni:

- (a) livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea, înaintea primei ocupări;
- (b) livrarea de terenuri construibile.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), „clădire” înseamnă orice structură fixată pe pământ sau în pământ.

Statele membre pot stabili norme detaliate de aplicare a criteriului prevăzut la alineatul (1) litera (a) în cazul transformărilor de clădiri și pot stabili definiția noțiunii de „teren pe care se află o clădire”.

Statele membre pot aplica alte criterii decât cel al primei ocupări, precum perioada scursă între data terminării construcției și data primei livrări sau perioada scursă între data primei ocupări și data următoarei livrări, cu condiția ca perioadele respective să nu depășească cinci ani și, respectiv, doi ani.

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), „teren construit” înseamnă orice teren neamenajat sau amenajat, definit ca atare de statele membre.

Articolul 13

(1) Statele, autoritățile regionale și locale și alte organisme de drept public nu sunt considerate persoane impozabile pentru activitățile sau operațiunile în care se angajează ca autorități publice, chiar și atunci când colectează taxe, redevențe, contribuții sau plăți în legătură cu activitățile sau operațiunile respective.

Cu toate acestea, atunci când se angajează în asemenea activități sau operațiuni, ele sunt considerate persoane impozabile pentru activitățile sau operațiunile respective în măsura în care calitatea lor de persoane neimpozabile determină denaturări semnificative ale concurenței.

În orice caz, organismele de drept public sunt considerate persoane impozabile în ceea ce privește activitățile prevăzute în anexa I, cu condiția ca activitățile respective să nu fie efectuate la o scară neglijabilă.

(2) Statele membre pot considera ca activități ale autorităților publice activitățile efectuate de organismele de drept public, scutite în temeiul articolelor 132, 135, 136, 371, 374-377, al articolului 378 alineatul (2), al articolului 379 alineatul (2) sau al articolelor 380-390.

TITLUL IV

OPERAȚIUNI TAXABILE

CAPITOLUL 1

Livrarea de bunuri

Articolul 14

(1) „Livrare de bunuri” înseamnă transferul dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar.

(2) Pe lângă operațiunea prevăzută la alineatul (1), fiecare dintre următoarele operațiuni este considerată livrare de bunuri:

- (a) transferul, printr-un ordin emis de o autoritate publică sau în numele unei autorități publice sau în condițiile prevăzute de lege, al dreptului de proprietate asupra unui bun cu plată unei compensații;
- (b) predarea efectivă a bunurilor în temeiul unui contract de închiriere a bunurilor pe o anumită perioadă sau de vânzare cu plată în rate a bunurilor, care prevede că, în condiții normale, dreptul de proprietate este dobândit cel mai târziu la plata ultimei rate;
- (c) transferul de bunuri în temeiul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare.

(3) Statele membre pot considera predarea anumitor lucrări de construcții ca o livrare de bunuri.

Articolul 15

(1) Electricitatea, gazul, căldura, agentul frigorific și altele de aceeași natură sunt considerate bunuri corporale.

(2) Statele membre pot considera ca bunuri corporale următoarele:

- (a) anumite drepturi asupra bunurilor imobile;
- (b) drepturile *in rem* care îi conferă titularului dreptul de a utiliza bunurilor imobile;
- (c) acțiunile sau interesele echivalente cu acțiunile care îi conferă deținătorului, *de jure* sau *de facto*, drepturi de proprietate sau de posesie asupra unor bunuri imobile sau asupra unei părți a acestora.

Articolul 16

Utilizarea de către o persoană impozabilă a bunurilor care fac parte din activele activității sale economice în interes propriu sau în interesul personalului său, transferul lor gratuit sau, mai general, utilizarea lor în alte scopuri decât cele legate de desfășurarea activității economice sunt considerate livrări ca livrări cu titlu oneros atunci când taxa aferentă bunurilor respective sau părților componente ale bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial.

Cu toate acestea, utilizarea bunurilor ca mostre sau pentru oferirea de cadouri de mică valoare în scopul desfășurării activității nu este considerată livrare cu titlu oneros.

Articolul 17

(1) Transferul de către o persoană impozabilă a unor bunuri care fac parte din activele activității sale economice către un alt stat membru este considerat livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.

„Transfer către alt stat membru” înseamnă expedierea sau transportul de bunuri mobile corporale de către persoana impozabilă sau în numele acesteia, în scopul desfășurării activității sale, către o destinație din afara teritoriului statului membru în care se află bunurile, dar în interiorul Comunității.

(2) Expedierile sau transporturile în scopul oricăreia dintre următoarele tranzacții nu sunt considerate transfer către alt stat membru:

- (a) livrarea de bunuri de către persoana impozabilă pe teritoriul statului membru în care se încheie expedierea sau transportul, în condițiile stabilite la articolul 33;
- (b) livrarea de bunuri, în vederea instalării sau montării de către furnizor sau în numele acestuia, realizată de către persoana impozabilă pe teritoriul statului membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, în condițiile stabilite la articolul 36;
- (c) livrarea de bunuri de către persoana impozabilă la bordul unei nave, al unei aeronave sau al unui tren în cursul unei operațiuni de transport de călători, în condițiile stabilite la articolul 37;

- (d) livrarea de gaz prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate, în condițiile stabilite la articolele 38 și 39;
 - (e) livrarea de bunuri de către persoana impozabilă pe teritoriul statului membru, în condițiile stabilite la articolele 138, 146, 147, 148, 151 sau 152;
 - (f) prestarea unui serviciu realizată pentru persoana impozabilă și constând în prelucrarea fizică a bunurilor în cauză efectuată pe teritoriul statului membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie returnate persoanei impozabile respective în statul membru din care au fost expediate sau transportate inițial;
 - (g) utilizarea temporară a bunurilor pe teritoriul statului membru în care se încheie expedierea sau transportul acestora, în scopul prestării de servicii de către persoana impozabilă stabilită în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor;
 - (h) utilizarea temporară a bunurilor, pe o perioadă care nu depășește douăzeci și patru de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în care importul acelorași bunuri dintr-o țară terță în vederea utilizării lor temporare este reglementată de regimuri de admitere temporară cu scutire completă de drepturi de import.
- (3) În cazul în care una dintre condițiile care reglementează eligibilitatea în temeiul alineatului (2) nu mai este îndeplinită, se consideră că bunurile au fost transferate în alt stat membru. În asemenea cazuri, se consideră că transferul are loc în momentul în care condiția încetează să mai fie îndeplinită.

Articolul 18

Statele membre pot considera ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros fiecare dintre următoarele tranzacții:

- (a) utilizarea de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice a bunurilor produse, construite, extrase, prelucrate, cumpărate sau importate în cadrul activității respective, în cazul în care TVA aferentă bunurilor respective nu este deductibilă în întregime, în cazul în care acestea sunt achiziționate de la altă persoană impozabilă;
- (b) utilizarea bunurilor de către o persoană impozabilă într-un domeniu de activitate neimpozabil, atunci când TVA aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la achiziția acestora sau la utilizarea lor în conformitate cu litera (a);
- (c) cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 19, păstrarea bunurilor de către o persoană impozabilă sau de către succesorii acesteia atunci când ea încetează să mai desfășoare o activitate economică impozabilă, în cazul în care TVA aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la achiziția acestora sau la utilizarea lor în conformitate cu litera (a).

Articolul 19

În cazul unui transfer, indiferent dacă este efectuat cu titlu oneros sau nu, sau sub formă de aport la o societate, al tuturor activelor sau al unei părți a acestora, statele membre pot considera că nu a avut loc nici o livrare de bunuri și că persoana căreia îi sunt transferate bunurile este succesorul cedentului.

Statele membre pot adopta măsurile necesare pentru a preveni denaturarea concurenței, în cazul în care beneficiarul este o persoană parțial impozabilă. De asemenea, acestea pot adopta orice măsuri necesare pentru prevenirea evaziunii fiscale sau a fraudei prin aplicarea prezentului articol.

CAPITOLUL 2

Achiziția intracomunitară de bunuri

Articolul 20

„Achiziție intracomunitară de bunuri” înseamnă obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate către persoana care achiziționează aceste bunuri, de către furnizor, sau de către persoana care achiziționează bunurile sau în numele acestora, într-un alt stat membru decât cel în care a început expedierea sau transportul bunurilor.

Atunci când bunurile achiziționate de o persoană juridică neimpozabilă sunt expediate sau transportate dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță și importate de persoana juridică neimpozabilă respectivă într-un alt stat membru decât cel în care este se încheie expedierea sau transportul, se consideră că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru de import. Statul membru respectiv acordă importatorului desemnat sau recunoscut în temeiul articolului 201 ca persoană obligată la plata TVA, o rambursare a TVA achitate pentru importul bunurilor, cu condiția ca importatorul să facă dovada faptului că achiziția sa a fost supusă TVA în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

Articolul 21

Utilizarea de către o persoană impozabilă, în scopul desfășurării activității sale economice, a unor bunuri expediate sau transportate de persoana impozabilă respectivă sau în numele acesteia din alt stat membru, în care bunurile au fost produse, extrase, prelucrate, cumpărate sau achiziționate în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (b) sau în care au fost importate de persoana impozabilă respectivă în scopul desfășurării activității sale economice este considerată o achiziție intracomunitară de bunuri efectuată cu titlu oneros.

Articolul 22

Utilizarea de către forțele armate ale unui stat care este parte la Tratatul Atlanticului de Nord, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil care le însoțește, a unor bunuri la a căror achiziție nu s-au aplicat regulile generale de impozitare care guvernează piața internă a unui stat membru, este considerată achiziție intracomunitară de bunuri efectuată cu titlu oneros, atunci când importul bunurilor în cauză nu poate beneficia de scutirea prevăzută la articolul 143 litera (h).

Articolul 23

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că o operațiune care a fost considerată ca o livrare de bunuri, în cazul în care a fost efectuată pe teritoriul lor de o persoană impozabilă care acționează ca atare, este considerată o achiziție intracomunitară de bunuri.

CAPITOLUL 3**Prestarea de servicii****Articolul 24**

(1) „Prestare de servicii” înseamnă orice operațiune care nu constituie o livrare de bunuri.

(2) „Servicii de telecomunicații” înseamnă servicii care au ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau de informații de orice natură prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmiteri, emiteri sau recepții, inclusiv furnizarea accesului la rețelele mondiale de informații.

Articolul 25

O prestare de servicii poate consta, între altele, în una dintre următoarele operațiuni:

- (a) cesiunea de bunuri necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate;
- (b) obligația de a se abține de la o acțiune sau o situație sau de a tolera o acțiune sau o situație;
- (c) prestarea de servicii efectuată pe baza unui ordin emis de o autoritate publică sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii.

Articolul 26

(1) Fiecare dintre următoarele tranzacții este considerată o prestare de servicii efectuată cu plată:

- (a) utilizarea în folosul propriu a bunurilor care constituie o parte din activele folosite în cadrul unei activități economice de către persoanele impozabile sau de către personalul acestora sau, mai general, utilizarea acestora în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității sale, atunci când TVA aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial;
- (b) prestarea gratuită de servicii de către persoanele impozabile în folosul propriu sau al personalului acestora, sau, mai general, în alte scopuri decât cele de activitate.

(2) Statele membre pot deroga de la dispozițiile alineatului (1), cu condiția ca această derogare să nu conducă la denaturarea concurenței.

Articolul 27

Pentru a preveni denaturarea concurenței și după consultarea comitetului TVA, statele membre pot asimila unei prestări de servicii efectuate cu plată, prestarea de către o persoană impozabilă a unui serviciu în scopul desfășurării activității sale

economice, atunci când TVA aferentă unui astfel de serviciu nu este deductibilă în întregime în cazul în care serviciul este prestat de o altă persoană impozabilă.

Articolul 28

Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul unei alte persoane ia parte la o prestare de servicii, se consideră că ea a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.

Articolul 29

Articolul 19 se aplică în mod similar prestărilor de servicii.

CAPITOLUL 4**Importul de bunuri****Articolul 30**

„Import de bunuri” înseamnă intrarea în Comunitate a unor bunuri care nu se află în liberă circulație în sensul articolului 24 din tratat.

Pe lângă operațiunea prevăzută la primul paragraf, este considerată import de bunuri și intrarea în Comunitate a bunurilor care se află în liberă circulație, provenite dintr-un teritoriu terț care face parte din teritoriul vamal al Comunității.

TITLUL V**LOCUL OPERAȚIUNILOR TAXABILE****CAPITOLUL 1****Locul livrării de bunuri****Secțiunea 1****Livrarea de bunuri fără transport****Articolul 31**

În cazul în care bunurile nu sunt expediate sau transportate, locul livrării este considerat a fi locul unde se găsesc bunurile la momentul la care este efectuată livrarea.

Secțiunea 2**Livrarea de bunuri cu transport****Articolul 32**

Atunci când bunurile sunt expediate sau transportate de furnizor sau de client sau de o terță persoană, locul livrării este considerat a fi locul unde se găsesc bunurile la momentul la care începe expedierea sau transportul bunurilor către client.

Cu toate acestea, în cazul în care expedierea sau transportul bunurilor începe într-un teritoriu terț sau într-o țară terță, atât locul livrării de către importatorul desemnat sau recunoscut în temeiul articolului 201 ca fiind persoană obligată la plata TVA, cât

și locul oricărei livrări ulterioare sunt considerate a fi situate în statul membru de import al bunurilor.

Articolul 33

(1) Prin derogare de la articolul 32, locul livrării de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în numele acestuia dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, este considerat a fi locul unde se află bunurile la momentul la care se încheie expedierea sau transportul bunurilor la client, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziții intra-comunitare de bunuri nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;
- (b) bunurile livrate nu sunt mijloace de transport noi sau bunuri livrate după asamblare sau instalare, cu sau fără funcționare de probă, de către furnizor sau în numele acestuia.

(2) În cazul în care bunurile livrate sunt expediate sau transportate dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță și importate de furnizor într-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor la client, se consideră că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru de import.

Articolul 34

(1) În cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții, articolul 33 nu se aplică livrărilor de bunuri care sunt expediate sau transportate în totalitate în același stat membru, atunci când statul membru respectiv este cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor:

- (a) bunurile livrate nu sunt produse supuse accizelor;
- (b) valoarea totală, fără TVA, a livrărilor respective efectuate în condițiile stabilite la articolul 33 în statul membru în cauză nu depășește în nici un an calendaristic 100 000 EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională;
- (c) valoarea totală, fără TVA, a livrărilor de bunuri, altele decât produsele supuse accizelor, efectuate în condițiile stabilite la articolul 33 în statul membru în cauză nu au depășit în anul calendaristic anterior 100 000 EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională.

(2) Statul membru pe teritoriul căruia se află bunurile în momentul la care se încheie expedierea sau transportul acestora la client poate limita plafonul prevăzut la alineatul (1) la 35 000 EUR sau la echivalentul acestei sume în monedă națională, în cazul în care statul membru respectiv consideră că plafonul de 100 000 EUR poate provoca denaturări semnificative ale concurenței.

Statele membre care își exercită opțiunea prevăzută la primul paragraf adoptă măsurile necesare pentru a informa în mod

corespunzător autoritățile publice competente ale statului membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor.

(3) Comisia prezintă Consiliului, de îndată ce este posibil, un raport privind funcționarea plafonului special de 35 000 EUR prevăzut la alineatul (2), însoțit, după caz, de propuneri corespunzătoare.

(4) Statul membru pe al cărui teritoriu se află bunurile la momentul la care începe expedierea sau transportul lor acordă persoanelor impozabile care efectuează livrări de bunuri ce pot beneficia de dispozițiile alineatului (1) dreptul de a opta ca locul livrării bunurilor să fie stabilit în conformitate cu articolul 33.

Statele membre respective stabilesc normele privind exercitarea opțiunii prevăzute la primul paragraf, care acoperă în orice caz doi ani calendaristici.

Articolul 35

Articolele 33 și 34 nu se aplică livrărilor de bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, astfel cum sunt definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 1-4, și nici livrărilor de mijloace de transport second-hand, astfel cum sunt definite la articolul 327 alineatul (3), supuse TVA în conformitate cu regimurile speciale relevante.

Articolul 36

În cazul în care bunurile expediate sau transportate de furnizor, de client sau de o terță persoană sunt instalate sau asamblate, cu sau fără funcționare de probă, de către furnizor sau în numele acestuia, locul livrării este considerat a fi locul unde bunurile sunt instalate sau asamblate.

În cazul în care instalarea sau asamblarea este efectuată într-un alt stat membru decât cel al furnizorului, statul membru pe al cărui teritoriu este efectuată instalarea sau montarea adoptă măsurile necesare pentru a evita dubla impozitare în statul membru respectiv.

Secțiunea 3

Livrarea de bunuri la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor

Articolul 37

(1) În cazul în care bunurile sunt livrate la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor pe parcursul unui transport de călători efectuat în Comunitate, locul livrării este considerat a fi punctul de plecare al transportului de călători.

(2) În sensul alineatului (1), „partea unui transport de călători efectuat în Comunitate” înseamnă partea unui transport efectuat, fără o escală în afara Comunității, între punctul de plecare și punctul de sosire al transportului de călători.

„Locul de plecare al unui transport de călători” înseamnă primul punct de îmbarcare a călătorilor prevăzut în Comunitate, eventual după o oprire în afara Comunității.

„Locul de sosire al unui transport de călători” înseamnă ultimul punct de debarcare prevăzut în Comunitate pentru călătorii care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înaintea unei opriri în afara Comunității.

În cazul unui transport dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune separată de transport.

(3) Comisia prezintă Consiliului, de îndată ce este posibil, un raport, însoțit, după caz, de propuneri corespunzătoare, privind locul impozitării livrării de bunuri destinate consumului la bord și al prestării de servicii, inclusiv servicii de restaurant, pentru călătorii aflați la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor.

Până la adoptarea propunerilor menționate la primul paragraf, statele membre pot scuti sau pot continua să scutească, cu drept de deducere a TVA achitate în etapa anterioară, livrările de bunuri destinate consumului la bord pentru care locul impozitării este stabilit în conformitate cu alineatul (1).

Secțiunea 4

Livrarea de bunuri prin sistemele de distribuție

Articolul 38

(1) În cazul livrărilor de gaz prin intermediul sistemului de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării este considerat a fi locul unde comerciantul persoană impozabilă respectiv și-a stabilit sediul activității sale economice sau locul unde dispune de un sediu comercial fix pentru care sunt livrate bunurile sau, în absența unui astfel de sediu al activității sale sau a unui sediu comercial fix, locul unde își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(2) În sensul alineatului (1), „comerciant persoană impozabilă” înseamnă o persoană impozabilă a cărei activitate principală legată de cumpărările de gaz sau electricitate constă în revânzarea acestor produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil.

Articolul 39

În cazul livrării de gaz prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate, care nu intră sub incidența articolului 38, locul livrării respective este considerat a fi locul unde clientul utilizează și consumă efectiv bunurile.

Atunci când gazul sau electricitatea nu sunt în totalitate consumate efectiv de client, se consideră că bunurile neconsumate respective au fost utilizate și consumate la locul unde clientul și-a stabilit sediul activității economice sau unde dispune de un sediu comercial fix pentru care sunt livrate bunurile. În absența unui astfel de sediu al activității sale sau a unui sediu comercial fix, locul utilizării și consumului bunurilor de către client este considerat a fi locul unde acesta își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

CAPITOLUL 2

Locul unei achiziții intracomunitare de bunuri

Articolul 40

Locul unei achiziții intracomunitare de bunuri este considerat a fi locul unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor către persoana care le achiziționează.

Articolul 41

Fără să aducă atingere articolului 40, locul unei achiziții intracomunitare de bunuri menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i) este considerat a fi situat pe teritoriul statului membru care a emis numărul de identificare în scopuri de TVA sub care a efectuat achiziția persoana care a achiziționat bunurile, cu excepția cazului în care persoana care achiziționează bunurile dovedește că achiziția a fost supusă TVA în conformitate cu articolul 40.

În cazul în care achiziția este supusă TVA în conformitate cu primul paragraf, ulterior în temeiul articolului 40 achiziția fiind supusă TVA în statul membru în care se încheie transportul sau expediția bunurilor, baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în statul membru care a emis numărul de identificare în scopuri de TVA sub care a efectuat achiziția persoana care a achiziționat bunurile.

Articolul 42

Articolul 41 primul paragraf nu se aplică și se consideră că TVA a fost aplicată achiziției intracomunitare de bunuri în conformitate cu articolul 40 atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) persoana care a achiziționat bunurile dovedește că a efectuat achiziția intracomunitară în scopul unei livrări ulterioare, pe teritoriul statului membru identificat în conformitate cu articolul 40, pentru care persoana căreia îi sunt livrate bunurile a fost desemnată ca persoană obligată la plata TVA în conformitate cu articolul 197;
- (b) persoana care a achiziționat bunurile a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 265 privind depunerea declarației recapitulative.

CAPITOLUL 3

Locul prestării de servicii

Secțiunea 1

Regulă generală

Articolul 43

Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul și-a stabilit sediul activității sale economice sau locul unde dispune de un sediu comercial fix de la care este prestat serviciul sau, în absența unui astfel de sediu al activității sale sau a unui sediu comercial fix, locul unde își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Secțiunea 2**Dispoziții speciale****Subsecțiunea 1****Prestarea de servicii de către intermediari***Articolul 44*

Locul prestării de servicii de către un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane, alta decât cele prevăzute la articolele 50 și 54 și la articolul 56 alineatul (1), este locul în care este efectuată tranzacția principală în conformitate cu prezenta directivă.

Cu toate acestea, în cazul în care clientul serviciilor prestate de intermediar este identificat în scopuri de TVA într-un alt stat membru decât cel pe al cărui teritoriu este efectuată operațiunea respectivă, locul prestării de servicii de către intermediar este considerat a fi situat pe teritoriul statului membru care a emis clientului numărul de identificare în scopuri de TVA sub care i-a fost prestat serviciul.

Subsecțiunea 2**Prestarea de servicii legate de bunuri imobile***Articolul 45*

Locul prestării de servicii în legătură cu bunuri imobile, inclusiv serviciile agenților și experților imobiliari, și serviciile de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți sau de societățile care asigură supravegherea pe șantier este locul unde este situat bunul imobil respectiv.

Subsecțiunea 3**Prestarea de servicii de transport***Articolul 46*

Locul prestării de servicii de transport altele decât transportul intracomunitar de bunuri este locul unde are loc transportul, în funcție de distanțele parcurse.

Articolul 47

Locul prestării de servicii de transport intracomunitar de bunuri este locul de plecare al transportului.

Cu toate acestea, în cazul în care transportul intracomunitar de bunuri este prestat unor clienți identificați în scopuri de TVA într-un alt stat membru decât cel de plecare al transportului, locul prestării este considerat a fi situat pe teritoriul statului membru care a emis clientului numărul de identificare în scopuri de TVA sub care i-a fost prestat serviciul.

Articolul 48

„Transport intracomunitar de bunuri” înseamnă orice transport de bunuri pentru care locul de plecare și locul de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite.

„Locul de plecare” înseamnă locul unde începe efectiv transportul bunurilor, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile.

„Locul de sosire” înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri.

Articolul 49

Transportul de bunuri pentru care locul de plecare și locul de sosire sunt situate pe teritoriul aceluiași stat membru este considerat transport intracomunitar de bunuri atunci când transportul respectiv este legat direct de un transport de bunuri pentru care locul de plecare și locul de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite.

Articolul 50

Locul prestării de servicii de către un intermediar, care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intermediarul intervine în prestarea serviciilor de transport intracomunitar de bunuri este locul de plecare al transportului.

Cu toate acestea, atunci când clientul serviciilor prestate de intermediar este identificat în scopuri de TVA în alt stat membru decât cel de plecare al transportului, locul prestării de servicii de către intermediar este considerat a fi situat pe teritoriul statului membru care a emis clientului numărul de identificare în scopuri de TVA sub care i-a fost prestat serviciul.

Articolul 51

Statele membre pot să nu aplice TVA părții din transportul intracomunitar de bunuri care traversează ape ce nu fac parte din teritoriul Comunității.

Subsecțiunea 4**Prestarea de servicii culturale și similare, servicii auxiliare transportului sau servicii în legătură cu bunurile mobile corporale***Articolul 52*

Locul prestării următoarelor servicii este locul unde serviciile sunt efectiv prestate:

- activități culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment sau activități similare, inclusiv activitățile organizatorilor de astfel de activități, și, după caz, servicii auxiliare;
- activități auxiliare transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și activități similare;
- evaluări ale bunurilor mobile corporale sau lucrări efectuate asupra acestor bunuri.

Articolul 53

Prin derogare de la articolul 52 litera (b), locul prestării de servicii care implică activități auxiliare transportului intracomunitar de bunuri, efectuate pentru clienți identificați în scopuri de TVA într-un alt stat membru decât cel pe al cărui teritoriu sunt desfășurate efectiv activitățile, este considerat a fi situat pe teritoriul statului membru care a emis clientului numărul de identificare în scopuri de TVA sub care i-a fost prestat serviciul.

Articolul 54

Locul prestării de servicii de către un intermediar, care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intermediarul participă la prestarea de servicii constând din activități auxiliare transportului intracomunitar de bunuri este locul unde sunt desfășurate efectiv activitățile auxiliare.

Cu toate acestea, atunci când clientul serviciilor prestate de intermediar este identificat în scopuri de TVA în alt stat membru decât cel pe al cărui teritoriu sunt desfășurate efectiv activitățile auxiliare, locul prestării de servicii de către intermediar este considerat a fi situat pe teritoriul statului membru care a emis clientului numărul de identificare în scopuri de TVA sub care i-a fost prestat serviciul.

Articolul 55

Prin derogare de la articolul 52 litera (c), locul prestării de servicii care implică evaluări ale bunurilor mobile corporale sau lucrări asupra acestor bunuri, efectuate pentru clienți identificați în scopuri de TVA într-un alt stat membru decât cel pe al cărui teritoriu sunt prestate efectiv serviciile, este considerat a fi situat pe teritoriul statului membru care a emis clientului numărul de identificare în scopuri de TVA sub care i-a fost prestat serviciul.

Derogarea prevăzută la primul paragraf se aplică doar atunci când bunurile sunt expediate sau transportate din statul membru în care serviciile au fost prestate efectiv.

Subsecțiunea 5**Prestarea de servicii diverse****Articolul 56**

(1) Locul prestării următoarelor servicii unor clienți stabiliți în afara Comunității sau unor persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar într-o țară diferită de cea a prestatorului este locul unde clientul și-a stabilit sediul activității sale economice sau locul unde are un sediu comercial fix pentru care este prestat serviciul sau, în absența unui astfel de loc, locul unde își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită:

- (a) transferurile și cesiunile de drepturi de autor, brevete, licențe, mărci de comerț și alte drepturi similare;

- (b) serviciile de publicitate;

- (c) serviciile prestate de consultanți, ingineri, birourile de consultanță, avocați, contabili și alte servicii similare, precum și prelucrările de date și furnizarea de informații;

- (d) obligațiile de a se abține de la desfășurarea, totală sau parțială, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezentul alineat;

- (e) operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv de reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

- (f) punerea la dispoziție de personal;

- (g) închirierea de bunuri mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

- (h) acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazelor naturale și a electricității și prestarea de servicii de transport sau de transmitere prin aceste sisteme, precum și prestarea de alte servicii direct legate de acestea;

- (i) serviciile de telecomunicații;

- (j) serviciile de radiodifuziune și televiziune;

- (k) serviciile prestate pe cale electronică, precum cele prevăzute în anexa II;

- (l) prestarea de servicii de către intermediari, care acționează în numele și în contul altor persoane, atunci când intermediarii respectivi intervin în prestarea serviciilor prevăzute la prezentul alineat.

(2) Atunci când prestatorul unui serviciu și clientul comunică prin poștă electronică, aceasta nu înseamnă în sine că serviciul prestat este un serviciu prestat pe cale electronică în sensul alineatului (1) litera (k).

(3) Alineatul (1) literele (j) și (k) și alineatul (2) se aplică până la 31 decembrie 2006.

Articolul 57

(1) Atunci când serviciile prevăzute la articolul 56 alineatul (1) litera (k) sunt prestate unor persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau care își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, de către o persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care are un sediu comercial fix în afara Comunității de la care este prestat serviciul sau care, în absența unui astfel de sediu al activității sale sau a unui sediu comercial fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, locul prestării este locul unde persoana neimpozabilă este stabilită sau locul unde își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(2) Alineatul (1) se aplică până la 31 decembrie 2006.

Subsecțiunea 6

Criteriul utilizării și exploatarei efective

Articolul 58

Pentru a evita dubla impozitare, neimpozitarea sau denaturarea concurenței, statele membre pot considera, în ceea ce privește prestarea de servicii prevăzute la articolul 56 alineatul (1) și închirierea de mijloace de transport:

- (a) locul prestării tuturor serviciilor respective sau a unora dintre ele, în cazul în care este situat pe teritoriul lor, ca fiind situat în afara Comunității, atunci când utilizarea și exploatarea efective ale serviciilor au loc în afara Comunității;
- (b) locul prestării tuturor serviciilor respective sau a unora dintre ele, în cazul în care este situat în afara Comunității, ca fiind situat pe teritoriul lor, atunci când utilizarea și exploatarea efective ale serviciilor au loc pe teritoriul lor.

Cu toate acestea, prezenta dispoziție nu se aplică serviciilor prevăzute la articolul 56 alineatul (1) litera (k), atunci când serviciile respective sunt prestate unor persoane neimpozabile.

Articolul 59

(1) Statele membre aplică articolul 58 litera (b) serviciilor de telecomunicații prestate persoanelor neimpozabile stabilite într-un stat membru sau care își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru de către o persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care dispune de sediu comercial fix în afara Comunității de la care sunt prestate serviciile sau care, în absența unui astfel de sediu al activității sale economice sau a unui sediu comercial fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității.

(2) Până la 31 decembrie 2006, statele membre aplică articolul 58 litera (b) serviciilor de radiodifuziune și televiziune, prevăzute la articolul 56 alineatul (1) litera (j), prestate unor persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau care își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru de către o persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care dispune de un sediu comercial fix în afara Comunității de la care sunt prestate serviciile sau care, în absența unui astfel de sediu al activității sale economice sau a unui sediu comercial fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității.

CAPITOLUL 4

Locul importului de bunuri

Articolul 60

Locul importului de bunuri este statul pe al cărui teritoriu se află bunurile la momentul intrării lor în Comunitate.

Articolul 61

Prin derogare de la articolul 60, în cazul în care, la intrarea în Comunitate, bunurile care nu se află în liberă circulație intră sub

unul dintre regimurile sau se află în una dintre situațiile prevăzute la articolul 156 sau sub regimuri de admitere temporară cu scutire totală de drepturi de import sau sub regimuri de tranzit extern, locul importului bunurilor respective este statul membru pe al cărui teritoriu bunurile nu mai intră sub incidența regimurilor sau situațiilor respective.

În mod similar, în cazul în care, la intrarea în Comunitate, bunurile care se află în liberă circulație sunt plasate într-unul dintre regimurile sau se află în una dintre situațiile prevăzute la articolele 276 și 277, locul importului este statul membru pe al cărui teritoriu bunurile nu mai intră sub incidența regimurilor sau situațiilor respective.

TITLUL VI

FAPT GENERATOR ȘI EXIGIBILITATEA TVA

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 62

În sensul prezentei directive:

- (1) „fapt generator” înseamnă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru ca TVA să devină exigibilă;
- (2) TVA devine „exigibilă” atunci când autoritatea fiscală dobândește în temeiul legii, la un moment dat, dreptul de a solicita taxa de la persoană obligată la plata acesteia, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

CAPITOLUL 2

Livrarea de bunuri și prestarea de servicii

Articolul 63

Faptul generator intervine și TVA devine exigibilă atunci când sunt livrate bunurile sau sunt prestate serviciile.

Articolul 64

(1) Atunci când determină decontări sau plăți succesive, livrarea de bunuri, alta decât cea constând în închirierea de bunuri pe o anumită perioadă de timp sau vânzarea de bunuri cu plată în rate, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) litera (b), și prestarea de servicii sunt considerate efectuate la expirarea perioadelor la care se referă decontările sau plățile respective.

(2) Statele membre pot prevedea că, în anumite cazuri, livrarea continuă de bunuri sau prestarea continuă de servicii pe o anumită perioadă de timp se consideră efectuată la intervale de cel puțin un an.

Articolul 65

În cazul în care plata este făcută înainte de livrarea bunurilor sau prestarea de servicii, TVA devine exigibilă la încasarea plății și la suma încasată.

Articolul 66

Prin derogare de la articolele 63, 64 și 65, statele membre pot prevedea ca TVA să devină exigibilă, pentru anumite operațiuni sau anumite categorii de persoane impozabile, la una din următoarele date:

- (a) cel târziu la data emiterii facturii;
- (b) cel târziu la data încasării plății;
- (c) atunci când nu se emite o factură sau când aceasta este emisă târziu, într-un termen determinat de la data la care intervine faptul generator.

Articolul 67

(1) Atunci când, în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 138, bunurile expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor sunt livrate în regim de scutire de TVA sau atunci când bunurile sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice, TVA devine exigibilă în cea de a cincisprezecezi a lunii următoare celei în care intervine faptul generator.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), TVA devine exigibilă la emiteria facturii prevăzute la articolul 220, în cazul în care factura este emisă înainte de cea de a cincisprezece zi a lunii următoare celei în care intervine faptul generator.

CAPITOLUL 3

Achiziția intracomunitară de bunuri

Articolul 68

Faptul generator intervine atunci când este efectuată achiziția intracomunitară de bunuri.

Achiziția intracomunitară de bunuri este considerată a fi efectuată atunci când livrarea de bunuri similare pe teritoriul statului membru respectiv este considerată a fi efectuată.

Articolul 69

(1) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, TVA devine exigibilă în cea de a cincisprezecezi a lunii următoare celei în care intervine faptul generator.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), TVA devine exigibilă la emiteria facturii prevăzute la articolul 220, în cazul în care factura este emisă înainte de cea de a cincisprezecezi a lunii următoare celei în care intervine faptul generator.

CAPITOLUL 4

Importul de bunuri

Articolul 70

Faptul generator intervine și TVA devine exigibilă atunci când bunurile sunt importate.

Articolul 71

(1) Atunci când, la introducerea în Comunitate, bunurile sunt plasate într-unul dintre regimurile sau se află în una dintre situațiile prevăzute la articolele 156, 276 și 277 sau sub regimuri de admitere temporară cu scutire totală de drepturi de import sau sub regimuri de tranzit extern, faptul generator intervine și TVA devine exigibilă doar în momentul în care bunurile nu mai intră sub incidența regimurilor sau situațiilor respective.

Cu toate acestea, atunci când bunurile importate sunt supuse drepturi vamale, prelevărilor agricole sau unor taxe similare stabilite în cadrul unei politici comune, faptul generator intervine și TVA devine exigibilă în momentul în care intervine faptul generator privind taxele respective, iar drepturile respective devin exigibile.

(2) Atunci când bunurile importate nu sunt supuse nici uneia dintre drepturile prevăzute la alineatul (1) al doilea paragraf, statele membre aplică, în ceea ce privește faptul generator și momentul la care TVA devine exigibilă, dispozițiile în vigoare care reglementează drepturile vamale.

TITLUL VII

BAZĂ DE IMPOZITARE

CAPITOLUL 1

Definiție

Articolul 72

În sensul prezentei directive, „valoare de piață” înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor sau serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii este necesar să o plătească în condiții de concurență loială, unui furnizor sau prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei.

Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, „valoarea de piață” înseamnă:

- (1) pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;
- (2) pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

CAPITOLUL 2

Livrarea de bunuri sau prestarea de servicii

Articolul 73

Pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la articolele 74-77, baza de impozitare include toate elementele care reprezintă contrapartida obținută sau care urmează să fie obținută de către furnizor sau prestator, în

schimbul livrării sau al prestării, de la client sau de la un terț, inclusiv subvenții direct legate de prețul livrării sau al prestării.

Articolul 74

Atunci când o persoană impozabilă utilizează sau dispune de bunuri care fac parte din activele activității economice sau atunci când bunurile sunt deținute de o persoană impozabilă sau de către succesorii acesteia după ce activitatea sa economică impozabilă încetează, în conformitate cu articolele 16 și 18, baza de impozitare este prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilite la momentul la care are loc utilizarea, dispunerea sau păstrarea.

Articolul 75

Pentru prestarea de servicii, prevăzută la articolul 26, atunci când bunurile care fac parte din activele unei activități economice sunt utilizate în scopuri personale sau serviciile sunt efectuate cu titlu gratuit, baza de impozitare este reprezentată de costul complet al persoanei impozabile pentru prestarea serviciilor.

Articolul 76

Pentru livrarea de bunuri constând într-un transfer în alt stat membru, baza de impozitare este prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilite la momentul efectuării transferului.

Articolul 77

Pentru prestarea de către o persoană impozabilă a unui serviciu în scopul desfășurării activității sale economice, în conformitate cu articolul 27, baza de impozitare este reprezentată de valoarea de piață a serviciului prestat.

Articolul 78

Baza de impozitare include următoarele elemente:

- (a) impozite, drepturi, prelevări și taxe, cu excepția TVA în sine;
- (b) cheltuieli accesorii cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului.

În sensul primului paragraf litera (b), statele membre pot considera drept cheltuieli accesorii cheltuielile care fac obiectul unei înțelegeri separate.

Articolul 79

Baza de impozitare nu cuprinde următoarele elemente:

- (a) reduceri de preț cu titlu de sconturi pentru plată anticipată;
- (b) reduceri de preț și rabaturi acordate clientului și obținute de acesta la momentul livrării;

- (c) sume primite de o persoană impozabilă de la client, reprezentând decontarea cheltuielilor efectuate în numele și în contul clientului și înregistrate în contabilitate într-un cont tranzitoriu.

Este necesar ca persoana impozabilă să facă dovada sumei efective a cheltuielilor prevăzute la primul paragraf litera (c) și nu poate deduce TVA care poate fi eventual aplicată acestora.

Articolul 80

(1) Pentru a preveni evaziunea fiscală sau fraudă, statele membre pot adopta măsuri în oricare dintre următoarele cazuri pentru a se asigura că, pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii care implică familia sau legături personale apropiate, legături organizaționale, de proprietate, de afiliere, financiare sau juridice, astfel cum sunt definite de statul membru, baza de impozitare este considerată valoarea de piață:

- (a) atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață liberă, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în temeiul articolelor 167-171 și articolelor 173-177;
- (b) atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în temeiul articolelor 167-171 și articolelor 173-177, iar livrarea sau prestarea este supusă unei scutiri în temeiul articolelor 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, articolului 378 alineatul (2), articolului 379 alineatul (2) sau articolelor 380-390;
- (c) atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piață, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în temeiul articolelor 167-171 și articolelor 173-177.

În sensul primului paragraf, legăturile juridice pot include relația dintre un angajator și un angajat sau familia angajatului sau orice alte persoane care îi sunt apropiate.

(2) Atunci când statele membre își exercită opțiunea prevăzută la alineatul (1), ele pot restricționa categoriile de furnizori/prestatori sau beneficiari cărora li se aplică măsurile.

(3) Statele membre informează comitetul TVA cu privire la măsurile legislative naționale adoptate în temeiul alineatului (1), în măsura în care nu sunt măsuri autorizate de Consiliu înainte de 13 august 2006 în conformitate cu articolul 27 alineatele (1)-(4) din Directiva 77/388/CEE și care sunt menținute în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

Articolul 81

Statele membre care, la 1 ianuarie 1993, nu își exercitau opțiunea în temeiul articolului 98 de a aplica o cotă redusă pot prevedea, în cazul în care își exercită opțiunea în temeiul articolului 89, că, pentru livrarea de obiecte de artă, prevăzută la articolul 103 alineatul (2), este necesar ca baza de impozitare să fie egală cu o fracțiune din suma stabilită în conformitate cu articolele 73, 74, 76, 78 și 79.

Fracțiunea prevăzută la primul paragraf este stabilită astfel încât TVA astfel datorată să fie egală cu cel puțin 5 % din suma stabilită în conformitate cu articolele 73, 74, 76, 78 și 79.

Articolul 82

Statele membre pot prevedea că, pentru livrarea de bunuri și prestarea de servicii, este necesar ca baza de impozitare să includă valoarea aurului de investiții scutit în sensul articolului 346, care a fost furnizat de client pentru a fi utilizat ca bază de prelucrare și care, drept urmare, își pierde calitatea de aur de investiții scutit atunci când bunurile sunt livrate și serviciile sunt prestate. Valoarea care se utilizează este valoarea de piață a aurului de investiții la momentul la care bunurile sunt livrate și serviciile sunt prestate.

CAPITOLUL 3

Achiziția intracomunitară de bunuri

Articolul 83

Pentru achiziția intracomunitară de bunuri, baza de impozitare se stabilește în funcție de aceleași elemente utilizate în conformitate cu capitolul 1 în scopul determinării bazei de impozitare pentru livrarea aceluiași bunuri pe teritoriul statului membru în cauză. În cazul operațiunilor considerate achiziții intracomunitare de bunuri, prevăzute la articolele 21 și 22, baza de impozitare este reprezentată de prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilite la momentul livrării.

Articolul 84

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că accizele datorate sau achitate de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor sunt incluse în baza de impozitare în conformitate cu articolul 78 primul paragraf litera (a).

(2) Atunci când, după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expediția sau transportul bunurilor, baza de impozitare este redusă în mod corespunzător în statul membru pe al cărui teritoriu s-a efectuat achiziția.

CAPITOLUL 4

Importul de bunuri

Articolul 85

Pentru importurile de bunuri, baza de impozitare este valoarea în vamă, stabilită în conformitate cu dispozițiile comunitare în vigoare.

Articolul 86

(1) Baza de impozitare include următoarele elemente, în măsura în care acestea nu sunt deja incluse:

- (a) impozite, drepturi, prelevări și alte taxe datorate în afara statului membru de import și cele datorate ca urmare a importului, exceptând TVA care este percepută;
- (b) cheltuieli accesorii, precum comisioane, cheltuieli de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație pe teritoriul statului membru de import, precum și cele care decurg din transportul către alt loc de destinație din Comunitate, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul apariției faptului generator.

(2) În sensul alineatului (1) litera (b), „primul loc de destinație” înseamnă locul menționat pe scrisoarea de trăsură sau pe orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în statul membru de import. În cazul în care nu există o asemenea mențiune, primul loc de destinație este considerat a fi locul primului transfer al încărcăturii în statul membru de import.

Articolul 87

Baza de impozitare nu include următoarele elemente:

- (a) reduceri de preț cu titlu de sconturi pentru plată anticipată;
- (b) reduceri de preț și rabaturi acordate clientului și obținute de către acesta la momentul importului.

Articolul 88

Atunci când bunurile exportate temporar din Comunitate sunt reimportate după ce au suferit, în afara Comunității, procese de reparație, prelucrare, adaptare, confecționare sau reperlucrare, statele membre iau măsuri pentru a se asigura că regimul fiscal al bunurilor în scopuri de TVA este același cu cel aplicabil în cazul în care procesele de reparație, prelucrare, adaptare, confecționare sau reperlucrare au fost efectuate pe teritoriul lor.

Articolul 89

Statele membre care, la 1 ianuarie 1993, nu își exercitau opțiunea în temeiul articolului 98 de a aplica o cotă redusă pot prevedea că, pentru importul de obiecte de artă, obiecte de colecție și antichități, astfel cum sunt definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 2, 3 și 4, este necesar ca baza de impozitare să fie egală cu o fracțiune din suma stabilită în conformitate cu articolele 85, 86 și 87.

Fracțiunea prevăzută la primul paragraf este stabilită în așa fel încât TVA astfel datorată să fie egală cu cel puțin 5 % din suma stabilită în conformitate cu articolele 85, 86 și 87.

CAPITOLUL 5

Dispoziții diverse

Articolul 90

(1) În cazul anulării, al refuzului sau al neplății totale sau parțiale sau în cazul în care prețul este redus după livrare, baza de impozitare se reduce, în consecință, în condițiile stabilite de statele membre.

(2) În cazul neplății totale sau parțiale, statele membre pot deroga de la alineatul (1).

Articolul 91

(1) Atunci când elementele utilizate pentru stabilirea bazei de impozitare la import sunt exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care este efectuată evaluarea, cursul de schimb se stabilește în conformitate cu dispozițiile comunitare care reglementează calcularea valorii în vamă.

(2) Atunci când elementele utilizate pentru stabilirea bazei de impozitare a unei alte operațiuni decât importul de bunuri sunt exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care este efectuată evaluarea, cursul de schimb aplicabil este ultimul curs de vânzare înregistrat, la momentul la care TVA devine exigibilă, pe piața valutară sau pe piețele valutare cele mai reprezentative ale statului membru în cauză sau un curs stabilit în raport cu cel de pe piața sau piețele respective, în conformitate cu normele stabilite de statul membru în cauză.

Cu toate acestea, pentru unele dintre operațiunile prevăzute la primul paragraf sau pentru anumite categorii de persoane impozabile, statele membre pot utiliza cursul de schimb stabilit în conformitate cu dispozițiile comunitare în vigoare care reglementează calcularea valorii în vamă.

Articolul 92

În ceea ce privește costurile ambalajelor returnabile, statele membre pot adopta una dintre următoarele măsuri:

- (a) excluderea lor din baza de impozitare și adoptarea măsurilor necesare pentru a se asigura că suma respectivă este regularizată în cazul în care ambalajul nu este returnat;
- (b) includerea lor în baza de impozitare și adoptarea măsurilor necesare pentru a se asigura că suma respectivă este regularizată în cazul în care ambalajul este efectiv returnat.

TITLUL VIII

COTE

CAPITOLUL 1

Aplicarea cotelor

Articolul 93

Cota aplicabilă operațiunilor taxabile este cea în vigoare la momentul survenirii faptului generator.

Cu toate acestea, în următoarele situații, cota aplicabilă este cea în vigoare la momentul la care TVA devine exigibilă:

- (a) în cazurile prevăzute la articolele 65 și 66;
- (b) în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri;
- (c) pentru importul de bunuri, în cazurile prevăzute la articolul 71 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolul 71 alineatul (2).

Articolul 94

(1) Cota aplicabilă unei achiziții intracomunitare de bunuri este cea aplicabilă livrării de bunuri similare pe teritoriul statului membru.

(2) Sub rezerva opțiunii prevăzute la articolul 103 alineatul (1) de aplicare a unei cote reduse la importul de obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, cota aplicabilă importului de bunuri este cea aplicabilă livrării de bunuri similare pe teritoriul statului membru.

Articolul 95

În cazul în care cotele se modifică, statele membre pot efectua regularizări, în cazurile prevăzute la articolele 65 și 66, pentru a ține seama de cota aplicabilă la momentul la care bunurile au fost livrate sau serviciile au fost prestate.

De asemenea, statele membre pot adopta toate măsurile tranzitorii adecvate.

CAPITOLUL 2

Structura și nivelul cotelor**Secțiunea 1****Cota standard**

Articolul 96

Statele membre aplică o cotă standard a TVA, care este fixată de fiecare stat membru ca procent din baza de impozitare și care este aceeași pentru livrarea de bunuri și pentru prestarea de servicii.

Articolul 97

(1) De la 1 ianuarie 2006 până la 31 decembrie 2010, cota standard nu poate fi mai mică de 15 %.

(2) Consiliul decide, în conformitate cu articolul 93 din tratat, în privința nivelului cotei standard aplicate după 31 decembrie 2010.

Secțiunea 2**Cote reduse**

Articolul 98

(1) Statele membre pot aplica fie una, fie două cote reduse.

(2) Cotele reduse se aplică numai livrărilor de bunuri sau prestațiilor de servicii din categoriile prevăzute în anexa III.

Cotele reduse nu se aplică serviciilor prevăzute la articolul 56 alineatul (1) litera (k).

(3) La aplicarea cotelor reduse prevăzute la alineatul (1) pentru categorii de bunuri, statele membre pot utiliza Nomenclatura combinată pentru a delimita în mod precis categoria în cauză.

Articolul 99

(1) Cotele reduse se fixează ca procent din baza de impozitare, care nu poate fi mai mic de 5 %.

(2) Fiecare cotă redusă este astfel stabilită încât valoarea TVA care rezultă din aplicarea cotei să permită în mod normal deducerea completă a TVA deductibile în temeiul articolelor 167-171 și articolelor 173-177.

Articolul 100

Pe baza unui raport al Comisiei, Consiliul revizuieste din doi în doi ani, începând din 1994, sfera de aplicare a cotelor reduse.

În conformitate cu articolul 93 din tratat, Consiliul poate decide modificarea listei de bunuri și servicii stabilite în anexa III.

Articolul 101

Până la 30 iunie 2007, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare globală privind impactul cotelor reduse aplicate serviciilor prestate local, inclusiv servicii de restaurant, în special în ceea ce privește crearea de locuri de muncă, creșterea economică și buna funcționare a pieței interne, pe baza unui studiu efectuat de un grup economic de reflecție independent.

Secțiunea 3

Dispoziții speciale

Articolul 102

Statele membre pot aplica o cotă redusă livrării de gaze naturale, electricitate sau încălzire urbană, cu condiția să nu determine nici un risc de denaturare a concurenței.

Este necesar ca orice stat membru care intenționează să aplice o cotă redusă în temeiul primului paragraf să informeze în prealabil Comisia în mod corespunzător. Comisia decide dacă există sau nu un risc de denaturare a concurenței. În cazul în care Comisia nu adoptă decizia respectivă în termen de trei luni de la primirea informațiilor, se consideră că nu există nici un risc de denaturare a concurenței.

Articolul 103

(1) Statele membre pot prevedea ca respectiva cotă redusă sau una dintre cotele reduse pe care le aplică în conformitate cu articolele 98 și 99 să se aplice, de asemenea, importului de obiecte de artă, obiecte de colecție și antichități, astfel cum sunt definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 2, 3 și 4.

(2) În cazul în care statele membre își exercită opțiunea în temeiul alineatului (1), ele pot aplica, de asemenea, cota redusă următoarelor operațiuni:

- (a) livrarea de obiecte de artă, de către creatorul lor sau de către succesorii acestuia;
- (b) livrarea de obiecte de artă, în mod ocazional, de către o persoană impozabilă alta decât un comerciant persoană impozabilă, atunci când obiectele de artă au fost importate de persoana impozabilă însăși sau atunci când acestea i-au fost livrate de creatorul lor sau de succesorii lui sau atunci când acestea i-au conferit dreptul de deducere totală a TVA.

Articolul 104

Austria poate aplica, în comunele Jungholz și Mittelberg (Kleines Walsertal), o a doua cotă standard mai mică decât cota corespunzătoare aplicată în restul Austriei, dar nu mai mică de 15 %.

Articolul 105

Portugalia poate aplica, în cazul operațiunilor efectuate în regiunile autonome Azore și Madeira și al importurilor directe în aceste regiuni, cote mai mici decât cele aplicate pe continent.

CAPITOLUL 3

Dispoziții temporare pentru anumite servicii cu un mare aport de forță de muncă

Articolul 106

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate permite statelor membre să aplice până la 31 decembrie 2010 cotele reduse prevăzute la articolul 98 serviciilor enumerate în anexa IV.

Cotele reduse pot fi aplicate serviciilor aparținând a cel mult două dintre categoriile stabilite în anexa IV.

În cazuri excepționale, un stat membru poate să aplice cotele reduse serviciilor aparținând a trei dintre categoriile respective.

Articolul 107

Serviciile prevăzute la articolul 106 este necesar să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) să fie cu mare aport de forță de muncă;
- (b) să fie furnizate în mare parte direct consumatorilor finali;

- (c) să fie în principal locale și să nu cauzeze denaturări ale concurenței.

De asemenea, este necesar să existe o legătură strânsă între scăderea prețurilor ca urmare a reducerii cotei și creșterea previzibilă a cererii și ocupării forței de muncă. Aplicarea unei cote reduse este necesar să nu aducă atingere bunei funcționări a pieței interne.

Articolul 108

Orice stat membru care dorește să aplice pentru prima dată după 31 decembrie 2005 o cotă redusă unuia sau mai multora dintre serviciile prevăzute la articolul 106 în temeiul prezentului articol informează Comisia în mod corespunzător până la 31 martie 2006. Acesta îi comunică înainte de data respectivă toate informațiile relevante privind noile măsuri pe care dorește să le introducă, în special următoarele:

- (a) sfera de aplicare a măsurii și descrierea detaliată a serviciilor respective;
- (b) detaliile care demonstrează că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 107;
- (c) detaliile care evidențiază costul bugetar al măsurii preconizate.

CAPITOLUL 4

Dispoziții speciale aplicabile până la adoptarea unor regimuri definitive

Articolul 109

Până la introducerea regimurilor definitive prevăzute la articolul 402, se aplică dispozițiile stabilite în prezentul capitol.

Articolul 110

Statele membre care, la 1 ianuarie 1991, acordau scutiri cu drept de deducere a TVA achitate în etapa anterioară sau aplicau cote reduse inferioare valorii minime stabilite la articolul 99 pot continua să acorde scutirile respective sau să aplice cotele reduse respective.

Este necesar ca scutirile și cotele reduse prevăzute la primul paragraf să fie în conformitate cu legislația comunitară și să fi fost adoptate din motive sociale clar definite și în favoarea consumatorului final.

Articolul 111

În condițiile stabilite la articolul 110 al doilea paragraf, scutirile cu drept de deducere a TVA achitate în etapa anterioară pot continua să fie acordate în următoarele cazuri:

- (a) de către Finlanda pentru livrările de ziare și periodice vândute prin abonament și pentru tipărirea de publicații distribuite membrilor asociațiilor de interes public;
- (b) de către Suedia pentru livrarea de ziare, inclusiv jurnale radiodifuzate și înregistrate pe casete pentru persoanele cu deficiențe de vedere, de produse farmaceutice furnizate spitalelor sau pe bază de rețetă și pentru producția de

periodice ale organizațiilor fără scop lucrativ sau pentru prestarea de alte servicii legate de acestea.

Articolul 112

În cazul în care dispozițiile articolului 110 cauzează pentru Irlanda denaturări ale concurenței în livrarea de produse energetice pentru încălzire sau iluminat, Irlanda poate fi autorizată de Comisie, în cazul unei cereri exprese, să aplice o cotă redusă acestor livrări, în conformitate cu articolele 98 și 99.

În cazul prevăzut la primul paragraf, Irlanda prezintă o cerere Comisiei, însoțită de toate informațiile necesare. În cazul în care Comisia nu a adoptat o decizie în termen de trei luni de la primirea cererii, se consideră că Irlanda este autorizată să aplice cotele reduse propuse.

Articolul 113

Statele membre care, la 1 ianuarie 1991, în conformitate cu legislația comunitară, acordau scutiri cu drept de deducere a TVA achitate în etapa anterioară sau aplicau cote reduse inferioare valorii minime stabilite la articolul 99, pentru alte bunuri și servicii decât cele prevăzute în anexa III, pot să aplice cota redusă sau una dintre cele două cote reduse prevăzute la articolul 98 livrării de astfel de bunuri sau prestării de astfel de servicii.

Articolul 114

(1) Statele membre care, la 1 ianuarie 1993, au fost obligate să mărească cu peste 2 % cota lor standard în vigoare la 1 ianuarie 1991 pot aplica o cotă redusă inferioară valorii minime stabilite la articolul 99 livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii din categoriile prevăzute în anexa III.

De asemenea, statele membre prevăzute la primul paragraf pot aplica o asemenea cotă serviciilor de restaurant, îmbrăcăminte și încălțăminte pentru copii și locuințelor.

(2) Statele membre nu se pot prevala de alineatul (1) pentru a introduce scutiri cu drept de deducere a TVA achitate în etapa anterioară.

Articolul 115

Statele membre care, la 1 ianuarie 1991, aplicau o cotă redusă serviciilor de restaurant, îmbrăcăminte și încălțăminte pentru copii sau locuințelor pot continua să aplice această cotă livrării de asemenea bunuri sau prestării de asemenea servicii.

Articolul 116

Portugalia poate aplica una dintre cele două cote reduse prevăzute la articolul 98 serviciilor de restaurant, cu condiția ca respectiva cotă să nu fie mai mică de 12 %.

Articolul 117

(1) În sensul aplicării articolului 115, Austria poate continua să aplice o cotă redusă serviciilor de restaurant.

(2) Austria poate aplica una dintre cele două cote reduse prevăzute la articolul 98 închirierii de bunuri imobile în scopuri rezidențiale, cu condiția ca respectiva cotă să nu fie mai mică de 10 %.

Articolul 118

Statele membre care, la 1 ianuarie 1991, aplicau o cotă redusă livrării de bunuri sau prestării de servicii altele decât cele prevăzute în anexa III pot aplica respectiva cotă redusă sau una dintre cele două cote reduse prevăzute la articolul 98 livrării de bunuri sau prestării de servicii în cauză, cu condiția ca respectiva cotă să nu fie mai mică de 12 %.

Primul paragraf nu se aplică livrării de bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, astfel cum sunt definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 1-4, supuse TVA în conformitate cu regimul marjei prevăzut la articolele 312-325 sau cu regimurile pentru vânzări prin licitație publică.

Articolul 119

În sensul aplicării articolului 118, Austria poate aplica o cotă redusă vinurilor produse într-o exploatare agricolă de către producătorul-fermier, cu condiția ca respectiva cotă să nu fie mai mică de 12 %.

Articolul 120

Grecia poate să aplice cote cu până la 30 % mai mici decât cotele corespunzătoare aplicate în Grecia continentală în departamentele Lesbos, Chios, Samos, Dodecanese și Cyclades și în insulele Thassos, Sporades de Nord, Samothrace și Skiros.

Articolul 121

Statele membre care, la 1 ianuarie 1993, considerau lucrările efectuate în baza unui contract ca livrare de bunuri pot aplica serviciilor realizate în baza unui contract cota aplicabilă bunurilor obținute după efectuarea lucrărilor.

În sensul aplicării primului alineat, „serviciile realizate în baza unui contract” înseamnă predarea de către un contractor clientului său a unor bunuri mobile fabricate sau asamblate de contractor din materiale sau obiecte care i-au fost încredințate de către client în acest scop, indiferent dacă o parte din materialele utilizate a fost furnizată de către contractor.

Articolul 122

Statele membre pot aplica o cotă redusă livrărilor de plante vii sau de alte produse de floricultură, inclusiv bulbi, rădăcini și produse similare, flori tăiate și frunze ornamentale, și livrărilor de lemn folosit ca lemn pentru foc.

CAPITOLUL 5**Dispoziții temporare***Articolul 123*

Republica Cehă poate continua să aplice, până la 31 decembrie 2007, o cotă redusă de cel puțin 5 % următoarelor operațiuni:

- (a) livrări de energie termică utilizată de gospodăriile populației și de micile întreprinderi care nu sunt supuse TVA pentru

încălzire și producerea de apă caldă, exceptând materiile prime utilizate pentru generarea energiei termice;

- (b) prestări de lucrări de construcții pentru clădiri rezidențiale care nu fac parte dintr-o politică socială, exceptând materialele de construcții.

Articolul 124

Estonia poate continua să aplice, până la 30 iunie 2007, o cotă redusă de cel puțin 5 % livrărilor de energie termică vândută persoanelor fizice, asociațiilor de locuințe, asociațiilor de apartamente, bisericilor, congregațiilor și instituțiilor și organismelor finanțate de la bugetul de stat, comunal sau orășenesc, precum și livrărilor de turbă, brichete pentru încălzire, cărbune și lemn de foc persoanelor fizice.

Articolul 125

(1) Cipru poate continua să acorde, până la 31 decembrie 2007, o scutire cu drept de deducere a TVA achitate în etapa anterioară pentru livrările de produse farmaceutice și produse alimentare pentru consum uman, cu excepția diferitelor tipuri de înghețată și a produselor similare, precum și a produselor alimentare sărate (chipsuri sau baghete din cartofi, foietaje și produse similare ambalate pentru consum uman fără preparare suplimentară).

(2) Cipru poate continua să aplice o cotă redusă de cel puțin 5 % prestării de servicii de restaurant, până la prima din următoarele date: 31 decembrie 2007 sau data introducerii unor regimuri definitive, în conformitate cu articolul 402.

Articolul 126

Ungaria poate continua să aplice o cotă redusă de cel puțin 12 % următoarelor tranzacții:

- (a) livrărilor de cărbune, cărămidă de cărbune și cocs, lemne de foc și mangal și prestărilor de servicii de încălzire urbană, până la 31 decembrie 2007;
- (b) prestărilor de servicii de restaurant și livrărilor de produse alimentare vândute în localuri similare, până la prima din următoarele date: 31 decembrie 2007 sau data introducerii unor regimuri definitive, în conformitate cu articolul 402.

Articolul 127

Malta poate continua să acorde, până la 1 ianuarie 2010, o scutire cu drept de deducere a TVA achitate în etapa anterioară pentru livrările de produse alimentare pentru consum uman și farmaceutice.

Articolul 128

(1) Polonia poate să acorde, până la 31 decembrie 2007, o scutire cu drept de deducere a TVA achitate în etapa anterioară pentru livrările de anumite cărți și periodice de specialitate.

(2) Polonia poate continua să aplice o cotă redusă de cel puțin 7 % prestărilor de servicii de restaurant până la prima din următoarele două date: 31 decembrie 2007 sau data introducerii unor regimuri definitive, în conformitate cu articolul 402.

(3) Polonia poate continua să aplice, până la 30 aprilie 2008, o cotă redusă de cel puțin 3 % livrărilor de produse alimentare prevăzute în anexa III punctul 1.

(4) Polonia poate continua să aplice, până la 30 aprilie 2008, o cotă redusă de cel puțin 3 % livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii de tipul celor destinate în mod normal utilizării în producția agricolă, exceptând bunurile de capital, precum utilajele sau clădirile, prevăzute în anexa III punctul 11.

(5) Polonia poate continua să aplice, până la 31 decembrie 2007, o cotă redusă de cel puțin 7 % prestărilor de servicii de construcție, renovare și transformare a locuințelor, nefurnizate în cadrul unei politici sociale, exceptând materialele de construcții, și livrărilor, înainte de prima ocupare, de clădiri rezidențiale sau de părți ale clădirilor rezidențiale, prevăzute la articolul 12 alineatul (1) litera (a).

Articolul 129

(1) Slovenia poate continua să aplice o cotă redusă de cel puțin 8,5 % preparării de mâncăruri, până la prima din următoarele date: 31 decembrie 2007 sau data introducerii unor regimuri definitive, în conformitate cu articolul 402.

(2) Slovenia poate continua să aplice, până la 31 decembrie 2007, o cotă redusă de cel puțin 5 % prestării de lucrări de construcție, renovare și întreținere a clădirilor rezidențiale nefurnizate în cadrul unei politici sociale, exceptând materialele de construcții.

Articolul 130

Slovacia poate continua să aplice o cotă redusă de cel puțin 5 % următoarelor tranzacții:

- (a) prestarea de lucrări de construcție pentru clădiri rezidențiale nefurnizate în cadrul unei politici sociale, exceptând materialele de construcții, până la 31 decembrie 2007;
- (b) livrarea de energie termică utilizată de gospodăriile populației și de micile întreprinderi care nu sunt supuse TVA pentru încălzire și producerea de apă caldă, exceptând materiile prime utilizate pentru generarea energiei termice, până la 31 decembrie 2008.

TITLUL IX

SCUTIRI

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 131

Scutirile prevăzute la capitolele 2-9 se aplică fără să aducă atingere altor dispoziții comunitare și în conformitate cu condițiile pe care statele membre le stabilesc în scopul de a asigura aplicarea corectă și directă a acestor scutiri și de a preveni orice posibilă evaziune, fraudă sau abuz.

CAPITOLUL 2

Scutiri pentru anumite activități de interes general

Articolul 132

(1) Statele membre scutesc următoarele tranzacții:

- (a) prestarea de servicii și livrarea de bunuri accesorii acestora, altele decât serviciile de transport de călători și serviciile de telecomunicații, efectuate de către serviciile poștale publice;
- (b) spitalizarea și îngrijirea medicală și activitățile conexe asigurate de organisme de drept public sau, în condiții sociale comparabile celor aplicabile organismelor de drept public, asigurate de spitale, centre de tratament medical sau diagnoză și alte instituții de natură similară recunoscute în mod corespunzător;
- (c) prestarea de îngrijiri medicale în exercitarea profesiunilor medicale și paramedicale, astfel cum sunt definite de statul membru în cauză;
- (d) livrarea de organe, sânge și lapte, de proveniență umană;
- (e) prestarea de servicii efectuată în cadrul profesiei lor de către tehnicienii dentari și livrarea de proteze dentare de către dentiști și tehnicieni dentari;
- (f) prestarea de servicii de către grupuri independente de persoane, care efectuează o activitate scutită de TVA sau pentru care nu sunt persoane impozabile, în scopul prestării către membrii lor a serviciilor necesare în mod direct desfășurării activității respective, atunci când grupurile în cauză se rezumă să solicite membrilor lor rambursarea exactă a părții lor din cheltuielile comune, cu condiția ca scutirea respectivă să nu fie susceptibilă de a cauza denaturări ale concurenței;
- (g) prestarea de servicii și livrarea de bunuri direct legate de ajutorul social și securitatea socială, inclusiv cele prestate și livrate de cămine de bătrâni, de organisme de drept public sau de alte organisme recunoscute de statul membru în cauză ca având un caracter social;
- (h) prestarea de servicii și livrarea de bunuri direct legate de protecția copiilor și a tinerilor, de către organisme de drept public sau de alte organizații recunoscute de statul membru în cauză ca având un caracter social;
- (i) educația copiilor și a tinerilor, învățământul școlar sau universitar, formarea și reconversia profesională, inclusiv prestarea de servicii și livrarea de bunuri strâns legate de acestea, de către organisme de drept public care au acest scop sau de alte organizații recunoscute de statul membru în cauză ca având scopuri similare;
- (j) pregătirea particulară oferită de profesori și la nivel de învățământ școlar și universitar;

- (k) punerea la dispoziție de personal de către instituțiile religioase sau filozofice în scopul activităților prevăzute la literale (b), (g), (h) și (i) și în scopul asistenței spirituale;
- (l) prestarea de servicii, precum și livrarea de bunuri strâns legate de acestea, în folosul membrilor, în schimbul unei cotizații stabilite în conformitate cu statutul lor, de către organizațiile fără scop lucrativ care urmăresc obiective de ordin politic, sindical, religios, patriotic, filozofic, filantropic sau civic, cu condiția ca scutirea respectivă să nu fie susceptibilă de a cauza denaturări ale concurenței;
- (m) prestarea anumitor servicii strâns legate de sport și educația fizică de către organizații fără scop lucrativ persoanelor care practică sportul sau educația fizică;
- (n) prestarea anumitor servicii culturale, precum și livrarea de bunuri strâns legate de acestea, de către organisme de drept public sau de alte organisme culturale recunoscute de statul membru în cauză;
- (o) prestarea de servicii și livrarea de bunuri de către organizații ale căror activități sunt scutite în temeiul literelor (b), (g), (h), (i), (l), (m) și (n), cu ocazia evenimentelor destinate strângerii de fonduri și organizate exclusiv în beneficiul lor, cu condiția ca scutirea respectivă să nu fie susceptibilă de a cauza denaturări ale concurenței;
- (p) prestarea de servicii de transport pentru persoanele bolnave sau accidentate în vehicule special destinate acestui scop, de către organisme autorizate corespunzător;
- (q) alte activități decât cele de natură comercială efectuate de organismele publice de radio și televiziune.

(2) În sensul alineatului (1) litera (o), statele membre pot introduce orice restricții necesare, în special în ceea ce privește numărul faptelor sau suma fondurilor care dau dreptul la scutire.

Articolul 133

Statele membre pot acorda altor organisme decât cele de drept public fiecare dintre scutirile prevăzute la articolul 132 alineatul (1) literale (b), (g), (h), (i), (l), (m) și (n) sub rezerva respectării, în fiecare caz în parte, a uneia sau mai multora dintre următoarele condiții:

- (a) nu este necesar ca organismele în cauză să urmărească în mod sistematic obținerea unui profit, iar orice profituri eventuale nu se distribuie, ci se alocă în scopul continuării sau îmbunătățirii serviciilor prestate;
- (b) este necesar ca organismele în cauză să fie gestionate și administrate în mod esențial cu titlu gratuit de către persoane care nu au, fie prin ele însele, fie prin intermediari, interese directe sau indirecte în rezultatele activităților respective;

- (c) organismele în cauză au obligația de a practica prețuri aprobate de autoritățile publice sau care nu depășesc asemenea prețuri aprobate sau, pentru operațiunile care nu sunt supuse aprobării, prețuri mai mici decât cele practicate pentru operațiuni similare de întreprinderile comerciale supuse TVA;
- (d) este necesar ca scutirile să nu fie susceptibile de a cauza denaturări ale concurenței în dezavantajul întreprinderilor comerciale supuse TVA.

Statele membre care, în temeiul anexei E la Directiva 77/388/CEE, la 1 ianuarie 1989 aplicau TVA operațiunilor prevăzute la articolul 132 alineatul (1) literale (m) și (n) pot aplica, de asemenea, condițiile prevăzute la primul paragraf litera (d), atunci când livrările de bunuri sau prestările de servicii respective de către organisme de drept public sunt scutite.

Articolul 134

Livrarea de bunuri sau prestarea de servicii nu este scutită, în temeiul articolului 132 alineatul (1) literale (b), (g), (h), (i), (l), (m) și (n), în următoarele cazuri:

- (a) atunci când livrarea sau prestarea nu este esențială pentru operațiunile scutite;
- (b) atunci când scopul principal al livrării sau prestării este obținerea de venituri suplimentare pentru organismul în cauză prin operațiuni care se află în concurență directă cu cele efectuate de întreprinderile comerciale supuse TVA.

CAPITOLUL 3

Scutiri pentru alte activități

Articolul 135

- (1) Statele membre scutesc următoarele operațiuni:
 - (a) tranzacțiile de asigurare și reasigurare, inclusiv serviciile conexe prestate de brokerii și agenții de asigurări;
 - (b) acordarea și negocierea de credite și gestionarea creditelor de către persoana care le acordă;
 - (c) negocierea de garanții de credit sau de alte garanții sau orice tranzacții cu astfel de garanții, precum și gestionarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;
 - (d) operațiuni, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăți, viramente, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanțelor;
 - (e) operațiuni, inclusiv negocierea, privind monede, bancnote și monede utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepția obiectelor de colecție, și anume monede de aur, argint sau din alt

metal sau bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;

- (f) operațiuni, inclusiv negocierea, dar exceptând gestionarea sau păstrarea, cu acțiuni, titluri de participare, obligațiuni și alte valori mobiliare, dar exceptând documentele reprezentând titluri de proprietate asupra bunurilor și drepturile sau valorile mobiliare prevăzute la articolul 15 alineatul (2);
- (g) gestionarea de fonduri comune de plasament, așa cum sunt definite de statele membre;
- (h) livrarea la valoarea nominală de timbre poștale utilizate de către serviciile poștale pe teritoriul lor, de timbre fiscale sau de alte timbre similare;
- (i) pariuri, loterii și alte forme de jocuri de noroc, sub rezerva condițiilor și restricțiilor stabilite de fiecare stat membru;
- (j) livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea, alta decât livrarea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (a);
- (k) livrarea de terenuri pe care nu s-au ridicat construcții alta decât livrarea de terenuri construibile prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (b);
- (l) leasingul sau închirierea de bunuri imobile.

(2) Sunt excluse de la scutirea prevăzută la alineatul (1) litera (l) următoarele operațiuni:

- (a) prestarea de servicii de cazare, definită de legislația statelor membre, în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, inclusiv cazări în tabere de vacanță sau în locuri amenajate pentru camping;
- (b) închirierea de spații pentru parcare a vehiculelor;
- (c) închirierea de echipamente și instalații fixate definitiv;
- (d) închirierea de seifuri.

Statele membre pot aplica excluderi suplimentare din sfera de aplicare a scutirii prevăzute la alineatul (1) punctul (l).

Articolul 136

Statele membre scutesc următoarele operațiuni:

- (a) livrarea de bunuri utilizate exclusiv pentru o activitate scutită în temeiul articolelor 132, 135, 371, 375, 376 și 377, articolului 378 alineatul (2), articolului 379 alineatul (2) și articolelor 380-390, în cazul în care bunurile respective nu au făcut obiectul unui drept de deducere;
- (b) livrarea de bunuri la a căror achiziție sau utilizare taxa pe valoarea adăugată aferentă nu a fost deductibilă, în temeiul articolului 176.

Articolul 137

(1) Statele membre pot acorda persoanelor impozabile dreptul de a opta pentru impozitarea următoarelor operațiuni:

- (a) operațiunile financiare prevăzute la articolul 135 alineatul (1) literele (b)-(g);
- (b) livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea, alta decât livrarea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (a);
- (c) livrarea de terenuri pe care nu s-au ridicat construcții, alta decât livrarea de terenuri construibile prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (b);
- (d) leasingul sau închirierea de bunuri imobile.

(2) Statele membre stabilesc normele de exercitare a opțiunii prevăzute la alineatul (1).

Statele membre pot limita sfera de aplicare a dreptului de opțiune menționat anterior.

CAPITOLUL 4

Scutiri pentru operațiunile intracomunitare

Secțiunea 1

Scutiri legate de livrarea de bunuri

Articolul 138

(1) Statele membre scutesc livrarea de bunuri expediate sau transportate către o destinație aflată în afara teritoriului lor respectiv, dar în cadrul Comunității, de către vânzător sau persoana care achiziționează bunurile sau în numele acestora, pentru o altă persoană impozabilă sau pentru o persoană juridică neimpozabilă care acționează ca atare într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor.

(2) Pe lângă livrarea de bunuri prevăzută la alineatul (1), statele membre scutesc următoarele operațiuni:

- (a) livrarea de mijloace de transport noi, expediate sau transportate clientului la o destinație aflată în afara teritoriului lor respectiv, dar în cadrul Comunității, de către vânzător sau client sau în numele acestora, pentru persoane impozabile sau pentru persoane juridice neimpozabile ale căror achiziții intracomunitare de bunuri nu se supun TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;
- (b) livrarea de bunuri supuse accizelor, expediate sau transportate clientului la o destinație din afara teritoriului lor respectiv, dar în cadrul Comunității, de către vânzător sau client sau în numele acestora, pentru persoane impozabile sau pentru persoane juridice neimpozabile ale căror achiziții intracomunitare de bunuri altele decât produsele supuse accizelor nu se supun TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1), atunci când

produsele respective au fost expediate sau transportate în conformitate cu articolul 7 alineatele (4) și (5) sau cu articolul 16 din Directiva 92/12/CEE;

- (c) livrarea de bunuri, constând dintr-un transfer către un alt stat membru, care beneficiază de scutire în temeiul alineatului (1) și al literelor (a) și (b) în cazul în care a fost efectuată pentru altă persoană impozabilă.

Articolul 139

(1) Scutirea prevăzută la articolul 138 alineatul (1) nu se aplică livrării de bunuri efectuate de persoane impozabile care beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la articolele 282-292.

Scutirea respectivă nu se aplică nici livrării de bunuri către persoanele impozabile sau persoanele juridice neimpozabile ale căror achiziții intracomunitare de bunuri nu se supun TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1).

(2) Scutirea prevăzută la articolul 138 alineatul (2) litera (b) nu se aplică livrării de produse supuse accizelor efectuate de către persoane impozabile care beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la articolele 282-292.

(3) Scutirea prevăzută la articolul 138 alineatul (1) și la articolul 138 alineatul (2) literele (b) și (c) nu se aplică livrării de bunuri supuse TVA în conformitate cu regimul marjei prevăzut la articolele 312-325 sau cu regimurile speciale pentru vânzările prin licitație publică.

Scutirea prevăzută la articolul 138 alineatul (1) și la articolul 138 alineatul (2) litera (c) nu se aplică livrării de mijloace de transport second-hand, astfel cum sunt definite la articolul 327 alineatul (3), supuse TVA în conformitate cu regimurile tranzitorii pentru mijloace de transport second-hand.

Secțiunea 2

Scutiri pentru achizițiile intracomunitare de bunuri

Articolul 140

Statele membre scutesc următoarele operațiuni:

- (a) achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare de către persoane impozabile este scutită în toate circumstanțele pe teritoriul lor respectiv;

- (b) achiziția intracomunitară de bunuri al căror import este scutit în toate circumstanțele în temeiul articolului 143 literele (a), (b), (c) și (e)-(l);

- (c) achiziția intracomunitară de bunuri atunci când, în temeiul articolelor 170 și 171, persoana care achiziționează bunurile beneficiază în toate circumstanțele de rambursarea totală a TVA datorate în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b).

Articolul 141

Fiecare stat membru adoptă măsuri specifice pentru a se asigura că TVA nu este aplicată achiziției intracomunitare de bunuri pe teritoriul lui, efectuată în conformitate cu articolul 40, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în cauză, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;
- (b) achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în statul membru în cauză, de către persoana impozabilă prevăzută la litera (a);
- (c) bunurile astfel achiziționate de către persoana impozabilă prevăzută la litera (a) sunt expediate sau transportate direct, dintr-un alt stat membru decât cel în care persoana este identificată în scopuri de TVA, persoanei căreia urmează să-i efectueze livrarea ulterioară;
- (d) persoana căreia urmează să-i fie efectuată livrarea ulterioară este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, identificată în scopuri de TVA în statul membru în cauză;
- (e) destinatarul prevăzut la litera (d) a fost desemnat în conformitate cu articolul 197 ca persoana obligată la plata TVA pentru livrarea efectuată de persoana impozabilă nestabilită în statul membru în care este datorată taxa.

Secțiunea 3

Scutiri pentru anumite servicii de transport

Articolul 142

Statele membre pot scuti prestarea de servicii de transport intracomunitar de bunuri către și dinspre insulele care formează regiunile autonome Azore și Madeira, precum și prestarea de servicii de transport de bunuri între insulele respective.

CAPITOLUL 5

Scutiri la import*Articolul 143*

Statele membre scutesc următoarele operațiuni:

- (a) importul definitiv de bunuri a căror livrare de către o persoană impozabilă este scutită în toate circumstanțele pe teritoriul lor respectiv;
- (b) importul final de bunuri reglementat de Directivele 69/169/CEE ⁽¹⁾, 83/181/CEE ⁽²⁾ și 2006/79/CE ⁽³⁾ ale Consiliului;
- (c) importul definitiv de bunuri în liberă circulație dintr-un teritoriu terț care face parte din teritoriul vamal comunitar, care beneficiază de scutire în temeiul literei (b) în cazul în care au fost importate în sensul articolului 30 primul paragraf;
- (d) importul de bunuri expediate sau transportate dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță într-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, atunci când livrarea bunurilor respective de către importatorul desemnat sau recunoscut în temeiul articolului 201 ca persoană obligată la plata TVA este scutită în temeiul articolului 138;
- (e) reimportul, de către persoana care le-a exportat, de bunuri în starea în care au fost exportate, atunci când respectivele bunuri sunt scutite de drepturi vamale;
- (f) importul, în cadrul regimurilor diplomatice și consulare, de bunuri scutite de drepturi vamale;
- (g) importul de bunuri de către organizații internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice ale statului membru gazdă sau de către membri ai acestor organizații, în limitele și condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a organizațiilor sau de acordurile de sediu;
- (h) importul de bunuri, în statele membre părți la Tratatul Atlanticului de Nord, de către forțele armate ale altor state părți la tratatul în cauză în scopul utilizării de către forțele

respective sau de către personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor lor atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare;

- (i) importul de bunuri de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în insula Cipru în temeiul Tratatului de constituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru utilizare de către forțele respective sau de către personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor lor;
- (j) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de a fi livrate;
- (k) importul de aur de către băncile centrale;
- (l) importul de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate.

Articolul 144

Statele membre scutesc prestarea de servicii legate de importul de bunuri atunci când valoarea serviciilor în cauză este inclusă în baza de impozitare în conformitate cu articolul 86 alineatul (1) litera (b).

Articolul 145

(1) Comisia prezintă Consiliului, după caz și de îndată ce este posibil, propuneri pentru delimitarea sferei de aplicare a scutirilor prevăzute la articolele 143 și 144 și de stabilire a normele de punere în aplicare a scutirilor respective.

(2) Până la intrarea în vigoare a normelor prevăzute la alineatul (1), statele membre pot menține în vigoare dispozițiile lor naționale.

Statele membre își pot adapta dispozițiile naționale astfel încât să reducă la minimum denaturarea concurenței și, în special, să prevină neimpozitarea sau dubla impozitare în Comunitate.

Statele membre pot utiliza orice proceduri administrative pe care le consideră cele mai adecvate pentru realizarea scutirii.

(3) Comisiei îi sunt notificate de către statele membre, iar Comisia, la rândul ei, informează celelalte state membre în mod corespunzător, dispozițiile de drept intern în vigoare, în măsura în care acestea nu au fost încă notificate, și cele pe care statele membre le adoptă în temeiul alineatului (2).

⁽¹⁾ Directiva 69/169/CEE a Consiliului din 28 mai 1969 privind armonizarea dispozițiilor stabilite prin acțiuni legislative, de reglementare sau administrative referitoare la scutirea de impozit pe cifra de afaceri și de accize percepute la import în contextul traficului internațional de călători (JO L 133, 4.6.1969, p. 6). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2005/93/CE (JO L 346, 29.12.2005, p. 16).

⁽²⁾ Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 14 alineatul (1) litera (d) din Directiva 77/388/CEE privind scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri (JO L 105, 23.4.1983, p. 38). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 1994.

⁽³⁾ Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din țări terțe (versiune codificată) (JO L 286, 17.10.2006, p. 15).

CAPITOLUL 6

Scutiri la export

Articolul 146

- (1) Statele membre scutesc următoarele operațiuni:
- (a) livrarea de bunuri expediate sau transportate la o destinație din afara Comunității de către vânzător sau în contul acestuia;
 - (b) livrarea de bunuri expediate sau transportate la o destinație din afara Comunității de către un client nestabilit pe teritoriul lor respectiv sau în contul acestuia, cu excepția bunurilor transportate de client însuși pentru echiparea și alimentarea ambarcațiunilor de agrement și a aeronavelor private sau a altor mijloace de transport de uz privat;
 - (c) livrarea de bunuri către organisme autorizate care le exportă în afara Comunității în cadrul activităților lor umanitare, caritabile sau educative desfășurate în afara Comunității;
 - (d) prestarea de servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile achiziționate sau importate în scopul efectuării lucrărilor în cauză în cadrul Comunității și expediate sau transportate în afara Comunității de către prestator, de către clientul care nu este stabilit pe teritoriul lor respectiv sau în contul oricăruia dintre aceștia;
 - (e) prestarea de servicii, inclusiv transportul și operațiunile accesorii acestuia, dar exceptând prestarea de servicii scutite în conformitate cu articolele 132 și 135, atunci când acestea sunt legate direct de exportul sau importul bunurilor reglementate de articolul 61 și articolul 157 alineatul (1) litera (a).
- (2) Scutirea prevăzută la alineatul (1) litera (c) poate fi acordată prin rambursarea TVA.

Articolul 147

- (1) Atunci când livrarea de bunuri prevăzută la articolul 146 alineatul (1) litera (b) se referă la bunuri transportate în bagaje personale ale călătorilor, scutirea se aplică numai în cazul respectării următoarelor condiții:
- (a) pasagerul nu este stabilit în Comunitate;
 - (b) bunurile sunt transportate în afara Comunității înainte de sfârșitul celei de-a treia luni următoare celei în care a fost efectuată livrarea;
 - (c) valoarea totală a livrării, inclusiv TVA, este mai mare de 175 EUR sau echivalentul în monedă națională, stabilită anual prin aplicarea ratei de conversie obținute în prima zi lucrătoare a lunii octombrie cu efect de la data de 1 ianuarie a anului următor.

Cu toate acestea, statele membre pot scuti o livrare cu valoare totală inferioară sumei prevăzute la primul paragraf litera (c).

(2) În sensul alineatului (1), „un călător care nu este stabilit în Comunitate” înseamnă un călător al cărui domiciliu permanent sau a cărui reședință obișnuită nu este situată în Comunitate. În acest caz, „domiciliu stabil sau reședință obișnuită” înseamnă locul menționat ca atare în pașaport, carte de identitate sau alt document recunoscut ca document de identitate de către statul membru pe al cărui teritoriu are loc livrarea.

Dovada exportului este furnizată prin factură sau prin alt document înlocuitor, avizate de biroul vamal prin care au ieșit bunurile din Comunitate.

Fiecare stat membru trimite Comisiei specimene ale ștampilelor pe care le utilizează pentru avizarea prevăzută la al doilea paragraf. Comisia transmite informațiile respective autorităților fiscale ale celorlalte state membre.

CAPITOLUL 7

Scutiri legate de transportul internațional

Articolul 148

Statele membre scutesc următoarele operațiuni:

- (a) livrarea de bunuri pentru alimentarea și aprovizionarea navelor utilizate pentru navigația în largul mării și pentru transportul de călători cu plată sau utilizate pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit sau pentru salvare ori asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă, exceptând, în cazul navelor utilizate pentru pescuitul de coastă, proviziile de la bordul navelor;
- (b) livrarea de bunuri pentru alimentarea și aprovizionarea navelor de război, incluse la codul 8906 10 00 din Nomenclatura Combinată (NC), care părăsesc teritoriul lor către porturi sau puncte de ancorare din afara statului membru în cauză;
- (c) livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea și închirierea navelor prevăzute la litera (a) și livrarea, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor, inclusiv echipamente de pescuit, încorporate sau utilizate pe navele respective;
- (d) prestarea de servicii altele decât cele prevăzute la litera (c), pentru satisfacerea nevoilor directe ale navelor prevăzute la litera (a) sau a încărcăturilor lor;
- (e) livrarea de bunuri pentru alimentarea și aprovizionarea aeronavelor utilizate de companiile aeriene care efectuează în principal transport internațional cu plată;
- (f) livrarea, modificarea, repararea, întreținerea și închirierea aeronavelor prevăzute la litera (e) și livrarea, închirierea,

repararea și întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronavele respective;

- (g) prestarea altor servicii decât cele prevăzute la litera (f), pentru satisfacerea nevoilor directe ale aeronavelor prevăzute la litera (e) sau a încărcăturilor lor.

Articolul 149

Portugalia poate considera ca transport internațional transportul maritim și aerian între insulele care formează regiunile autonome Azore și Madeira și între aceste regiuni și continent.

Articolul 150

(1) Comisia prezintă Consiliului, după caz și de îndată ce este posibil, propuneri de delimitare a sferei de aplicare a scutirilor prevăzute la articolul 148 și de stabilire a normelor de punere în aplicare a scutirilor respective.

(2) Până la intrarea în vigoare a dispozițiilor prevăzute la alineatul (1), statele membre pot limita sfera de aplicare a scutirilor prevăzute la articolul 148 literele (a) și (b).

CAPITOLUL 8

Scutiri referitoare la anumite operațiuni asimilate exporturilor

Articolul 151

- (1) Statele membre scutesc următoarele operațiuni:
- (a) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii în cadrul relațiilor diplomatice și consulare;
- (b) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii destinate organismelor internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice ale statului membru gazdă și membrilor acestor organizații, în limitele și condițiile stabilite de convențiile internaționale de instituire a organismelor sau de acordurile de sediu;
- (c) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii într-un stat membru care este parte la Tratatul Atlanticului de Nord, destinate fie forțelor armate ale celorlalte state părți la tratatul respectiv pentru utilizarea de către forțele în cauză sau de către personalul civil care le însoțește, fie pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare;
- (d) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către un alt stat membru, destinate forțelor armate ale unui stat care este parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât statul membru de destinație însuși, pentru utilizarea de către forțele în cauză sau de către personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor lor atunci când forțele respective participă la o acțiune comună de apărare;
- (e) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii forțelor armate ale Regatului Unit staționate în insula Cipru în temeiul Tratatului de stabilire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru

utilizare de către forțele respective sau de către personalul civil care le însoțește sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora.

Până la adoptarea unor norme fiscale comune, scutirile prevăzute la primul paragraf se supun limitelor stabilite de statul membru gazdă.

(2) În cazurile în care bunurile nu sunt expediate sau transportate în afara statului membru în care are loc livrarea și în cazul serviciilor, scutirea poate fi acordată prin rambursarea TVA.

Articolul 152

Statele membre scutesc livrarea de aur către băncile centrale.

CAPITOLUL 9

Scutiri pentru prestările de servicii efectuate de către intermediari

Articolul 153

Statele membre scutesc prestarea de servicii efectuată de către intermediari, care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia participă la operațiunile prevăzute la capitolele 6, 7 și 8 sau la operațiunile efectuate în afara Comunității.

Scutirile prevăzute la primul paragraf nu se aplică agențiilor de turism care, în numele și în contul călătorilor, prestează servicii care sunt efectuate în alte state membre.

CAPITOLUL 10

Scutiri pentru operațiunile legate de comerțul internațional

Secțiunea 1

Antrepozite vamale, alte antrepozite decât antrepozitele vamale și regimuri similare

Articolul 154

În sensul prezentei secțiuni, „alte antrepozite decât antrepozitele vamale” înseamnă, în cazul produselor supuse accizelor, locurile definite ca antrepozite fiscale la articolul 4 litera (b) din Directiva 92/12/CEE și, în cazul produselor nesupuse accizelor, locurile definite ca atare de statele membre.

Articolul 155

Fără să aducă atingere altor dispoziții fiscale comunitare, statele membre pot adopta, după consultarea comitetului TVA, măsuri speciale pentru scutirea tuturor sau a unora dintre operațiunile prevăzute în prezenta secțiune, cu condiția ca măsurile respective să nu vizeze o utilizare finală sau un consum final și ca valoarea TVA datorată la transferul din regimurile sau situațiile prevăzute în prezenta secțiune să corespundă valorii taxei datorate în cazul în care fiecare dintre operațiunile respective a fost impozitată pe teritoriul lor.

Articolul 156

- (1) Statele membre pot scuti următoarele operațiuni:
- (a) livrarea de bunuri destinate prezentării în vamă și plasate după caz, în depozit temporar;
 - (b) livrarea de bunuri destinate plasării într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;
 - (c) livrarea de bunuri destinate plasării sub regim de antrepozit vamal sau regim de perfecționare activă;
 - (d) livrarea de bunuri destinate admiterii în apele teritoriale pentru a fi încorporate în platforme de foraj sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, transformării sau echipării acestor platforme, sau pentru a conecta aceste platforme de foraj sau de producție la continent;
 - (e) livrarea de bunuri destinate admiterii în apele teritoriale pentru alimentarea și aprovizionarea platformelor de foraj sau de producție.
- (2) Locurile prevăzute la alineatul (1) sunt cele definite ca atare de dispozițiile vamale comunitare în vigoare.

Articolul 157

- (1) Statele membre pot scuti următoarele operațiuni:
- (a) importul de bunuri destinate plasării sub un regim de antrepozit, altul decât antrepozitul vamal;
 - (b) livrarea de bunuri destinate plasării, pe teritoriul lor, sub un regim de antrepozit, altul decât antrepozitul vamal.
- (2) Statele membre nu pot prevedea alte regimuri de antrepozit decât antrepozitul vamal pentru bunurile care nu sunt supuse accizelor atunci când bunurile respective sunt destinate livrării în etapa de vânzare cu amănuntul.

Articolul 158

- (1) Prin derogare de la articolul 157 alineatul (2), statele membre pot prevedea alte regimuri de antrepozit decât antrepozitul vamal în următoarele cazuri:
- (a) atunci când bunurile sunt destinate magazinelor duty-free în scopul livrării către călători care le transporta în bagaje personale și care utilizează aeronavele sau navele maritime pentru a călători în teritorii terțe sau țări terțe, atunci când livrarea respectivă este scutită în temeiul articolului 146 alineatul (1) litera (b);
 - (b) atunci când bunurile sunt destinate persoanelor impozabile în scopul livrării către călătorii de la bordul unei aeronave sau

nave în cursul unui zbor sau al unei traversări maritime atunci când locul de sosire este situat în afara Comunității;

- (c) atunci când bunurile sunt destinate persoanelor impozabile în scopul efectuării de livrări scutite de TVA în temeiul articolului 151.
- (2) Atunci când statele membre își exercită opțiunea de scutire prevăzută la alineatul (1) litera (a), ele adoptă măsurile necesare pentru a asigura aplicarea corectă și simplă a scutirii respective și pentru a preveni evaziunea, fraudă sau abuzul.
- (3) În sensul alineatului (1) litera (a), „magazin duty-free” înseamnă orice unitate situată într-un aeroport sau port care îndeplinește condițiile stabilite de autoritățile publice competente.

Articolul 159

Statele membre pot scuti prestarea de servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la articolul 156, articolul 157 alineatul (1) litera (b) sau articolul 158.

Articolul 160

- (1) Statele membre pot scuti următoarele operațiuni:
- (a) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii efectuate în locurile prevăzute la articolul 156 alineatul (1) atunci când, pe teritoriul lor, încă se aplică una dintre situațiile specificate la alineatul respectiv;
 - (b) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii efectuate în locurile prevăzute la articolul 157 alineatul (1) litera (b) sau la articolul 158, atunci când, pe teritoriul lor, încă se aplică una dintre situațiile specificate la articolul 157 alineatul (1) litera (b) sau la articolul 158 alineatul (1).

(2) În cazul în care statele membre își exercită opțiunea în temeiul alineatului (1) litera (a) pentru tranzacțiile efectuate în antrepozite vamale, ele adoptă măsurile necesare pentru a prevedea alte regimuri de antrepozit decât antrepozitul vamal care permit aplicarea alineatului (1) litera (b) aceluiași operațiuni atunci când acestea se referă la bunurile enumerate în anexa V și sunt efectuate în alte antrepozite decât antrepozitele vamale.

Articolul 161

Statele membre pot scuti livrarea următoarelor bunuri și prestarea de servicii aferente:

- (a) livrarea de bunuri prevăzute la articolul 30 primul paragraf, bunurile rămânând în regim de admitere temporară cu scutire totală de drepturi de import sau în regim de tranzit extern;
- (b) livrarea de bunuri prevăzute la articolul 30 al doilea paragraf, bunurile rămânând în regim de tranzit comunitar intern prevăzut la articolul 276.

Articolul 162

Atunci când statele membre își exercită opțiunea prevăzută în prezenta secțiune, ele adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că achiziția intracomunitară de bunuri destinate plasării sub unul din regimurile sau în una din situațiile prevăzute la articolul 156, articolul 157 alineatul (1) litera (b) sau articolul 158 este reglementată de aceleași dispoziții precum livrarea de bunuri efectuată pe teritoriul lor în aceleași condiții.

Articolul 163

În cazul în care bunurile nu mai sunt reglementate de regimurile sau situațiile prevăzute în prezenta secțiune, rezultând astfel un import în temeiul articolului 61, statul membru de import adoptă măsurile necesare pentru a preveni dubla impozitare.

Secțiunea 2**Operațiuni scutite în vederea exportului și în cadrul schimburilor comerciale dintre statele membre***Articolul 164*

(1) Statele membre pot scuti, după consultarea comitetului TVA, următoarele operațiuni efectuate de o persoană impozabilă sau destinate acesteia, până la o valoare egală cu valoarea exporturilor efectuate de persoana în cauză în cele 12 luni anterioare:

- (a) achizițiile intracomunitare de bunuri efectuate de persoana impozabilă și importurile și livrările de bunuri destinate persoanei impozabile în vederea exportului lor din Comunitate în starea în care se află sau după prelucrare;
- (b) prestările de servicii aferente activității de export a persoanei impozabile.

(2) Atunci când statele membre își exercită opțiunea de scutire în temeiul alineatului (1), ele aplică scutirea respectivă, după consultarea comitetului TVA, și operațiunilor legate de livrările efectuate de persoana impozabilă, în condițiile stabilite la articolul 138, până la o valoare egală cu valoarea livrărilor efectuate de persoana în cauză, în aceleași condiții, în cele 12 luni anterioare.

Articolul 165

Statele membre pot stabili o valoare maximă comună pentru operațiunile scutite în temeiul articolului 164.

Secțiunea 3**Dispoziții comune secțiunilor 1 și 2***Articolul 166*

Comisia prezintă Consiliului, după caz și de îndată ce este posibil, propuneri privind regimuri comune de aplicare a TVA în cazul operațiunilor prevăzute la secțiunile 1 și 2.

TITLUL X**DEDUCERI****CAPITOLUL 1****Originea și sfera de aplicare a dreptului de deducere***Articolul 167*

Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa deductibilă devine exigibilă.

Articolul 168

În măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în scopul operațiunilor taxabile ale unei persoane impozabile, persoana impozabilă are dreptul, în statul membru în care efectuează operațiunile respective, de a deduce din valoarea TVA, pe care are obligația de a o plăti, următoarele sume:

- (a) TVA datorată sau achitată în statul membru în cauză pentru bunurile care îi sunt sau care urmează a-i fi livrate sau pentru serviciile care îi sunt sau urmează a-i fi prestate de o altă persoană impozabilă;
- (b) TVA datorată pentru operațiunile asimilate livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii în temeiul articolului 18 litera (a) și articolului 27;
- (c) TVA datorată pentru achizițiile intracomunitare de bunuri în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i);
- (d) TVA datorată pentru operațiunile asimilate achizițiilor intracomunitare în conformitate cu articolele 21 și 22;
- (e) TVA datorată sau achitată pentru importul de bunuri în statul membru în cauză.

Articolul 169

Pe lângă deducerea prevăzută la articolul 168, persoana impozabilă are dreptul să deducă TVA prevăzută la articolul respectiv în măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în scopul următoarelor operațiuni:

- (a) operațiuni legate de activitățile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf, efectuate în afara statului membru în care taxa este datorată sau achitată, pentru care TVA este deductibilă în cazul în care operațiunile sunt efectuate în statul membru respectiv;
- (b) operațiuni scutite în temeiul articolelor 138, 142 sau 144, articolelor 146-149, articolelor 151, 152, 153 sau 156, articolului 157 alineatul (1) litera (b), articolelor 158-161 sau articolului 164;
- (c) operațiuni scutite în temeiul articolului 135 alineatul (1) literele (a)-(f), atunci când clientul este stabilit în afara Comunității sau atunci când operațiunile respective sunt în legătură directă cu bunuri care urmează a fi exportate din Comunitate.

Articolul 170

Toate persoanele impozabile care, în sensul articolului 1 din Directiva 79/1072/CEE ⁽¹⁾, articolului 1 din Directiva 86/560/CEE ⁽²⁾ și articolului 171 din prezenta directivă, nu sunt stabilite în statul membru în care ele cumpără bunuri și servicii sau importă bunuri supuse TVA au dreptul de a obține o rambursare a TVA respective în măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

- (a) operațiunile prevăzute la articolul 169;
- (b) operațiunile pentru care taxa este datorată doar de către client în conformitate cu articolele 194-197 sau cu articolul 199.

Articolul 171

(1) TVA este rambursată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite în statul membru în care ele cumpără bunuri și servicii sau importă bunuri supuse TVA, dar care sunt stabilite într-un alt stat membru, în conformitate cu normele de punere în aplicare stabilite de Directiva 79/1072/CEE.

Persoanele impozabile prevăzute la articolul 1 din Directiva 79/1072/CEE sunt considerate, de asemenea, în sensul aplicării directivei menționate anterior, persoane impozabile care nu sunt stabilite în statul membru în cauză atunci când, în statul membru în care ele cumpără bunuri și servicii sau importă bunuri supuse TVA, au efectuat doar livrarea de bunuri sau prestarea de servicii unui destinatar desemnat ca persoană obligată la plata TVA în conformitate cu articolele 194-197 sau cu articolul 199.

(2) TVA este rambursată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității în conformitate cu normele de aplicare stabilite de Directiva 86/560/CEE.

Persoanele impozabile prevăzute la articolul 1 din Directiva 86/560/CEE sunt considerate, de asemenea, în sensul aplicării directivei menționate anterior, persoane impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate atunci când, în statul membru în care ele cumpără bunuri și servicii sau importă bunuri supuse TVA, au efectuat doar livrarea de bunuri sau prestarea de servicii unui destinatar desemnat ca persoană obligată la plata TVA în conformitate cu articolele 194-197 sau cu articolul 199.

(3) Directivele 79/1072/CEE și 86/560/CEE nu se aplică livrării de bunuri care este sau poate fi scutită în temeiul articolului 138 atunci când bunurile astfel livrate sunt expediate sau transportate de persoana care achiziționează bunurile sau în numele acesteia.

⁽¹⁾ A opta Directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării (JO L 331, 27.12.1979, p. 11). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

⁽²⁾ A treisprezecea Directivă 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității (JO L 326, 21.11.1986, p. 40).

Articolul 172

(1) Orice persoană care este considerată persoană impozabilă prin faptul că livrează, în mod ocazional, un mijloc de transport nou în condițiile stabilite la articolul 138 alineatul (1) și articolul 138 alineatul (2) litera (a) are dreptul de a deduce, în statul membru în care are loc livrarea, TVA inclusă în prețul de cumpărare sau achitată pentru importul sau achiziția intracomunitară a mijlocului de transport respectiv, până la o valoare care nu depășește valoarea TVA pe care este necesar să o plătească în cazul în care livrarea nu este scutită.

Dreptul de deducere apare și poate fi exercitat doar în momentul livrării mijlocului de transport nou.

(2) Statele membre stabilesc normele de aplicare a alineatului (1).

CAPITOLUL 2

Pro rata de deducere

Articolul 173

(1) În cazul bunurilor sau serviciilor utilizate de o persoană impozabilă atât pentru operațiuni care dau drept de deducere în conformitate cu articolele 168, 169 și 170, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere a TVA, deducerea este permisă numai pentru partea din TVA care poate fi atribuită primelor tranzacții.

Pro rata de deducere se stabilește, în conformitate cu articolele 174 și 175, pentru toate operațiunile efectuate de persoana impozabilă.

(2) Statele membre pot adopta următoarele măsuri:

- (a) să autorizeze persoanele impozabile să stabilească o pro rata pentru fiecare sector al activității sale, cu condiția să țină evidențe contabile distincte pentru fiecare sector;
- (b) să oblige persoana impozabilă să stabilească o pro rata pentru fiecare sector al activității sale și să țină evidențe contabile distincte pentru fiecare sector;
- (c) să autorizeze sau să oblige persoana impozabilă să efectueze deducerea pe baza utilizării tuturor bunurilor și serviciilor sau a unei părți a acestora;
- (d) să autorizeze sau să oblige persoana impozabilă să efectueze deducerea în conformitate cu norma stabilită la alineatul (1) primul paragraf, pentru toate bunurile și serviciile utilizate pentru toate operațiunile prevăzute la paragraful menționat anterior;
- (e) să prevadă ca, atunci când TVA care nu poate fi dedusă de către persoana impozabilă este nesemnificativă, aceasta să fie considerată nulă.

Articolul 174

(1) Pro rata de deducere este compusă dintr-un raport cuprinzând următoarele sume:

- (a) la numărător, valoarea totală, fără TVA, a cifrei de afaceri anuale, aferente operațiunilor care dau drept de deducere conform articolelor 168 și 169;
- (b) la numitor, valoarea totală, fără TVA, a cifrei de afaceri anuale aferente operațiunilor incluse la numărător și operațiunilor care nu dau drept de deducere.

Statele membre pot include la numitor valoarea subvențiilor, altele decât cele legate direct de prețul livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii prevăzute la articolul 73.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), următoarele sume sunt excluse de la calculul pro rata de deducere:

- (a) valoarea cifrei de afaceri aferente livrărilor de bunuri de capital utilizate de persoana impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice;
- (b) valoarea cifrei de afaceri aferente operațiunilor imobiliare și financiare accesorii;
- (c) valoarea cifrei de afaceri aferente operațiunilor prevăzute la articolul 135 alineatul (1) literele (b)-(g) în măsura în care operațiunile în cauză sunt accesorii.

(3) Atunci când statele membre își exercită opțiunea în temeiul articolului 191 de a nu solicita ajustarea pentru bunurile de capital, ele pot include transferurile de bunuri de capital în calculul pro rata de deducere.

Articolul 175

(1) Pro rata de deducere se determină anual, se stabilește ca procent și se rotunjește la o cifră care nu depășește următorul număr întreg.

(2) Pro rata provizorie pentru un an este cea calculată pe baza operațiunilor anului anterior. În absența oricărui astfel de operațiuni sau atunci când acestea sunt nesemnificative ca valoare, pro rata este estimată provizoriu, sub controlul autorităților fiscale, de către persoana impozabilă pe baza previziunilor proprii.

Cu toate acestea, statele membre pot continua să aplice normele în vigoare la 1 ianuarie 1979 sau, în cazul statelor membre care au aderat la Comunitate după data menționată anterior, la data aderării lor.

(3) Deducerile efectuate pe baza pro rata provizorie sunt regularizate la stabilirea pro rata definitivă, în cursul anului următor.

CAPITOLUL 3

Restricții privind dreptul de deducere

Articolul 176

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, stabilește cheltuielile care nu dau drept de deducere a TVA. Nu se acordă dreptul de deducere a taxei pentru cheltuielile care nu sunt legate strict de activitatea economică desfășurată, precum cheltuielile de lux, divertisment sau spectacole.

Până la intrarea în vigoare a dispozițiilor prevăzute la primul paragraf, statele membre pot continua să aplice toate excluderile prevăzute de legislațiile lor naționale la 1 ianuarie 1979 sau, în cazul statelor membre care au aderat la Comunitate după data menționată anterior, la data aderării lor.

Articolul 177

După consultarea comitetului TVA, fiecare stat membru poate exclude total sau parțial, din motive economice conjuncturale, din sistemul de deduceri toate sau o parte din bunurile de capital sau alte bunuri.

Pentru a menține condiții identice de concurență, statele membre, în loc de a refuza deducerea, pot impozita bunurile fabricate de persoana impozabilă însăși sau bunurile pe care aceasta le-a cumpărat în Comunitate sau pe care le-a importat, astfel încât impozitul să nu depășească valoarea TVA care se aplică achiziției de bunuri similare.

CAPITOLUL 4

Norme care reglementează exercitarea dreptului de deducere

Articolul 178

Pentru exercitarea dreptului de deducere, o persoană impozabilă este necesar să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (a), în ceea ce privește livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, aceasta are obligația de a deține o factură emisă în conformitate cu articolele 220-236 și cu articolele 238, 239 și 240;
- (b) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (b), în ceea ce privește operațiunile asimilate livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii, aceasta are obligația de a îndeplini formalitățile stabilite de fiecare stat membru;
- (c) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (c), în ceea ce privește achiziția intracomunitară de bunuri, aceasta are obligația de a include în declarația privind TVA prevăzută la articolul 250 toate informațiile necesare pentru calcularea valorii TVA datorate pentru achizițiile sale intracomunitare de bunuri și are obligația de a deține o factură emisă în conformitate cu articolele 220-236;
- (d) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (d), în ceea ce privește operațiunile asimilate achizițiilor intracomunitare de bunuri, are obligația de a îndeplini formalitățile stabilite de fiecare stat membru;

- (e) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (e), în ceea ce privește importul de bunuri, are obligația de a deține un document de import care o desemnează ca destinatar sau importator și care menționează valoarea TVA datorate sau permite calcularea valorii respective;
- (f) atunci când este obligată să plătească TVA în calitate de client în cazul aplicării articolelor 194-197 sau articolului 199, are obligația de a îndeplini formalitățile stabilite de fiecare stat membru.

Articolul 179

Persoana impozabilă efectuează deducerea scăzând din valoarea totală a TVA datorate pentru o anumită perioadă fiscală valoarea totală a TVA pentru care, în aceeași perioadă, dreptul de deducere a apărut și este exercitat în conformitate cu articolul 178.

Cu toate acestea, statele membre pot solicita ca persoanele impozabile care efectuează operațiuni ocazionale definite la articolul 12 să-și exercite dreptul de deducere doar la momentul livrării.

Articolul 180

Statele membre pot autoriza o persoană impozabilă să efectueze o deducere pe care nu a efectuat-o în conformitate cu articolele 178 și 179.

Articolul 181

Statele membre pot autoriza o persoană impozabilă care nu deține o factură emisă în conformitate cu articolele 220-236 să efectueze deducerea prevăzută la articolul 168 litera (c) pentru achizițiile sale intracomunitare de bunuri.

Articolul 182

Statele membre stabilesc condițiile și normele de aplicare a articolelor 180 și 181.

Articolul 183

Atunci când, pentru o anumită perioadă fiscală, valoarea deducerilor depășește valoarea TVA datorate, statele membre pot fie efectua o rambursare, fie reporta excedentul în perioada următoare, în condițiile pe care le stabilesc.

Cu toate acestea, statele membre pot refuza rambursarea sau reportarea în cazul în care valoarea excedentului este nesemnificativă.

CAPITOLUL 5

Ajustarea deducerilor

Articolul 184

Deducerea inițială este regularizată atunci când este mai mare sau mai mică decât cea la care are dreptul persoana impozabilă.

Articolul 185

(1) Regularizarea se efectuează în special atunci când, după întocmirea declarației privind TVA, apar modificări ale factorilor

utilizați la stabilirea sumei de dedus, de exemplu atunci când se anulează cumpărări sau se obțin reduceri de preț.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), nu se efectuează regularizări în cazul operațiunilor rămase total sau parțial neachitate sau în cazul distrugerii, pierderii sau furtului demonstrate sau confirmate în mod corespunzător sau în cazul bunurilor preluate pentru oferirea de cadouri de mică valoare sau de eșantioane, în conformitate cu articolul 16.

Cu toate acestea, în cazul operațiunilor rămase total sau parțial neachitate sau în cazul furtului, statele membre pot solicita efectuarea regularizării.

Articolul 186

Statele membre stabilesc normele de aplicare a articolelor 184 și 185.

Articolul 187

(1) În cazul bunurilor de capital, regularizarea este operată pe o perioadă de cinci ani, incluzând anul în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate.

Cu toate acestea, statele membre își pot baza regularizarea pe o perioadă de cinci ani compleți de la data la care bunurile sunt utilizate prima dată.

În cazul bunurilor imobile achiziționate ca bunuri de capital, perioada de regularizare poate fi prelungită până la 20 de ani.

(2) Regularizarea anuală se efectuează numai pentru o cincime din TVA aplicată bunurilor de capital sau, în cazul prelungirii perioadei de regularizare, pentru o fracțiune corespunzătoare din TVA.

Regularizarea prevăzută la primul paragraf se efectuează în funcție de modificările dreptului de deducere în anii următori față de anul în care bunurile au fost achiziționate, fabricate sau, după caz, utilizate prima dată.

Articolul 188

(1) În cazul în care sunt livrate în perioada de regularizare, bunurile de capital sunt considerate ca și când au fost utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile până la expirarea perioadei de regularizare.

Activitatea economică este considerată impozabilă în întregime în cazurile în care livrarea de bunuri de capital este impozabilă.

Activitatea economică este considerată scutită în întregime în cazurile în care livrarea de bunuri de capital este scutită.

(2) Regularizare prevăzută la alineatul (1) se efectuează o singură dată pentru perioada de timp rămasă din perioada de regularizare. Cu toate acestea, atunci când livrarea de bunuri de capital este scutită, statele membre pot să nu solicite o regularizare în măsura în care cumpărătorul este o persoană impozabilă care utilizează

bunurile de capital respective doar pentru operațiuni care dau drept de deducere.

Articolul 189

Pentru aplicarea articolelor 187 și 188, statele membre pot adopta următoarele măsuri:

- (a) definirea conceptului de bunuri de capital;
- (b) precizarea valorii TVA care este luată în considerare pentru regularizare;
- (c) adoptarea oricăror măsuri necesare pentru a se asigura că regularizarea nu creează avantaje nejustificate;
- (d) permiterea simplificărilor administrative.

Articolul 190

În sensul articolelor 187, 188, 189 și 191, statele membre pot considera ca bunuri de capital serviciile care au caracteristici similare celor atribuite în mod normal bunurilor de capital.

Articolul 191

În cazul în care, în orice stat membru, efectul practic al aplicării articolelor 187 și 188 este neglijabil, statul membru în cauză poate opta, după consultarea comitetului TVA, să nu aplice dispozițiile respective, ținând seama de impactul global al TVA în statul membru în cauză și de necesitatea unei simplificări administrative și cu condiția să nu rezulte denaturări ale concurenței.

Articolul 192

Atunci când o persoană impozabilă trece de la regimul normal de impozitare la un regim special sau viceversa, statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că persoana impozabilă respectivă nu beneficiază de avantaje nejustificate sau nu suferă prejudicii nejustificate.

TITLUL XI

OBLIGAȚIILE PERSOANELOR IMPOZABILE ȘI ALE ANUMITOR PERSOANE NEIMPOZABILE

CAPITOLUL I

Obligația de plată

Secțiunea 1

Persoane obligate la plata TVA către autoritățile fiscale

Articolul 193

TVA se plătește de orice persoană impozabilă ce efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii impozabilă, cu excepția cazului în care se plătește de o altă persoană în conformitate cu articolele 194-199 și articolul 202.

Articolul 194

(1) În cazul în care livrarea de bunuri sau prestarea de servicii impozabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care are obligația de a plăti TVA, statele membre au posibilitatea de a prevedea ca persoană obligată la plata TVA să fie persoana căreia i-au fost furnizate bunurile sau serviciile.

(2) Statele membre stabilesc condițiile de punere în aplicare a alineatului (1).

Articolul 195

TVA este datorată de orice persoană identificată în scopuri de TVA în statul membru în care taxa este datorată și căreia îi sunt livrate bunurile în circumstanțele prevăzute la articolele 38 sau 39, în cazul în care livrările sunt efectuate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru respectiv.

Articolul 196

TVA este datorată de orice persoană căreia îi sunt furnizate serviciile prevăzute la articolul 56 sau de orice persoană identificată în scopuri de TVA în statul membru în care taxa este datorată și căreia îi sunt furnizate serviciile prevăzute la articolele 44, 47, 50, 53, 54 și 55, în cazul în care serviciile sunt furnizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru respectiv.

Articolul 197

(1) TVA este datorată de persoana căreia îi sunt livrate bunurile, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) operațiunea taxabilă este o livrare de bunuri efectuată în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 141;
- (b) persoana căreia îi sunt livrate bunurile este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, identificată în scopuri de TVA în statul membru în care este efectuată livrarea;
- (c) factura emisă de persoana impozabilă nestabilită în statul membru în care este stabilită persoana căreia îi sunt livrate bunurile este întocmită în conformitate cu articolele 220-236.

(2) Atunci când un reprezentant fiscal este desemnat ca persoană obligată la plata TVA în temeiul articolului 204, statele membre pot prevedea o derogare de la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 198

(1) În cazul în care operațiuni specifice referitoare la aurul de investiții între o persoană impozabilă ce operează pe o piață reglementată a lingourilor de aur și o altă persoană impozabilă ce nu operează pe respectiva piață sunt impozitate în temeiul articolului 352, statele membre desemnează clientul ca persoană obligată la plata TVA.

În cazul în care clientul care nu operează pe piața reglementată a lingourilor de aur este o persoană impozabilă ce este necesar să fie înregistrată în scopuri TVA în statul membru în care se

datorează taxa doar în ceea ce privește operațiunile prevăzute la articolul 352, vânzătorul îndeplinește obligațiile fiscale în numele clientului, în conformitate cu legislația statului membru respectiv.

(2) Atunci când o livrare de aur sub formă de materie primă sau de produse semiprelucrate de o puritate mai mare sau egală cu 325 miimi sau o livrare de aur de investiții, astfel cum este definit la articolul 344 alineatul (1), este efectuată de o persoană impozabilă ce exercită una dintre opțiunile prevăzute la articolele 348, 349 și 350, statele membre pot desemna clientul ca persoană obligată la plata TVA.

(3) Statele membre stabilesc procedurile și condițiile pentru punerea în aplicare a alineatelor (1) și (2).

Articolul 199

(1) Statele membre pot prevedea ca persoană obligată la plata TVA să fie persoana impozabilă destinatară a următoarelor operațiuni:

- (a) lucrări de construcții, inclusiv servicii de reparații, curățenie, întreținere, transformare și demolare legate de bunuri imobile, precum și livrarea de lucrări de construcții considerate ca o livrare de bunuri în temeiul articolului 14 alineatul (3);
- (b) punerea la dispoziție a personalului ce participă la activități prevăzute la litera (a);
- (c) livrarea de bunuri imobile, în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) literele (j) și (k), în cazul în care furnizorul a optat pentru impozitarea livrării în temeiul articolului 137;
- (d) livrarea de materiale uzate, materiale uzate ce nu se pot reutiliza în aceeași stare, rebuturi, deșeuri industriale și neindustriale, deșeuri reciclabile, deșeuri transformate parțial și anumite bunuri și servicii, enumerate în anexa VI;
- (e) livrarea de bunuri oferite în garanție de o persoană impozabilă altei persoane impozabile, în executarea respectivei garanții;
- (f) livrarea de bunuri efectuată după cesionarea unui drept de rezervare de proprietate unui cesionar care exercită acest drept;
- (g) livrarea unui bun imobil vândut de un debitor împotriva căruia s-a pronunțat o hotărâre în cadrul unei proceduri de vânzare silită.

(2) Atunci când se aplică opțiunea prevăzută la alineatul (1), statele membre pot specifica livrările de bunuri și servicii reglementate și categoriile de furnizori sau beneficiari pentru care se pot aplica aceste măsuri.

(3) În sensul alineatului (1), statele membre pot adopta următoarele măsuri:

- (a) să prevadă ca o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile în conformitate cu

articolul 2 să fie considerată persoană impozabilă pentru livrările primite în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol;

- (b) să prevadă ca un organism public neimpozabil să fie considerat persoană impozabilă pentru livrările primite în conformitate cu alineatul (1) literele (e), (f) și (g).

(4) Statele membre informează comitetul TVA cu privire la măsurile legislative naționale adoptate în temeiul alineatului (1), în măsura în care nu sunt măsuri autorizate de Consiliu înainte de 13 august 2006 în conformitate cu articolul 27 alineatele (1)-(4) din Directiva 77/388/CEE și care sunt menținute în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

Articolul 200

Orice persoană ce efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri impozabilă datorează TVA.

Articolul 201

La import, TVA este datorată de orice persoane desemnate sau recunoscute ca persoane obligate la plata taxei de către statul membru de import.

Articolul 202

TVA este datorată de orice persoană responsabilă de ieșirea bunurilor din regimurile sau situațiile enumerate la articolele 156, 157, 158, 160 și 161.

Articolul 203

TVA este datorată de orice persoană ce menționează această taxă pe o factură.

Articolul 204

(1) În cazul în care, în temeiul articolelor 193-197 și articolelor 199 și 200, persoană obligată la plata TVA este o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care TVA este datorată, statele membre pot permite persoanei respective să numească un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata TVA.

De asemenea, în cazul în care o operațiune taxabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care TVA este datorată și nu există, cu țara în care este stabilită sau își are sediul persoana impozabilă, nici un instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 76/308/CEE ⁽¹⁾ și de Regulamentul

⁽¹⁾ Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri (JO L 73, 19.3.1976, p. 18). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(CE) nr. 1798/2003 ⁽¹⁾, statele membre pot adopta măsuri în temeiul cărora persoană obligată la plata TVA este un reprezentant fiscal numit de persoana impozabilă nestabilă în statul membru respectiv.

Cu toate acestea, statele membre nu pot aplica opțiunea prevăzută la al doilea paragraf unei persoane impozabile nestabile, în sensul articolului 358 punctul 1, care a optat pentru regimul special pentru servicii furnizate pe cale electronică.

(2) Opțiunea prevăzută la alineatul (1) primul paragraf este supusă condițiilor și procedurilor stabilite de fiecare stat membru.

Articolul 205

În situațiile prevăzute la articolele 193-200 și articolele 202, 203 și 204, statele membre pot prevedea ca o altă persoană decât persoană obligată la plata TVA să fie ținută răspunzătoare în mod solidar pentru plata TVA.

Secțiunea 2

Modalități de plată

Articolul 206

Orice persoană impozabilă obligată la plata TVA are obligația de a plăti valoarea netă a TVA cu ocazia depunerii declarației privind TVA prevăzute la articolul 250. Cu toate acestea, statele membre pot stabili o altă dată pentru plata respectivei sume sau pot solicita efectuarea unor plăți provizorii anticipate.

Articolul 207

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele considerate ca persoane obligate la plata TVA în locul unei persoane impozabile nestabile pe teritoriul lor respectiv, în conformitate cu articolele 194-197 și articolele 199 și 204, îndeplinesc obligațiile de plată stabilite în prezenta secțiune.

De asemenea, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care, în conformitate cu articolul 205, sunt ținute răspunzătoare în mod solidar pentru plata TVA își îndeplinesc respectivele obligații de plată.

Articolul 208

Atunci când statele membre desemnează cumpărătorul de aur de investiții ca persoană obligată la plata TVA în temeiul articolului 198 alineatul (1) sau dacă, în cazul aurului sub formă de materie primă, produse semiprelucrate sau aur de investiție, astfel cum este definit la articolul 344 alineatul (1), statele membre recurg la opțiunea prevăzută la articolul 198 alineatul (2) de a desemna clientul ca persoană obligată la plata TVA, acestea adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoana respectivă îndeplinește obligațiile de plată stabilite în prezenta secțiune.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 264, 15.10.2003, p. 1). Regulament astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 885/2004 (JO L 168, 1.5.2004, p. 1).

Articolul 209

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice neimpozabile care sunt obligate la plata TVA datorată pentru achiziții intracomunitare de bunuri, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i), îndeplinesc obligațiile de plată stabilite în prezenta secțiune.

Articolul 210

Statele membre adoptă modalitățile de plată a TVA pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), și pentru achizițiile intracomunitare de produse supuse accizelor, prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iii).

Articolul 211

Statele membre stabilesc modalitățile de plată în ceea ce privește importul de bunuri.

În special, statele membre pot prevedea ca, în cazul importului de bunuri efectuat de către persoane impozabile sau anumite categorii de astfel de persoane, de către persoane obligate la plata TVA sau de anumite categorii de astfel de persoane, TVA datorată pentru import să nu fie achitată la momentul importului, cu condiția să fie menționată ca atare în declarația privind TVA ce se depune în conformitate cu articolul 250.

Articolul 212

Statele membre pot scuti persoanele impozabile de la plata TVA datorate, în cazul în care suma este nesemnificativă.

CAPITOLUL 2

Identificare

Articolul 213

(1) Orice persoană impozabilă declară când începe, își modifică sau încetează activitatea ca persoană impozabilă.

Statele membre permit și pot solicita ca declarația să se facă prin mijloace electronice, în condițiile pe care le stabilesc.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) primul paragraf, orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă ce efectuează achiziții intracomunitare de bunuri ce nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) are obligația de a declara că efectuează aceste achiziții, în cazul în care condițiile pentru a nu le supune taxei, stabilite de dispoziția respectivă, nu mai sunt îndeplinite.

Articolul 214

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele persoane sunt identificate printr-un număr individual:

(a) orice persoană impozabilă, cu excepția celor prevăzute la articolul 9 alineatul (2), care desfășoară, pe teritoriul statului respectiv, livrări de bunuri sau prestări de servicii care dau drept de deducere a taxei, altele decât livrările de bunuri sau

prestările de servicii pentru care se plătește TVA exclusiv de clientul sau de persoana căreia îi sunt destinate bunurile sau serviciile, în conformitate cu articolele 194-197 și articolul 199;

(b) orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă ce efectuează achiziții intracomunitare de bunuri supuse TVA în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b) și orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă ce exercită opțiunea prevăzută la articolul 3 alineatul (3) de a-și supune TVA achizițiile intracomunitare;

(c) orice persoană impozabilă care efectuează, pe teritoriul său respectiv, achiziții intracomunitare de bunuri în scopul unor operațiuni legate de activitățile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf și pe care le efectuează în afara respectivului teritoriu.

(2) Statele membre nu au obligația de a identifica anumite persoane impozabile care desfășoară tranzacții ocazional, prevăzute la articolul 12.

Articolul 215

Fiecare număr de identificare în scopuri de TVA cuprinde un prefix în conformitate cu codul ISO 3166 — alfa 2 — prin care se identifică fiecare stat membru ce a atribuit respectivul număr.

Cu toate acestea, Grecia poate utiliza prefixul „EL”.

Articolul 216

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că sistemele lor de identificare permit identificarea persoanelor impozabile prevăzute la articolul 214 și pentru a asigura corecta aplicare a regimului tranzitoriu de impozitare a operațiunilor intracomunitare prevăzut la articolul 402.

CAPITOLUL 3

Facturare

Secțiunea 1

Definiție

Articolul 217

În sensul prezentului capitol, „transmitere sau punere la dispoziție pe cale electronică” înseamnă transmiterea sau punerea la dispoziție destinatarului a datelor, prin echipamente electronice de procesare (inclusiv compresie digitală) și stocare, și utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice.

Secțiunea 2

Noțiunea de factură

Articolul 218

În sensul prezentei directive, statele membre acceptă documentele sau mesajele pe suport de hârtie sau în format electronic ca facturi, în cazul în care îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul capitol.

Articolul 219

Orice document sau mesaj ce modifică factura inițială și se referă la aceasta în mod specific și fără echivoc este asimilat unei facturi.

Secțiunea 3

Emiterea facturilor

Articolul 220

Orice persoană impozabilă se asigură că o factură este emisă fie de propria persoană sau de clientul său, fie de un terț, în numele său și în contul său, în următoarele cazuri:

- (1) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii pe care le-a efectuat către altă persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă;
- (2) pentru livrări de bunuri prevăzute la articolul 33;
- (3) pentru livrări de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 138;
- (4) pentru orice avans care i-a fost achitat înainte ca una dintre livrările de bunuri prevăzute la punctele 1, 2 și 3 să fi fost efectuată;
- (5) pentru orice avans care i-a fost achitat de către altă persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă înainte de încheierea prestării de servicii.

Articolul 221

(1) Statele membre pot impune persoanelor impozabile obligația de a emite o factură pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate pe teritoriul lor, altele decât cele prevăzute la articolul 220.

În ceea ce privește facturile prevăzute la primul paragraf, statele membre pot impune mai puține obligații decât cele prevăzute la articolele 226, 230, 233, 244 și 246.

(2) Statele membre pot scuti persoanele impozabile de la obligația prevăzută la articolul 220 de a emite o factură pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii pe care le-au efectuat pe teritoriile lor și care sunt scutite, cu sau fără dreptul la deducerea TVA achitate în stadiul anterior, în temeiul articolelor 110 și 111, articolului 125 alineatul (1), articolului 127, articolului 128 alineatul (1), articolelor 132, 135, 136, 371, 375, 376 și 377, articolului 378 alineatul (2), articolului 379 alineatul (2) și articolelor 380-390.

Articolul 222

Statele membre pot impune limite de timp persoanelor impozabile pentru emiterea de facturi, atunci când aceste persoane livrează bunuri sau prestează servicii pe teritoriul lor.

Articolul 223

În conformitate cu condițiile ce urmează să fie stabilite de statele membre pe teritoriul cărora se livrează bunuri sau se prestează servicii, se poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri sau prestații diferite de servicii.

Articolul 224

(1) Facturile pot fi întocmite de client pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii furnizate de o persoană impozabilă, în cazul în care există un acord prealabil între cele două părți și cu condiția ca fiecare factură să facă obiectul unei proceduri de acceptare de către persoana impozabilă care livrează bunurile sau prestează serviciile.

(2) Statele membre pe teritoriul cărora se efectuează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii stabilesc termenii și condițiile acordurilor prelabile și procedurile de acceptare între persoana impozabilă și client.

(3) Statele membre pot impune condiții suplimentare persoanelor impozabile ce livrează bunuri sau prestează servicii pe teritoriul lor în ceea ce privește emiterea facturilor de către client. În special, acestea pot solicita ca respectivele facturi să se emită în numele și în contul persoanei impozabile.

Condițiile prevăzute la primul paragraf este necesar să fie întotdeauna aceleași, indiferent de locul de stabilire al clientului.

Articolul 225

Statele membre pot impune condiții specifice persoanelor impozabile ce livrează bunuri sau prestează servicii pe teritoriul lor în cazurile în care partea terță sau clientul, care emite facturile, este stabilit(ă) într-o țară cu care nu există nici un instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 76/308/CEE și de Regulamentul (CE) nr. 1798/2003.

Secțiunea 4

Conținutul facturilor

Articolul 226

Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale prevăzute de prezenta directivă, este necesar să se menționeze doar următoarele detalii în scopuri TVA pe facturile emise în temeiul articolelor 220 și 221:

- (1) data emiterii;
- (2) un număr secvențial, bazat pe una sau mai multe serii, ce identifică în mod unic factura;
- (3) numărul de identificare în scopuri de TVA prevăzut la articolul 214, pe baza căruia persoana impozabilă a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

- (4) numărul de identificare în scopuri de TVA al clientului, prevăzut la articolul 214, pe baza căruia clientul a beneficiat de o livrare de bunuri sau o prestare de servicii pentru care are obligația de a plăti TVA sau a beneficiat de o livrare de bunuri, astfel cum este prevăzută la articolul 138;
- (5) numele și adresa complete ale persoanei impozabile și ale clientului;
- (6) cantitatea și natura bunurilor livrate sau volumul și natura serviciilor prestate;
- (7) data la care s-a efectuat sau încheiat livrarea de bunuri sau prestarea de servicii sau data la care s-a efectuat plata avansului prevăzut la punctele 4 și 5 din articolul 220, în măsura în care se poate determina respectiva dată, iar aceasta diferă de data emiterii facturii;
- (8) baza impozabilă pentru fiecare cotă sau scutire, prețul unitar fără TVA și orice reduceri de preț și rabaturi, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;
- (9) cota TVA aplicată;
- (10) valoarea TVA de plată, cu excepția cazului în care se aplică un regim special pentru care prezenta directivă exclude o astfel de mențiune;
- (11) în cazul unei scutiri sau atunci când clientul este persoană obligată la plata TVA, trimiterea la dispoziția aplicabilă din prezenta directivă sau la dispoziția corespunzătoare de drept intern sau orice altă trimitere prin care se arată că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;
- (12) în cazul livrării unui mijloc de transport nou, efectuate în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a), datele enumerate la articolul 2 alineatul (2) litera (b);
- (13) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la dispozițiile corespunzătoare de drept intern sau orice altă trimitere prin care se arată că regimul special a fost aplicat;
- (14) în cazul în care se aplică unul dintre regimurile speciale aplicabile bunurilor second-hand, obiectelor de artă, articolelor de colecție și antichităților, trimiterea la articolele 313, 326 sau 333 sau la dispozițiile corespunzătoare de drept intern sau orice altă trimitere prin care se arată că unul dintre regimurile în cauză a fost aplicat;
- (15) în cazul în care debitorul de TVA este un reprezentant fiscal în sensul articolului 204, numărul de identificare în scopuri de TVA, prevăzut la articolul 214, al respectivului reprezentant fiscal împreună cu numele și adresa complete ale acestuia.

Articolul 227

Statele membre pot solicita persoanelor impozabile, stabilite pe teritoriul lor și care efectuează pe teritoriul lor livrări de bunuri și

prestări de servicii, să indice numărul de identificare în scopuri de TVA, prevăzut la articolul 214, al clientului în alte situații decât cele prevăzute la articolul 226 punctul 4.

Articolul 228

Statele membre pe teritoriul cărora se livrează bunuri sau se prestează servicii pot autoriza omisiunea unor detalii obligatorii din documentele sau mesaje asimilate unei facturi în temeiul articolului 219.

Articolul 229

Statele membre nu solicită semnarea facturilor.

Articolul 230

Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă, cu condiția ca valoarea TVA de plată să fie exprimată în moneda națională a statului membru în care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, utilizând mecanismul de conversie stabilit la articolul 91.

Articolul 231

În scopul controlului, statele membre pot solicita traducerea în limbile lor naționale a facturilor pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate pe teritoriul lor și a facturilor primite de persoanele impozabile stabilite pe teritoriul lor.

Secțiunea 5

Transmiterea facturilor prin mijloace electronice

Articolul 232

Facturile emise în temeiul secțiunii 2 se pot trimite pe suport de hârtie sau se pot transmite sau pune la dispoziție prin mijloace electronice, sub rezerva acceptării de către destinatar.

Articolul 233

(1) Facturile trimise sau puse la dispoziție prin mijloace electronice sunt acceptate de statele membre, cu condiția ca autenticitatea originii și integritatea conținutului acestora să fie garantate prin una dintre metodele următoare:

- (a) printr-o semnătură electronică avansată în sensul articolului 2 punctul 2 din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice ⁽¹⁾;

- (b) printr-un schimb electronic de date (*electronic data interchange* - EDI), astfel cum a fost definit la articolul 2 din Recomandarea 1994/820/CE a Comisiei din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date ⁽²⁾, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii și integritatea datelor.

Cu toate acestea, facturile pot fi trimise sau puse la dispoziție și prin alte mijloace electronice, sub rezerva acceptării de către statele membre în cauză.

- (2) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (a), statele membre pot solicita ca semnătura electronică avansată să se bazeze pe un certificat calificat și să fie creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul articolului 2 punctele 6 și 10 din Directiva 1999/93/CE.

- (3) În sensul alineatului (1) primul paragraf litera (b), statele membre pot, de asemenea, să solicite trimiterea unui document suplimentar centralizator pe suport de hârtie, sub rezerva condițiilor pe care le stabilesc.

Articolul 234

Statele membre nu pot impune persoanelor impozabile care livrează bunuri sau prestează servicii pe teritoriul lor alte obligații sau formalități în legătură cu trimiterea sau punerea la dispoziție a facturilor prin mijloace electronice.

Articolul 235

Statele membre pot stabili condiții specifice pentru facturile emise prin mijloace electronice în privința livrării de bunuri sau prestării de servicii pe teritoriul lor dintr-o țară cu care nu există nici un instrument juridic privind asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 76/308/CEE și de Regulamentul (CE) nr. 1798/2003.

Articolul 236

În cazul în care unele loturi ce conțin mai multe facturi sunt trimise sau puse la dispoziția aceluiași destinatar prin mijloace electronice, detaliile comune diferitelor facturi se pot menționa o singură dată, în cazul în care, pentru fiecare factură, toate informațiile sunt accesibile.

Articolul 237

Până la 31 decembrie 2008, Comisia prezintă un raport și, după caz, o propunere de modificare a condițiilor aplicabile facturării electronice, pentru a ține seama de evoluțiile tehnologice viitoare din acest domeniu.

⁽¹⁾ JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

⁽²⁾ JO L 338, 28.12.1994, p. 98.

Secțiunea 6**Măsuri de simplificare***Articolul 238*

(1) În urma consultării comitetului TVA, statele membre pot prevedea, în condițiile pe care le pot stabili, că unele dintre informațiile solicitate în temeiul articolelor 226 și 230, sub rezerva dispozițiilor pe care statele membre le pot adopta în conformitate cu articolele 227, 228 și 231, nu este necesar să fie menționate pe facturile emise pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate pe teritoriul lor, în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care valoarea facturii este scăzută;
- (b) în cazul în care practica administrativă sau comercială din sectorul de activitate în cauză sau condițiile tehnice de emiteri a facturilor fac dificilă respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 226 și 230.
- (2) În orice caz, facturile este necesar să cuprindă următoarele informații:
 - (a) data emiterii;
 - (b) identificarea persoanei impozabile;
 - (c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;
 - (d) valoarea TVA de plată sau informațiile necesare pentru calcularea acesteia.
- (3) Simplificarea prevăzută la alineatul (1) nu se poate aplica operațiunilor prevăzute la articolele 20, 21, 22, 33, 36, 138 și 141.

Articolul 239

În cazurile în care statele membre recurg la opțiunea, prevăzută la articolul 272 alineatul (1) primul paragraf litera (b), de a nu alocă un număr de identificare în scopuri de TVA persoanelor impozabile care nu desfășoară operațiunile prevăzute la articolele 20, 21, 22, 33, 36, 138 și 141 și atunci când unui furnizor sau unui client nu i-a fost alocat un număr de identificare de acest tip, acesta este necesar să fie înlocuit pe factură cu un alt număr denumit cod de înregistrare fiscală, astfel cum a fost definit de statele membre în cauză.

Articolul 240

În cazul în care persoana impozabilă a primit un număr de identificare în scopuri de TVA, statele membre care recurg la opțiunea prevăzută la articolul 272 alineatul (1) primul paragraf litera (b), pot, de asemenea, să solicite ca factura să cuprindă următoarele informații:

- (1) pentru prestarea de servicii prevăzute la articolele 44, 47, 50, 53, 54 și 55, și livrarea de bunuri prevăzute la articolele 138

și 141, numărul de identificare în scopuri de TVA și codul de înregistrare fiscală ale furnizorului;

- (2) pentru alte livrări de bunuri sau prestări de servicii, doar codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau doar numărul de identificare în scopuri de TVA al acestuia.

*CAPITOLUL 4***Contabilitate****Secțiunea 1****Definiție***Articolul 241*

În sensul prezentului capitol, „stocarea prin mijloace electronice a unei facturi” înseamnă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare (inclusiv compresie digitală) și de stocare, și utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice.

Secțiunea 2**Obligații generale***Articolul 242*

Fiecare persoană impozabilă ține o contabilitate suficient de detaliată pentru a permite aplicarea TVA și controlarea aplicării TVA de către autoritățile fiscale.

Articolul 243

(1) Fiecare persoană impozabilă ține un registru cu bunurile pe care le-a expediat sau transportat sau care au fost expediate sau transportate în contul său, la o destinație aflată în afara teritoriului statului membru de plecare, însă în cadrul Comunității, în scopurile operațiunilor constând în lucrări asupra respectivelor bunuri sau utilizarea lor temporară, prevăzute la articolul 17 alineatul (2) literele (f), (g) și (h).

(2) Fiecare persoană impozabilă ține o contabilitate suficient de detaliată pentru a permite identificarea bunurilor care i-au fost expediate din alt stat membru de către o persoană impozabilă identificată în scopuri de TVA în respectivul stat membru sau în contul acesteia și care fac obiectul unor prestări de servicii reprezentând expertize sau lucrări efectuate asupra bunurilor în cauză, prevăzute la articolul 52 litera (c).

Secțiunea 3**Obligații specifice legate de stocarea tuturor facturilor***Articolul 244*

Fiecare persoană impozabilă se asigură de stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de un client ori care au fost emise de un terț în numele său și în contul său, precum și a tuturor facturilor pe care le-a primit.

Articolul 245

(1) În sensul prezentei directive, persoana impozabilă poate decide locul de stocare a tuturor facturilor, cu condiția de a pune la dispoziție facturile sau informațiile stocate în conformitate cu articolul 244, autorităților competente, fără întârziere nejustificată, oricând acestea solicită acest lucru.

(2) Statele membre pot solicita persoanelor impozabile stabilite pe teritoriul lor să le fie comunicat locul de stocare, în cazul în care acesta se află în afara teritoriului lor.

De asemenea, statele membre pot solicita persoanelor impozabile, stabilite pe teritoriul lor, să păstreze în acest spațiu facturile pe care le-au emis sau care au fost emise de clienții lor sau de părți terțe, în numele și în contul lor, precum și toate facturile pe care le-au primit, atunci când stocarea nu se efectuează prin mijloace electronice ce garantează accesul on-line complet la datele în cauză.

Articolul 246

Este necesar ca autenticitatea originii și integritatea conținutului facturilor stocate, precum și lizibilitatea acestora, să fie asigurate pe toată perioada de stocare.

În ceea ce privește facturile prevăzute la articolul 233 alineatul (1) al doilea paragraf, detaliile pe care le conțin nu se pot modifica și este necesar să rămână lizibile pe perioada de stocare.

Articolul 247

(1) Fiecare stat membru stabilește perioada în cursul căreia persoanele impozabile au obligația de a asigura stocarea facturilor pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pe teritoriul său și a facturilor primite de persoane impozabile stabilite pe teritoriul său.

(2) Pentru a asigura îndeplinirea condițiilor stabilite la articolul 246, statul membru prevăzut la alineatul (1) poate solicita ca facturile să fie stocate în forma originală în care au fost trimise sau puse la dispoziție, pe suport de hârtie sau în format electronic. De asemenea, în cazul facturilor stocate prin mijloace electronice, statul membru poate solicita și stocarea datelor ce garantează autenticitatea originii și integritatea conținutului lor, în conformitate cu articolul 246 primul paragraf.

(3) Statul membru prevăzut la alineatul (1) poate stabili condiții specifice de interzicere sau de limitare a stocării facturilor într-o țară cu care nu există nici un instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 76/308/CEE și de Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 sau la dreptul de acces pe cale electronică, de descărcare și de utilizare prevăzut la articolul 249.

Articolul 248

În condițiile pe care le stabilesc, statele membre pot solicita stocarea facturilor primite de persoanele neimpozabile.

Secțiunea 4

Dreptul de acces la facturile stocate prin mijloace electronice într-un alt stat membru

Articolul 249

În cazul în care o persoană impozabilă stochează facturi pe care le emite sau le primește prin mijloace electronice ce garantează accesul on-line la date, iar locul de stocare se află într-un alt stat membru decât cel în care este stabilită, autoritățile competente din statul membru în care persoana respectivă este stabilită au, în sensul prezentei directive, dreptul de acces la facturi prin mijloace electronice, de descărcare și de utilizare a acestora, în limitele stabilite de normele statului membru în care persoana impozabilă este stabilită și în măsura în care autoritățile respective solicită acest lucru în scopul controlului.

CAPITOLUL 5

Declarații

Articolul 250

(1) Fiecare persoană impozabilă depune o declarație privind TVA în care se menționează toate informațiile necesare pentru a calcula taxa exigibilă și deducerile de efectuat, inclusiv, în măsura în care acest lucru este necesar pentru stabilirea bazei impozabile, valoarea totală a operațiunilor referitoare la această taxă și la aceste deduceri, precum și valoarea operațiunilor scutite.

(2) Statele membre permit și pot solicita depunerea declarației privind TVA prevăzute la alineatul (1) prin mijloace electronice, în condițiile pe care le stabilesc.

Articolul 251

În afară de informațiile prevăzute la articolul 250, declarația privind TVA referitor la o perioadă fiscală dată, cuprinde următoarele date:

- (a) valoarea totală, fără TVA, a livrărilor de bunuri prevăzute la articolul 138 pentru care TVA a devenit exigibilă în cursul acestei perioade fiscale;
- (b) valoarea totală, fără TVA, a livrărilor de bunuri prevăzute la articolele 33 și 36 desfășurate pe teritoriul altui stat membru, pentru care TVA a devenit exigibilă în cursul acestei perioade fiscale, în cazul în care locul unde a început expedierea sau transportul bunurilor este situat în statul membru în care este necesar să fie depusă declarația;
- (c) valoarea totală, fără TVA, a achizițiilor intracomunitare de bunuri sau a operațiunilor asimilate acestora, în temeiul articolelor 21 sau 22, efectuate în statul membru în care declarația este necesar să fie depusă și pentru care TVA a devenit exigibilă în cursul acestei perioade fiscale;
- (d) valoarea totală, fără TVA, a livrărilor de bunuri prevăzute la articolele 33 și 36 efectuate în statul membru în care declarația

este necesar să fie depusă și pentru care TVA a devenit exigibilă în cursul acestei perioade fiscale, în cazul în care locul în care a început expedierea sau transportul bunurilor este situat pe teritoriul altui stat membru;

- (e) valoarea totală, fără TVA, a livrărilor de bunuri efectuate în statul membru în care este necesar să fie depusă declarația pentru care persoana impozabilă a fost desemnată ca persoană obligată la plata TVA în conformitate cu articolul 197, și pentru care TVA a devenit exigibilă în cursul acestei perioade fiscale.

Articolul 252

(1) Declarația privind TVA se depune până la un termen ce este necesar să fie stabilit de statele membre. Termenul respectiv nu se poate fixa la mai mult de două luni de la încheierea fiecărei perioade fiscale.

(2) Fiecare stat membru stabilește perioada fiscală la o lună, două luni sau trei luni.

Cu toate acestea, statele membre pot stabili diferite perioade fiscale, cu condiția ca perioadele respective să nu depășească un an.

Articolul 253

Suedia poate aplica o procedură simplificată pentru întreprinderile mici și mijlocii, prin care persoanele impozabile care desfășoară doar operațiuni taxabile la nivel național pot depune declarații de TVA la trei luni de la încheierea perioadei anuale de impunere directă.

Articolul 254

În cazul livrărilor de mijloace de transport noi efectuate în conformitate cu condițiile menționate la articolul 138 alineatul (2) litera (a) de către o persoană impozabilă identificată în scopuri de TVA pentru un client neidentificat în scopuri de TVA sau de către o persoană impozabilă, astfel cum este definită la articolul 9 alineatul (2), statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că vânzătorul comunică toate informațiile necesare pentru a permite aplicarea TVA și controlul acestei aplicări de către autoritățile fiscale.

Articolul 255

În cazul în care statele membre desemnează clientul aurului de investiții ca persoană obligată la plata TVA în temeiul articolului 198 alineatul (1) sau dacă, în cazul aurului sub formă de materie primă, produse semifabricate sau aur de investiții, definit la articolul 344 alineatul (1), statele membre își exercită opțiunea prevăzută la articolul 198 alineatul (2) de a desemna clientul ca persoană obligată la plata TVA, acestea adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că respectivul client respectă obligațiile legate de depunerea declarației privind TVA, prevăzute în prezentul capitol.

Articolul 256

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele considerate ca persoane obligate la plata TVA în locul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul lor, în conformitate cu articolele 194-197 și cu articolul 204, respectă

obligațiile referitoare la depunerea declarațiilor privind TVA, în conformitate cu prezentul capitol.

Articolul 257

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice neimpozabile care sunt persoane obligate la plata TVA datorată pentru achiziții intracomunitare de bunuri, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i), respectă obligațiile referitoare la depunerea de declarații privind TVA, în temeiul dispozițiilor prezentului capitol.

Articolul 258

Statele membre stabilesc norme de aplicare pentru depunerea declarațiilor privind TVA pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), și pentru achizițiile intracomunitare de produse supuse accizelor, în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iii).

Articolul 259

Statele membre pot solicita persoanelor care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) să furnizeze, la depunerea declarațiilor privind TVA, toate informațiile necesare pentru aplicarea TVA și controlul aplicării TVA de către autoritățile fiscale.

Articolul 260

Statele membre stabilesc modalitățile de declarare în ceea ce privește importurile de bunuri.

Articolul 261

(1) Statele membre pot solicita persoanei impozabile să depună o declarație care să cuprindă toate informațiile menționate la articolele 250 și 251 pentru toate operațiunile desfășurate în anul precedent. Declarația respectivă furnizează toate informațiile necesare oricărui ajustări.

(2) Statele membre permit și pot solicita depunerea declarației prevăzute la alineatul (1) prin mijloace electronice, în condițiile pe care le stabilesc.

CAPITOLUL 6

Declarații recapitulative

Articolul 262

Fiecare persoană impozabilă identificată în scopuri de TVA depune o declarație recapitulativă a clienților identificați în scopuri de TVA, cărora le-a furnizat bunuri în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c), și a persoanelor identificate în scopuri de TVA cărora le-a livrat bunuri ce i-au fost livrate lui prin achizițiile intracomunitare prevăzute la articolul 42.

Articolul 263

(1) Declarația recapitulativă se întocmește pentru fiecare trimestru calendaristic în perioada și în conformitate cu procedurile ce urmează a fi stabilite de statele membre.

Cu toate acestea, statele membre pot stabili ca depunerea declarațiilor recapitulative să se facă lunar.

(2) Statele membre permit și pot solicita depunerea declarațiilor recapitulative prevăzute la alineatul (1) prin mijloace electronice, în condițiile pe care le stabilesc.

Articolul 264

(1) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

- (a) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care se depune declarația recapitulativă și pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrarea de bunuri în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1);
- (b) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care efectuează o achiziție de bunuri în alt stat membru decât cel în care se depune declarația recapitulativă și pe baza căruia i-au fost livrate bunurile;
- (c) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile, din statul membru în care se depune declarația recapitulativă și pe baza căruia a efectuat un transfer în alt stat membru, în conformitate cu articolul 138 alineatul (2) litera (c), precum și numărul prin care este identificată în statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul;
- (d) pentru fiecare client, valoarea totală a livrărilor de bunuri efectuate de persoana impozabilă;
- (e) pentru livrările de bunuri ce constau din transferuri spre alt stat membru, în conformitate cu articolul 138 alineatul (2) litera (c), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu articolul 76;
- (f) valoarea ajustărilor efectuate în temeiul articolului 90.

(2) Valoarea prevăzută la alineatul (1) litera (d) se declară pentru trimestrul calendaristic în cursul căruia TVA a devenit exigibilă.

Valoarea prevăzută la alineatul (1) litera (f) se declară pentru trimestrul calendaristic în cursul căruia regularizare a fost comunicată clientului.

Articolul 265

(1) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri, prevăzute la articolul 42, persoana impozabilă identificată în scopuri de TVA în statul membru care i-a atribuit numărul de identificare în scopuri de TVA pe baza căruia a efectuat aceste achiziții menționează în mod clar următoarele informații în declarația recapitulativă:

- (a) numărul de identificare în scopuri de TVA în statul membru respectiv și pe baza căruia s-a efectuat achiziția și livrarea ulterioară de bunuri;
- (b) numărul de identificare în scopuri de TVA, în statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul de bunuri, al

destinatarului livrării ulterioare efectuate de persoana impozabilă;

- (c) pentru fiecare destinatar al livrării ulterioare, valoarea totală, fără TVA, a livrărilor efectuate de persoana impozabilă în statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor.

(2) Valoarea prevăzută la alineatul (1) litera (c) se declară pentru trimestrul calendaristic în cursul căruia TVA a devenit exigibilă.

Articolul 266

Prin derogare de la articolele 264 și 265, statele membre pot prevedea ca declarațiile recapitulative să conțină informații suplimentare.

Articolul 267

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care, în conformitate cu articolele 194 și 204, sunt considerate ca persoane obligate la plata taxei în locul unei persoane impozabile care nu este stabilită pe teritoriul lor, îndeplinesc obligația de a depune declarația recapitulativă în temeiul prezentului capitol.

Articolul 268

Statele membre pot cere ca persoanele impozabile care, pe teritoriul lor, efectuează achiziții intracomunitare de bunuri sau operațiuni asimilate achizițiilor intracomunitare de bunuri, în temeiul articolelor 21 sau 22, să depună declarații ce cuprind informații cu privire la achizițiile în cauză, cu condiția ca, totuși, declarațiile să nu fie solicitate pentru o perioadă care să nu fie mai mică de o lună.

Articolul 269

Hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, Consiliul poate autoriza orice stat membru să introducă măsurile speciale prevăzute la articolele 270 și 271 pentru a simplifica obligația, prevăzută de prezentul capitol, de a depune o declarație recapitulativă. Respectivele măsuri nu pot aduce atingere monitorizării corespunzătoare a operațiunilor intracomunitare.

Articolul 270

În baza autorizației prevăzute la articolul 269, statele membre pot permite persoanelor impozabile să depună declarații recapitulative anuale în care să se indice numerele de identificare TVA din alt stat membru, ale beneficiarilor livrărilor de bunuri efectuate de respectivele persoane impozabile, în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c), în cazul în care persoanele impozabile îndeplinesc următoarele trei condiții:

- (a) valoarea anuală totală, exclusiv TVA, a livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii nu depășește, cu mai mult de 35 000 EUR sau echivalentul în monedă națională, valoarea cifrei de afaceri anuale care servește drept referință pentru aplicarea scutirii pentru întreprinderile mici prevăzute la articolele 282-292;

- (b) valoarea anuală totală, exclusiv TVA, a livrărilor de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 138 nu depășește 15 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
- (c) nici una dintre livrările de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 138 nu este o livrare de mijloace de transport noi.

Articolul 271

În baza autorizației prevăzute la articolul 269, statele membre care stabilesc la peste trei luni perioada fiscală pentru care persoanele impozabile au obligația de a depune declarația privind TVA prevăzută la articolul 250 pot permite persoanelor respective să depună declarații recapitulative pentru aceeași perioadă, în cazul în care persoanele impozabile respective îndeplinesc următoarele trei condiții:

- (a) valoarea anuală totală, exclusiv TVA, a livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii nu depășește 200 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
- (b) valoarea anuală totală, exclusiv TVA, a livrărilor de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 138 nu depășește 15 000 EUR sau echivalentul în monedă națională;
- (c) nici una dintre livrările de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 138 nu este o livrare de mijloace de transport noi.

CAPITOLUL 7

Dispoziții diverse

Articolul 272

- (1) Statele membre pot scuti următoarele persoane impozabile de anumite sau de toate obligațiile prevăzute la capitolele 2-6:
 - (a) persoanele impozabile ale căror achiziții intracomunitare de bunuri nu se supun TVA în baza articolului 3 alineatul (1);
 - (b) persoanele impozabile care nu efectuează nici una dintre operațiunile prevăzute la articolele 20, 21, 22, 33, 36, 138 și 141;
 - (c) persoanele impozabile care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite în conformitate cu articolele 132, 135 și 136, articolele 146-149 și articolele 151, 152 sau 153;
 - (d) persoanele impozabile care beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la articolele 282-292;
 - (e) persoanele impozabile care beneficiază de regimul comun forfetar pentru producători agricoli.

Statele membre nu pot scuti persoanele impozabile prevăzute la primul paragraf litera (b) de la obligațiile de facturare prevăzute la articolele 220-236 și articolele 238, 239 și 240.

(2) În cazul în care statele membre exercită opțiunea prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (e), acestea adoptă măsurile necesare pentru a asigura aplicarea corectă a regimului tranzitoriu de impunere a operațiunilor intracomunitare.

(3) Statele membre pot scuti persoanele impozabile altele decât persoanele impozabile prevăzute la alineatul (1) de anumite obligații de a ține evidențe, prevăzute la articolul 242.

Articolul 273

Statele membre pot impune alte obligații pe care le consideră necesare pentru a asigura colectarea în mod corect a TVA și a preveni evaziunea, sub rezerva cerinței de tratament egal al operațiunilor interne și operațiunilor efectuate între statele membre de către persoane impozabile și cu condiția ca respectivele obligații să nu genereze, în comerțul între statele membre, unele formalități în legătură cu trecerea frontierelor.

Opțiunea prevăzută la primul paragraf nu poate fi considerată ca bază de plecare pentru a impune obligații de facturare suplimentare față de cele stabilite la capitolul 3.

CAPITOLUL 8

Obligații privind anumite operațiuni de import și export

Secțiunea 1

Operațiuni de import

Articolul 274

Articolele 275, 276 și 277 se aplică importurilor de bunuri aflate în liberă circulație, care intră în Comunitate dintr-un teritoriu terț ce face parte din teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 275

Formalitățile privind importul bunurilor prevăzute la articolul 274 sunt identice cu cele stabilite de dispozițiile vamale comunitare în vigoare pentru importul de bunuri pe teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 276

În cazul în care expedierea sau transportul bunurilor prevăzute la articolul 274 se încheie într-un punct situat în afara statului membru de intrare în Comunitate, bunurile respective circulă în Comunitate pe baza regimului de tranzit comunitar stabilit de dispozițiile vamale comunitare în vigoare, în măsura în care au făcut obiectul unei declarații de plasare sub regimul vamal respectiv la intrarea în Comunitate.

Articolul 277

În cazul în care, la intrarea în Comunitate, bunurile prevăzute la articolul 274 se află în una dintre situațiile care le-ar permite, în cazul în care sunt importate în sensul articolului 30 primul paragraf, să fie reglementate de unul dintre regimurile sau de una dintre situațiile prevăzute la articolul 156 sau de un regim de admitere temporară cu scutire totală de drepturi de import, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că bunurile pot rămâne în Comunitate în aceleași condiții ca cele stabilite pentru aplicarea respectivelor regimuri sau situații.

Secțiunea 2**Operațiuni de export***Articolul 278*

Articolele 279 și 280 se aplică exportului de bunuri aflate în liberă circulație care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru către un teritoriu terț ce face parte din teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 279

Formalitățile legate de exportul de bunuri prevăzute la articolul 278 de pe teritoriul Comunității sunt aceleași ca în cazul celor stabilite de dispozițiile vamale comunitare în vigoare pentru exportul de bunuri de pe teritoriul vamal al Comunității.

Articolul 280

În cazul bunurilor exportate temporar din Comunitate pentru a fi reimportate, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că, în momentul reimportării în Comunitate, aceste bunuri pot fi reglementate de aceleași dispoziții care se pot aplica în cazul în care au fost exportate temporar de pe teritoriul vamal al Comunității.

TITLUL XII

REGIMURI SPECIALE

CAPITOLUL 1

Regimul special pentru întreprinderile mici**Secțiunea 1****Proceduri simplificate pentru impunere și colectare***Articolul 281*

Statele membre care pot întâmpina dificultăți în aplicarea regimurilor normale privind TVA întreprinderilor mici, datorită activităților sau structurii acestora, pot să aplice, în condițiile și limitele pe care le pot stabili și după consultarea comitetului TVA,

proceduri simplificate de impunere și colectare a TVA, precum regimuri forfetare, cu condiția de a nu rezulta o reducere a taxei.

Secțiunea 2**Scutiri sau diminuări treptate***Articolul 282*

Scutirile și diminuările treptate de taxe prevăzute în prezenta secțiune se aplică livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii efectuate de întreprinderile mici.

Articolul 283

(1) Regimurile prevăzute în prezenta secțiune nu se aplică următoarelor operațiuni:

- (a) operațiuni efectuate ocazional, prevăzute la articolul 12;
- (b) livrări de mijloace de transport noi efectuate în condițiile prevăzute la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a);
- (c) livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care TVA este datorată.

(2) Statele membre pot exclude și alte operațiuni, decât cele prevăzute la alineatul (1), de la regimurile prevăzute în prezenta secțiune.

Articolul 284

(1) Statele membre care și-au exercitat opțiunea prevăzută la articolul 14 din Directiva 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Structura și procedurile de aplicare a sistemului comun privind taxa pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ pentru a introduce scutiri sau diminuări treptate de taxe, pot menține aceste scutiri sau diminuări și modalitățile de aplicare, în cazul în care respectă regulile privind TVA.

(2) Statele membre care, la 17 mai 1977, au scutit persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală era mai mică decât echivalentul în monedă națională a 5 000 unități de cont europene la cursul de schimb de la acea dată, pot crește acest plafon până la 5 000 EUR.

Statele membre care au aplicat diminuarea treptată a taxelor nu pot nici să majoreze plafonul acestei scutiri, nici să facă mai favorabile condițiile de acordare a acesteia.

Articolul 285

Statele membre care nu și-au exercitat opțiunea prevăzută la articolul 14 din Directiva 67/228/CEE pot acorda o scutire de taxe persoanelor impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește 5 000 EUR sau echivalentul în monedă națională.

⁽¹⁾ JO 71, 14.4.1967, p. 1303/67. Directivă abrogată prin Directiva 77/388/CEE.

Statele membre prevăzute la primul paragraf pot acorda o diminuare treptată a taxelor persoanelor impozabile a căror cifră de afaceri depășește plafonul stabilit pentru aplicarea acesteia.

Articolul 286

Statele membre care, la 17 mai 1977, au scutit persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală era mai mare sau egală cu echivalentul în monedă națională a 5 000 unități de cont europene la cursul de schimb de la acea dată, pot majora acest plafon pentru a menține valoarea scutirii în termeni reali.

Articolul 287

Statele membre care au aderat după 1 ianuarie 1978 pot scuti persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală nu depășește echivalentul în monedă națională a următoarelor sume, la cursul de schimb din ziua aderării lor:

1. Grecia: 10 000 unități de cont europene;
2. Spania: 10 000 ECU;
3. Portugalia: 10 000 ECU;
4. Austria: 35 000 ECU;
5. Finlanda: 10 000 ECU;
6. Suedia: 10 000 ECU;
7. Republica Cehă: 35 000 EUR;
8. Estonia: 16 000 EUR;
9. Cipru: 15 600 EUR;
10. Letonia: 17 200 EUR;
11. Lituania: 29 000 EUR;
12. Ungaria: 35 000 EUR;
13. Malta: 37 000 EUR, în cazul în care activitatea economică constă în principal în livrarea de bunuri, 24 300 EUR, în cazul în care activitatea economică constă în principal în prestarea de servicii cu o valoare adăugată scăzută (input-uri ridicate), și 14 600 EUR în alte cazuri, și anume prestările de servicii cu o valoare adăugată ridicată (input-uri scăzute);
14. Polonia: 10 000 EUR;
15. Slovenia: 25 000 EUR;
16. Slovacia: 35 000 EUR.

Articolul 288

Cifra de afaceri ce servește drept referință în scopul aplicării regimului prevăzut în prezenta secțiune se constituie din următoarele sume, exclusiv TVA:

1. valoarea livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii, în măsura în care sunt impozitate;
2. valoarea operațiunilor care sunt scutite, cu dreptul de deducere a TVA achitată în stadiul anterior, în temeiul articolelor 110 sau 111, articolului 125 alineatul (1), articolului 127 sau articolului 128 alineatul (1);
3. valoarea operațiunilor care sunt scutite în temeiul articolelor 146-149 și articolelor 151, 152 sau 153;
4. valoarea operațiunilor imobiliare, operațiunilor financiare prevăzute la articolul 135 alineatul (1) literele (b)-(g), și valoarea serviciilor de asigurare, cu excepția cazului în care aceste operațiuni au caracterul de operațiuni accesorii.

Cu toate acestea, cesiunile de active fixe corporale sau necorporale ale unei întreprinderi nu se iau în considerare în scopul calculării cifrei de afaceri.

Articolul 289

Persoanele impozabile scutite de TVA nu au dreptul de a deduce TVA în conformitate cu articolele 167-171 și cu articolele 173-177 și nu pot menționa TVA pe facturile lor.

Articolul 290

Persoanele impozabile care au dreptul la scutire de TVA pot opta fie pentru regimul normal de aplicare a TVA, fie pentru procedurile simplificate prevăzute la articolul 281. În acest caz, ele beneficiază de orice treptată a taxelor prevăzută de legislația națională.

Articolul 291

Sub rezerva aplicării articolului 281, persoanele impozabile care beneficiază de diminuarea treptată sunt considerate persoane impozabile supuse regimului normal de TVA.

Articolul 292

Regimul prevăzut în prezenta secțiune se aplică până la o dată ce urmează să fie stabilită de Consiliu în conformitate cu articolul 93 din tratat, care nu poate fi ulterioară datei de intrare în vigoare a regimului definitiv prevăzut la articolul 402.

Secțiunea 3**Raportare și reexaminare***Articolul 293*

Din patru în patru ani, de la adoptarea prezentei directive, Comisia prezintă Consiliului, pe baza informațiilor obținute de la statele membre, un raport privind aplicarea prezentului capitol, precum și, după caz și luând în seamă necesitatea de a asigura convergența pe termen lung a reglementărilor naționale, propuneri cu privire la următoarele puncte:

1. îmbunătățiri ale regimului special pentru întreprinderile mici;
2. adaptarea sistemelor naționale, în ceea ce privește scutirile și diminuările treptate ale taxelor;
3. adaptarea plafoanelor prevăzute în secțiunea 2.

Articolul 294

Consiliul decide, în conformitate cu articolul 93 din tratat, dacă este necesar un regim special pentru întreprinderi mici în cadrul regimului definitiv și, după caz, stabilește limitele și condițiile comune de aplicare a regimului respectiv.

*CAPITOLUL 2***Regimul comun forfetar pentru producători agricoli***Articolul 295*

(1) În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. „producător agricol” înseamnă orice persoană impozabilă care își desfășoară activitatea într-o întreprindere agricolă, forestieră sau de pescuit;
2. „întreprindere agricolă, forestieră sau de pescuit” înseamnă o întreprindere considerată ca atare de fiecare stat membru în cadrul activităților de producție menționate în anexa VII;
3. „producător agricol forfetar” înseamnă orice producător agricol căruia i se aplică regimul forfetar prevăzut în prezentul capitol;
4. „produse agricole” înseamnă bunuri care rezultă din activitățile menționate în anexa VII, produse de o întreprindere agricolă, forestieră sau de pescuit din fiecare stat membru;
5. „servicii agricole” înseamnă servicii, în special cele menționate în anexa VIII, prestate de un producător agricol care își folosește forța de muncă sau echipamentele utilizate în mod normal în întreprinderea agricolă, forestieră sau de pescuit și care contribuie în mod normal la realizarea producției agricole;
6. „TVA impusă anterior” înseamnă valoarea TVA totală pentru bunurile și serviciile cumpărate de toate întreprinderile agricole, forestiere și de pescuit din fiecare stat membru, supuse

regimului forfetar, în măsura în care această taxă este deductibilă în conformitate cu articolele 167, 168 și 169 și cu articolele 173-177 pentru un producător agricol supus regimului normal de TVA;

7. „procente de compensare în cotă forfetară” înseamnă procentele stabilite de statele membre în conformitate cu articolele 297, 298 și 299 și aplicate de aceste state în cazurile menționate la articolul 300 pentru a permite producătorilor agricoli forfetari să beneficieze de compensarea forfetară a TVA impusă anterior;

8. „compensare în cotă forfetară” înseamnă suma rezultată din aplicarea procentelor de compensare în cotă forfetară a cifrei de afaceri a producătorului agricol forfetar în cazurile menționate la articolul 300.

(2) Activitățile de transformare a produselor ce derivă în principal din producția agricolă, în care se utilizează mijloace folosite în mod normal în întreprinderile agricole, forestiere sau de pescuit, sunt considerate activități de producție agricolă menționate în anexa VII.

Articolul 296

(1) În cazul în care aplicarea regimului normal de TVA asupra producătorilor agricoli sau a regimului special prevăzut la capitolul 1 întâmpină dificultăți, statele membre pot aplica producătorilor agricoli, în conformitate cu prezentul capitol, un regim forfetar având scopul de a compensa TVA aplicată achizițiilor de bunuri și prestărilor de servicii efectuate de producătorii agricoli forfetari.

(2) Fiecare stat membru poate exclude de la regimul forfetar anumite categorii de producători agricoli, precum și producători agricoli pentru care aplicarea regimului normal de TVA sau a procedurilor simplificate prevăzute la articolul 281 nu întâmpină dificultăți administrative.

(3) Fiecare producător agricol forfetar poate opta, sub rezerva regulilor și condițiilor stabilite de fiecare stat membru, pentru aplicarea regimului normal de TVA sau, după caz, a procedurilor simplificate prevăzute la articolul 281.

Articolul 297

După caz, statele membre stabilesc procentele de compensare în cotă forfetară. Statele membre pot fixa procente diferite pentru domeniul forestier, pentru diversele subdiviziuni ale agriculturii și de pescuitului.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre procentele de compensare în cotă forfetară stabilite în conformitate cu primul paragraf înainte de aplicarea acestora.

Articolul 298

Procentele de compensare în cotă forfetară se calculează pe baza statisticilor macroeconomice realizate exclusiv asupra producătorilor agricoli forfetari pentru cei trei ani anteriori.

Procentele se pot rotunji cu o jumătate de punct în sus sau în jos. Statele membre pot, de asemenea, reduce aceste procente până la zero.

Articolul 299

Procentele de compensare în cotă forfetară nu pot avea efectul de a genera pentru producătorii agricoli forfetari rambursări mai mari decât TVA impusă anterior.

Articolul 300

Procentele de compensare în cotă forfetară se aplică prețurilor, exclusiv TVA, ale următoarelor bunuri și servicii:

1. produse agricole livrate de producători agricoli forfetari altor persoane impozabile decât cele supuse, în statul membru în care aceste produse au fost livrate, acestui regim forfetar;
2. produse agricole livrate de producători agricoli forfetari, în condițiile menționate la articolul 138, persoanelor juridice neimpozabile ale cărora achiziții intracomunitare de bunuri sunt supuse TVA, în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b), în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul respectivelor produse agricole;
3. servicii agricole prestate de producători agricoli forfetari altor persoane impozabile decât cele supuse, în statul membru în care au fost prestate serviciile, acestui regim forfetar.

Articolul 301

(1) În cazul livrării de produse agricole sau al prestării de servicii agricole menționate la articolul 300, statele membre stabilesc că fie clientul, fie autoritățile publice au obligația de a efectua plățile compensării în cotă forfetară.

(2) În ceea ce privește orice livrare de produse agricole sau prestare de servicii agricole, altele decât cele prevăzute la articolul 300, se consideră că este clientul cel care are obligația de a efectua plata compensării în cotă forfetară.

Articolul 302

În cazul în care un producător agricol forfetar are dreptul la o compensare în cotă forfetară, acesta nu are dreptul la deducerea TVA pentru activitățile reglementate de respectivul regim forfetar.

Articolul 303

(1) În cazul în care un client persoană impozabilă plătește compensarea forfetară în temeiul articolului 301 alineatul (1), acesta are dreptul, în condițiile stabilite la articolele 167, 168 și 169, precum și la articolele 173-177 și în conformitate cu procedurile stabilite de statele membre, de a deduce valoarea compensării din TVA pe care are obligația de a o plăti în statul membru în care efectuează operațiunile impozitate.

(2) Statele membre rambursează clientului valoarea compensării în cotă forfetară pe care acesta a achitat-o pentru oricare dintre următoarele operațiuni:

- (a) livrarea produselor agricole, efectuată în condițiile menționate la articolul 138, persoanelor impozabile sau persoanelor juridice neimpozabile, acționând în această calitate în alt stat membru pe teritoriul căruia achizițiile intracomunitare de bunuri pe care le efectuează sunt supuse TVA în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b);
- (b) livrarea produselor agricole, efectuată în condițiile menționate la articolele 146, 147, 148 și 156, la articolul 157 alineatul (1) litera (b) și la articolele 158, 160 și 161, unui client persoană impozabilă stabilit în afara Comunității, în măsura în care produsele respective sunt folosite de clientul în cauză în scopul operațiunilor prevăzute la articolul 169 literele (a) și (b) sau în scopul prestărilor de servicii considerate ca fiind efectuate pe teritoriul statului membru în care este stabilit clientul și pentru care TVA este plătită doar de client în temeiul articolului 196;
- (c) prestarea de servicii agricole unui client persoană impozabilă stabilit în Comunitate, dar în alt stat membru, sau unui client persoană impozabilă stabilit în afara Comunității, în măsura în care serviciile sunt folosite de client în scopul operațiunilor prevăzute la articolul 169 literele (a) și (b) sau în scopul prestărilor de servicii considerate ca fiind desfășurate pe teritoriul statului membru în care este stabilit clientul și pentru care TVA este plătită doar de client în temeiul articolului 196.

(3) Statele membre stabilesc metoda pe baza căreia se efectuează rambursările prevăzute la alineatul (2). Statele membre pot aplica, în special, dispozițiile Directivelor 79/1072/CEE și 86/560/CEE.

Articolul 304

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru verificarea plăților compensării în cotă forfetară efectuate către producătorii agricoli forfetari.

Articolul 305

Atunci când statele membre aplică acest regim forfetar, acestea au obligația de a adopta toate măsurile necesare pentru a se asigura că livrarea de produse agricole între statele membre, efectuată în condițiile menționate la articolul 33, este întotdeauna impozitată în același fel, fie că livrarea este efectuată de un producător agricol forfetar, fie de altă persoană impozabilă.

CAPITOLUL 3

Regimul special pentru agențiile de turism

Articolul 306

(1) Statele membre aplică un regim special de TVA, în conformitate cu prezentul capitol, operațiunilor efectuate de agențiile de turism care acționează față de clienți în nume propriu și folosesc, pentru realizarea operațiunilor de turism, livrări de bunuri sau prestări de servicii oferite de alte persoane impozabile.

Acest regim special nu se aplică agențiilor de turism care acționează exclusiv ca intermediari și cărora li se aplică articolul 79 primul paragraf litera (c) în scopul calculării sumei impozabile.

(2) În sensul prezentului capitol, tur-operatorii sunt considerați agenții de turism.

Articolul 307

Operațiunile efectuate, în condițiile prevăzute la articolul 306, de o agenție de turism pentru realizarea unei călătorii se consideră ca un serviciu unic prestat de o agenție de turism unui client.

Serviciul unic se impozitează în statul membru în care agenția de turism și-a stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care agenția de turism a efectuat prestarea de servicii.

Articolul 308

Baza de impozitare și prețul fără TVA, în sensul articolului 226 punctul 8, pentru serviciul unic prestat de agenția de turism este marja agenției de turism, și anume, diferența dintre valoarea totală, fără TVA, ce este achitată de client și costul efectiv suportat de agenția de turism pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii asigurate de alte persoane impozabile, în cazul în care respectivele operațiuni sunt direct în beneficiul clientului.

Articolul 309

În cazul în care operațiunile pentru care agenția de turism a recurs la alte persoane impozabile sunt realizate de acestea în afara Comunității, prestarea de servicii efectuată de agenția de turism se consideră ca activitate intermediară scutită în conformitate cu articolul 153.

În cazul în care operațiunile sunt realizate atât în Comunitate, cât și în afara acesteia, doar partea serviciilor agenției de turism aferente operațiunilor efectuate în afara Comunității poate fi scutită.

Articolul 310

TVA percepută agenției de turism de alte persoane impozabile pentru operațiunile prevăzute la articolul 307 și care sunt direct în beneficiul clientului nu sunt deductibile sau rambursabile în nici un stat membru.

CAPITOLUL 4

Regimuri speciale pentru bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție și antichități

Secțiunea 1

Definiții

Articolul 311

(1) În sensul prezentului capitol și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, se aplică următoarele definiții:

1. „bunuri second-hand” înseamnă bunuri mobile corporale, care pot fi reutilizate, în aceeași stare sau după reparații, altele decât obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități și altele decât metale prețioase sau pietre prețioase, astfel cum sunt definite de statele membre;
2. „obiecte de artă” înseamnă obiectele enumerate în anexa IX partea A;
3. „obiecte de colecție” înseamnă obiectele enumerate în anexa IX partea B;
4. „antichități” înseamnă obiectele enumerate în anexa IX partea C;
5. „comerciant persoană impozabilă” înseamnă orice persoană impozabilă care, în cursul activității sale economice, cumpără sau afectează pentru nevoile întreprinderii sale sau importă, în scopul revânzării, bunuri second-hand, obiecte de artă, articole de colecție sau antichități, fie că respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în contul altei persoane, în temeiul unui contract pe baza căruia se plătește un comision la cumpărare sau la vânzare;
6. „organizator al unei vânzări prin licitație publică” înseamnă orice persoană impozabilă care, în cursul activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică în vederea remiterii acestora ofertantului celui mai competitiv;
7. „comitent al unui organizator al unei vânzări prin licitație publică” înseamnă orice persoană care transmite bunuri unui organizator al unei vânzări prin licitație publică în temeiul unui contract pe baza căruia se plătește un comision la vânzare.

(2) Statele membre nu consideră ca obiecte de artă obiectele enumerate la punctele 5, 6 sau 7 din anexa IX partea A.

(3) Contractul pe baza căruia se plătește comision la vânzare, prevăzut la alineatul (1) punctul 7, este necesar să prevadă că organizatorul vânzării propune bunurile pentru licitație publică în nume propriu, dar în contul comitentului său, și remite bunurile, în nume propriu, dar în contul comitentului său, ofertantului celui mai competitiv căruia îi sunt adjudecate bunurile în cadrul licitației publice.

Secțiunea 2**Regim special pentru comercianți persoane impozabile****Subsecțiunea 1****Regimul marjei***Articolul 312*

În sensul prezentei subsecțiuni, se aplică următoarele definiții:

1. „preț de vânzare” înseamnă tot ceea ce constituie contraprestația obținută sau care urmează să fie obținută de comerciantul persoană impozabilă de la client sau de la o parte terță, inclusiv subvenții direct legate de operațiune, impozite, drepturi, prelevări și taxe și cheltuieli neprevăzute, precum cheltuieli cu comisioane, cheltuieli de ambalare, de transport și de asigurare percepute de comerciantul impozabil clientului, dar cu excepția sumelor prevăzute la articolul 79;
2. „preț de cumpărare” înseamnă tot ceea ce constituie contravaloarea, în sensul punctului 1, obținută sau care urmează să fie obținută de la comerciantul persoană impozabilă de către furnizorul său.

Articolul 313

(1) În ceea ce privește livrarea de bunuri second-hand, obiecte de artă, articole de colecție sau antichități efectuată de comercianți impozabili, statele membre aplică un regim special pentru impozitarea marjei de profit realizate de comerciantul impozabil, în conformitate cu dispozițiile prezentei subsecțiuni.

(2) Până la introducerea regimului definitiv prevăzut la articolul 402, regimul prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică livrării de mijloace de transport noi efectuate în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a).

Articolul 314

Regimul marjei se aplică livrării de către un comerciant persoană impozabilă a unor bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, în cazul în care respectivele bunuri i-au fost livrate în Comunitate de una dintre următoarele persoane:

- (a) o persoană neimpozabilă;
- (b) altă persoană impozabilă, în măsura în care livrarea de bunuri de către aceasta este scutită în temeiul articolului 136;
- (c) altă persoană impozabilă, în măsura în care livrarea de bunuri de către aceasta face obiectul unei scutiri pentru întreprinderi mici, prevăzută la articolele 282-292 și se referă la bunuri de capital;
- (d) alt comerciant persoană impozabilă, în măsura în care TVA a fost aplicată livrării de bunuri de către acesta în conformitate cu regimul marjei.

Articolul 315

Baza impozabilă pentru livrarea de bunuri prevăzută la articolul 314 este marja de profit realizată de comerciantul persoană impozabilă, din care se scade valoarea TVA aferentă marjei de profit.

Marja de profit a comerciantului persoană impozabilă este egală cu diferența dintre prețul de vânzare solicitat de comerciantul persoană impozabilă pentru bunuri și prețul de cumpărare.

Articolul 316

(1) Statele membre acordă comercianților persoane impozabile dreptul de a opta pentru aplicarea regimului marjei următoarelor operațiuni:

- (a) livrarea de obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, pe care însuși comerciantul persoană impozabilă le-a importat;
- (b) livrarea de obiecte de artă unui comerciant persoană impozabilă de către autori sau succesorii în drepturi ai acestora;
- (c) livrarea de obiecte de artă unui comerciant persoană impozabilă de către o persoană impozabilă, alta decât un comerciant persoană impozabilă, în cazul în care livrarea respectivă a fost supusă cotei reduse, în temeiul articolului 103.

(2) Statele membre stabilesc norme de exercitare a opțiunii prevăzute la alineatul (1), care, în orice caz, se referă la o perioadă de cel puțin doi ani calendaristici.

Articolul 317

În cazul în care un comerciant persoană impozabilă exercită opțiunea prevăzută la articolul 316, baza impozabilă se determină în conformitate cu articolul 315.

În ceea ce privește livrarea de obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat comerciantul persoană impozabilă însuși, prețul de cumpărare ce se ia în considerare pentru calcularea marjei de profit este egal cu baza impozabilă la import, determinată în conformitate cu articolele 85-89, la care se adaugă TVA datorată sau achitată la import.

Articolul 318

(1) Pentru a simplifica procedura de colectare a taxei și după consultarea comitetului TVA, statele membre pot prevedea că, pentru anumite operațiuni sau pentru anumite categorii de comercianți persoane impozabile, baza impozabilă pentru livrările de bunuri supuse regimului marjei urmează a fi determinată pentru fiecare perioadă impozabilă în cursul căreia comerciantul persoană impozabilă are obligația de a depune declarația privind TVA prevăzută la articolul 250.

În cazul unei prevederi adoptate în conformitate cu primul paragraf, baza impozabilă pentru livrările de bunuri cărora li se aplică

aceeași cotă a TVA este marja totală de profit realizată de comerciantul persoană impozabilă din care se scade valoarea TVA aferentă marjei respective.

(2) Marja totală de profit este egală cu diferența dintre următoarele două valori:

(a) valoarea totală a livrărilor de bunuri supuse regimului marjei de profit și efectuate de comerciantul persoană impozabilă în cursul perioadei fiscale cuprinse în declarație, și anume, totalul prețurilor de vânzare;

(b) valoarea totală a achizițiilor de bunuri, prevăzute la articolul 314, efectuate de comerciantul persoană impozabilă în cursul perioadei fiscale cuprinse în declarație, și anume, totalul prețurilor de cumpărare.

(3) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că acei comercianți persoane impozabile prevăzuți la alineatul (1) nu beneficiază de un avantaj nejustificat sau nu suportă prejudicii nejustificate.

Articolul 319

Comerciantul persoană impozabilă poate aplica regimul normal de TVA oricărei livrări reglementate de regimul marjei.

Articolul 320

(1) În cazul în care un comerciant persoană impozabilă aplică regimul normal de TVA livrării unui obiect de artă, obiect de colecție sau o antichitate pe care el însuși le-a importat, acesta are dreptul de a deduce din TVA, pe care are obligația de a o plăti, TVA datorată sau achitată la import.

În cazul în care comerciantul persoană impozabilă aplică regimul normal de TVA livrării unui obiect de artă de către autor sau succesorul în drepturi ai acestuia sau de către o persoană impozabilă, alta decât un comerciant persoană impozabilă, comerciantul persoană impozabilă are dreptul de a deduce din TVA, pe care are obligația de a o plăti, TVA datorată sau achitată pentru obiectul de artă care i-a fost livrat.

(2) Dreptul de deducere apare în momentul în care devine exigibilă TVA datorată pentru livrarea în privința căreia comerciantul persoană impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de TVA.

Articolul 321

În cazul în care se efectuează în condițiile menționate la articolele 146, 147, 148 sau 151, livrarea de bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități supusă regimului marjei este scutită.

Articolul 322

În măsura în care bunurile sunt folosite în scopul livrărilor efectuate de comerciantul persoană impozabilă și supuse regimului marjei, comerciantul respectiv nu poate deduce următoarele din TVA pe care are obligația de a o plăti:

(a) TVA datorată sau achitată pentru obiectele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile pe care el însuși le-a importat;

(b) TVA datorată sau achitată pentru obiectele de artă care i-au fost sau urmează să-i fie livrate de autorul lor sau de succesorii în drepturi ai acestuia;

(c) TVA datorată sau achitată pentru obiectele de artă care i-au fost sau urmează să-i fie livrate de o persoană impozabilă, alta decât un comerciant persoană impozabilă.

Articolul 323

Persoanele impozabile nu pot deduce din TVA pe care au obligația de a o plăti TVA datorată sau achitată pentru bunurile care le-au fost livrate sau urmează să le fie livrate de un comerciant persoană impozabilă, în măsura în care livrarea bunurilor respective de comerciantul persoană impozabilă se supune regimului marjei.

Articolul 324

În cazul în care comerciantul persoană impozabilă aplică atât regimul normal de TVA, cât și regimul marjei, acesta are obligația de a ține evidența separată a operațiunilor care fac obiectul fiecărui regim, în conformitate cu normele stabilite de statele membre.

Articolul 325

Comerciantul persoană impozabilă nu poate să menționeze, în mod distinct, pe facturile pe care le emite TVA aferentă livrărilor de bunuri cărora le aplică regimul marjei.

Subsecțiunea 2

Regimul tranzitoriu pentru mijloacele de transport second-hand

Articolul 326

Statele membre care, la 31 decembrie 1992, aplicau un regim special de impunere diferit de regimul marjei pentru livrările de mijloace de transport second-hand de către comercianți impozabili continuă să aplice acest regim, până la introducerea regimului definitiv prevăzut la articolul 402, în măsura în care acest regim respectă sau este adaptat pentru a respecta condițiile stabilite în prezenta subsecțiune.

Danemarca este autorizată să introducă regimul de impunere prevăzut la primul paragraf.

Articolul 327

(1) Acest regim tranzitoriu se aplică livrărilor de mijloace de transport second-hand efectuate de comercianți persoane impozabile și supuse regimului marjei.

(2) Acest regim tranzitoriu nu se aplică livrării de mijloace de transport noi efectuate în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a).

(3) În sensul alineatului (1), vehiculele terestre, navele și aeronavele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (a) sunt considerate „mijloace de transport second-hand”, dacă sunt bunuri second-hand care nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi considerate mijloace de transport noi.

Articolul 328

TVA datorată pentru fiecare livrare prevăzută la articolul 327 este egală cu valoarea TVA care este datorată în cazul în care livrarea respectivă este supusă regimului normal de TVA, din care se scade valoarea TVA considerată ca fiind inclusă de comerciantul persoană impozabilă în prețul de cumpărare al mijlocului de transport.

Articolul 329

TVA considerată ca fiind inclusă de comerciantul persoană impozabilă în prețul de cumpărare al mijlocului de transport se calculează în conformitate cu următoarea metodă:

- (a) prețul de cumpărare luat în considerare este prețul de cumpărare în sensul articolului 312 punctul 2;
- (b) se consideră că acest preț de cumpărare, achitat de comerciantul persoană impozabilă, include TVA datorată, în cazul în care furnizorul comerciantului persoană impozabilă aplică regimul normal de TVA pentru livrarea respectivă;
- (c) cota care se ia în considerare este cota aplicabilă, în temeiul articolului 93, în statul membru pe teritoriul căruia se consideră că este situat locul de livrare către comerciantul persoană impozabilă, determinat în conformitate cu articolele 31 și 32.

Articolul 330

TVA datorată pentru fiecare livrare de mijloace de transport, prevăzută la articolul 327 alineatul (1), determinată în conformitate cu articolul 328, nu poate fi mai mică decât valoarea TVA datorată, în cazul în care livrarea respectivă este supusă regimului marjei de profit.

Statele membre pot stabili, dacă livrarea este supusă regimului marjei de profit, că marja nu poate fi mai mică decât 10 % din prețul de vânzare în sensul articolului 312 punctul 1.

Articolul 331

Persoanele impozabile nu pot deduce din TVA pe care au obligația de a o plăti TVA datorată sau achitată pentru mijloacele de transport second-hand care le-au fost livrate de un comerciant persoană impozabilă, în măsura în care livrarea bunurilor

respective de către comerciantul persoană impozabilă este supusă TVA în conformitate cu prezentul regim tranzitoriu.

Articolul 332

Comerciantul persoană impozabilă nu poate menționa separat pe facturile pe care le emite TVA aferentă livrărilor cărora le aplică regimul tranzitoriu.

Secțiunea 3

Regimul special pentru vânzările prin licitație publică

Articolul 333

(1) În conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni, statele membre pot aplica un regim special pentru impozitarea marjei de profit realizate de un organizator de vânzare prin licitație publică, în ceea ce privește livrarea de mărfuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități de către organizatorul respectiv, acționând în nume propriu și în contul persoanelor prevăzute la articolul 334, în temeiul unui contract pe baza căruia se plătește comision la vânzarea prin licitație publică a bunurilor în cauză.

(2) Regimul prevăzut la alineatul (1) nu se aplică livrării de mijloace de transport noi efectuate în conformitate cu condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a).

Articolul 334

Acest regim special se aplică livrărilor efectuate de un organizator al unei vânzări prin licitație publică, acționând în nume propriu, în contul uneia dintre următoarele persoane:

- (a) o persoană neimpozabilă;
- (b) altă persoană impozabilă, în măsura în care livrarea de bunuri, efectuată de aceasta în conformitate cu contractul pe baza căruia se plătește comision la vânzare, este scutită în temeiul articolului 136;
- (c) altă persoană impozabilă, în măsura în care livrarea de bunuri, efectuată de aceasta în conformitate cu contractul pe baza căruia se plătește comision la vânzare, face obiectul unei scutiri pentru întreprinderi mici, prevăzută la articolele 282-292 și se referă la bunuri de capital;
- (d) un comerciant persoană impozabilă, în măsura în care TVA a fost aplicată în conformitate cu regimul marjei de profit livrării de bunuri, efectuate de acesta în conformitate cu contractul pe baza căruia se plătește comision la vânzare.

Articolul 335

Livrarea de bunuri unei persoane impozabile care este organizator de vânzări prin licitație publică se consideră că are loc atunci când are loc vânzarea respectivelor bunuri prin licitație publică.

Articolul 336

Baza impozabilă pentru fiecare livrare de bunuri prevăzută în prezenta secțiune este suma totală facturată în conformitate cu articolul 339 achizitorului de către organizatorul vânzării prin licitație publică, din care se scade:

- (a) valoarea netă achitată sau care urmează să fie achitată de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său, determinată în conformitate cu articolul 337;
- (b) valoarea TVA plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică pentru livrarea sa.

Articolul 337

Valoarea netă achitată sau care se achită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său este egală cu diferența dintre prețul de licitație al bunurilor și valoarea comisionului obținut sau care este obținut de organizatorul vânzării prin licitație publică de la comitentul său în conformitate cu contractul pe baza căruia se plătește comision la vânzare.

Articolul 338

Organizatorii vânzărilor prin licitație publică ce livrează bunuri în conformitate cu condițiile menționate la articolele 333 și 334 au obligația de a indica în contabilitatea lor, în conturi tranzitorii, următoarele informații:

- (a) sumele obținute sau care urmează a fi obținute de la cumpărătorul bunurilor;
- (b) sumele rambursate sau care urmează a fi rambursate vânzătorului bunurilor.

Este necesar ca sumele prevăzute la primul paragraf să fie justificate în mod corespunzător.

Articolul 339

Organizatorul vânzării prin licitație publică are obligația de a emite cumpărătorului o factură pe care să se menționeze în mod distinct următoarele informații:

- (a) prețul de licitație al bunurilor;
- (b) impozitele, drepturile, prelevările și taxele;
- (c) cheltuielile accesorii, precum cheltuielile pentru comisioane, costurile de ambalare, de transport și de asigurare, solicitate de organizator cumpărătorului bunurilor.

Pe factura emisă de organizatorul vânzării prin licitație publică nu este necesar să se menționeze, în mod distinct, TVA.

Articolul 340

(1) Organizatorul vânzării prin licitație publică căruia i-au fost transmise bunurile în temeiul unui contract pe baza căruia se plătește comision la vânzarea prin licitație publică are obligația de a prezenta o declarație comitentului său.

Declarația emisă de organizatorul vânzării prin licitație publică este necesar să specifice separat valoarea operațiunii, respectiv prețul de licitație a bunurilor din care se scade valoarea comisionului obținut sau care urmează a fi obținut de la comitent.

(2) Declarația întocmită în conformitate cu alineatul (1) ține locul facturii pe care comitentul, în cazul în care este o persoană impozabilă, are obligația de a o emite organizatorului vânzării prin licitație publică în conformitate cu articolul 220.

Articolul 341

Statele membre care aplică regimul prevăzut în prezenta secțiune aplică, de asemenea, regimul respectiv livrărilor de mijloace de transport second-hand, astfel cum sunt definite la articolul 327 alineatul (3), efectuate de un organizator de vânzări prin licitație publică, acționând în nume propriu, în temeiul unui contract pe baza căruia se plătește un comision la vânzarea respectivelor bunuri prin licitație publică, în contul unui comerciant persoană impozabilă, în măsura în care respectivele livrări efectuate de comerciantul persoană impozabilă s-ar supune TVA în conformitate cu regimul tranzitoriu pentru mijloace de transport second-hand.

Secțiunea 4**Măsuri de prevenire a denaturărilor concurenței și a evaziunii fiscale****Articolul 342**

Statele membre pot adopta măsuri privind dreptul de deducere pentru a se asigura că acei comercianți persoane impozabile supuși regimului special în conformitate cu secțiunea 2 nu beneficiază de avantaje nejustificate sau nu suportă prejudicii nejustificate.

Articolul 343

Hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, Consiliul poate autoriza orice stat membru să introducă măsuri speciale pentru combaterea evaziunii fiscale, în conformitate cu care TVA datorată în temeiul regimului marjei de profit nu poate fi mai mică decât valoarea TVA datorată, în cazul în care marja de profit este egală cu un anumit procentaj din prețul de vânzare.

Procentajul din prețul de vânzare se fixează ținând seama de marjele de profit normale realizate de operatori economici din sectorul în cauză.

CAPITOLUL 5**Regimul special pentru aurul de investiții****Secțiunea 1****Dispoziții generale****Articolul 344**

(1) În sensul prezentei directive și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, „aurul de investiții” înseamnă:

1. aur, sub forma unei bare sau a unei plachete, de o greutate acceptată pe piața lingourilor de aur, având o puritate mai mare sau egală cu 995 miimi, reprezentat sau nu prin hârtii de valoare;

2. monede de aur de o puritate mai mare sau egală cu 900 miimi și reconfecționate după 1800, care au sau au avut un curs legal în țara de origine și care se vând în mod normal la un preț care nu depășește valoarea de piață liberă a aurului din monede cu mai mult de 80 %.

(2) Statele membre pot exclude din acest regim special barele sau plachetele mici cu o greutate de cel mult 1 g.

(3) În sensul prezentei directive, monedele prevăzute la alineatul (1) punctul 2 nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

Articolul 345

Din 1999, fiecare stat membru informează anual Comisia, până la 1 iulie, cu privire la monedele care îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 344 alineatul (1) punctul 2 și care se comercializează în statul membru respectiv. În fiecare an, înainte de 1 decembrie, Comisia publică o listă completă a monedelor în cauză în seria „C” a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. Se consideră că monedele incluse în lista publicată îndeplinesc criteriile respective în cursul anului pentru care lista a fost publicată.

Secțiunea 2

Scutire de TVA

Articolul 346

Statele membre scutesc de TVA livrarea, achiziția intracomunitară și importul aurului de investiție, inclusiv aurul de investiție reprezentat de certificate pentru aurul nominalizat sau nenominalizat sau negociat în conturi de aur și cuprinzând în special, împrumuturile în aur și swap-urile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții, precum și operațiunile privind aurul de investiții constând în contracte futures și contracte la termen ce implică un transfer al dreptului de proprietate sau de creanță asupra aurului de investiții.

Articolul 347

Statele membre scutesc serviciile agenților care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin în livrarea aurului de investiții pentru comitentul lor.

Secțiunea 3

Opțiune de impozitare

Articolul 348

Statele membre acordă persoanelor impozabile care produc aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții dreptul de a opta pentru impozitarea livrărilor de aur de investiții altei persoane impozabile care, altfel, este scutită în temeiul articolului 346.

Articolul 349

(1) Statele membre pot acorda persoanelor care, în cadrul activității lor economice, livrează în mod normal aur în scopuri industriale, dreptul de a opta pentru impozitarea livrărilor de bare sau

plachete de aur, în conformitate cu articolul 344 alineatul (1) punctul 1, către o altă persoană impozabilă care, altfel, este scutită în temeiul articolului 346.

(2) Statele membre pot restrânge sfera de aplicare a opțiunii prevăzute la alineatul (1).

Articolul 350

În cazul în care furnizorul a exercitat dreptul de a opta pentru impozitare, în temeiul articolelor 348 și 349, statele membre permit agentului să opteze pentru impozitarea serviciilor prevăzute la articolul 347.

Articolul 351

Statele membre stabilesc norme de exercitare a opțiunilor prevăzute în prezenta secțiune și informează Comisia în consecință.

Secțiunea 4

Tranzacții pe o piață reglementată a lingourilor de aur

Articolul 352

După consultarea comitetului TVA, fiecare stat membru poate aplica TVA unor tranzacții specifice privind aurul de investiții care au loc în statul membru respectiv între persoane impozabile care operează pe o piață a lingourilor de aur reglementată de statul membru în cauză sau între o astfel de persoană impozabilă și o altă persoană impozabilă, care nu operează pe piața respectivă. Cu toate acestea, statul membru nu poate aplica TVA pentru livrările efectuate în condițiile menționate la articolul 138 sau pentru exporturile de aur de investiții.

Articolul 353

Statele membre care, în temeiul articolului 352, impozitează operațiunile între persoane impozabile care operează pe o piață reglementată a lingourilor de aur autorizează, în scopul simplificării, suspendarea taxei ce urmează a fi colectată și scutesc persoanele impozabile de obligația de a ține evidența privind TVA.

Secțiunea 5

Drepturi și obligații speciale ale comercianților de aur de investiții

Articolul 354

În cazul în care livrarea ulterioară de aur de investiții este scutită în temeiul prezentului capitol, persoana impozabilă are dreptul de a deduce următoarele sume:

- (a) TVA datorată sau achitată pentru aurul de investiții ce i-a fost livrat de o persoană care a exercitat opțiunea prevăzută la articolele 348 și 349 sau ce i-a fost livrat în conformitate cu secțiunea 4;
- (b) TVA datorată sau achitată în legătură cu o livrare al cărei beneficiar este sau în legătură cu o achiziție intracomunitară

sau un import pe care l-a efectuat, de aur altul decât cel de investiții, și care ulterior este transformat de către sine sau în numele său în aur de investiții;

- (c) TVA datorată sau achitată pentru serviciile ce i-au fost furnizate, constând în schimbarea formei, greutateii sau purității aurului, inclusiv ale aurului de investiții.

Articolul 355

Persoanele impozabile care produc aur de investiții sau transformă aurul în aur de investiții au dreptul de a deduce TVA datorată sau achitată pentru furnizarea, achiziția intracomunitară sau importul de bunuri sau servicii în legătură cu producția sau transformarea aurului respectiv, ca și când livrarea ulterioară de aur scutită în temeiul articolului 346 este impozitată.

Articolul 356

(1) Statele membre se asigură, în cazul comercianților de aur de investiție, că aceștia țin, cel puțin, o contabilitate a tuturor operațiunilor importante efectuate asupra aurului de investiție și păstrează documentele pe baza cărora se pot identifica clienții respectivelor operațiuni.

Comercianții păstrează informațiile prevăzute la primul paragraf pentru o perioadă de cel puțin cinci ani.

(2) Statele membre pot accepta obligații echivalente pe baza unor măsuri adoptate în temeiul altei legislații comunitare, precum Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽¹⁾, pentru a respecta cerințele prevăzute la alineatul (1).

(3) Statele membre pot stabili obligații mai stricte, în special, în ceea ce privește păstrarea unor registre speciale de evidență.

CAPITOLUL 6

Regim special pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii pe cale electronică unor persoane neimpozabile

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 357

Prezentul capitol se aplică până la 31 decembrie 2006.

Articolul 358

În sensul prezentului capitol și fără a aduce atingere altor dispoziții, se aplică următoarele definiții:

1. „persoană impozabilă nestabilă” înseamnă o persoană impozabilă care nu și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul Comunității și care nu dispune un sediu comercial fix

și care nu este obligată, în alt mod, să fie identificată în temeiul articolului 214;

2. „servicii electronice” și „servicii furnizate prin mijloace electronice” înseamnă serviciile prevăzute la articolul 56 alineatul (1) litera (k);
3. „stat membru de identificare” înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilă pentru declararea momentului începerii activității ca persoană impozabilă pe teritoriul Comunității, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;
4. „stat membru de consum” înseamnă statul membru în care, în temeiul articolului 57, se consideră că are loc prestarea de servicii electronice;
5. „declarație privind TVA” înseamnă declarația care conține informațiile necesare pentru a stabili valoarea TVA datorată în fiecare stat membru.

Secțiunea 2

Regim special pentru serviciile furnizate pe cale electronică

Articolul 359

Statele membre permit oricărei persoane impozabile nestabilite care furnizează servicii electronice unei persoane neimpozabile care este stabilită într-un stat membru sau care își are domiciliul permanent sau reședința obișnuită într-un stat membru, să folosească acest regim special. Regimul în cauză se aplică tuturor serviciilor electronice furnizate în Comunitate.

Articolul 360

Persoana impozabilă nestabilă declară statului membru de identificare când își începe sau încetează activitatea ca persoană impozabilă sau își modifică activitatea astfel încât nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea regimului special respectiv. Persoana în cauză comunică informațiile respective prin mijloace electronice.

Articolul 361

(1) Informațiile pe care persoana impozabilă nestabilă are obligația de a le furniza statului membru de identificare în momentul în care își începe o activitate impozabilă cuprind următoarele detalii:

- (a) denumire;
- (b) adresa poștală;
- (c) adresele electronice, inclusiv site-urile web;
- (d) codul fiscal național, după caz;
- (e) o declarație că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Comunitate.

⁽¹⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

(2) Persoana impozabilă nestabilă comunică statului membru de identificare orice schimbare a informațiilor furnizate.

Articolul 362

Statul membru de identificare alocă persoanei impozabile nestabilite un număr individual de identificare în scopuri de TVA și îi comunică respectivul număr prin mijloace electronice. Pe baza informațiilor utilizate pentru această identificare, statele membre de consum pot recurge la propriile sisteme de identificare.

Articolul 363

Statul membru de identificare radiază persoana impozabilă nestabilă din registrul de identificare în următoarele situații:

- (a) în cazul în care notifică statului membru respectiv că nu mai furnizează servicii electronice;
- (b) în cazul în care se poate aprecia, prin alte mijloace, că activitățile sale impozabile au încetat;
- (c) în cazul în care nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea acestui regim special;
- (d) în cazul în care, în mod sistematic, nu respectă regulile privind regimul special.

Articolul 364

Persoana impozabilă nestabilă prezintă statului membru de identificare, prin mijloace electronice, o declarație privind TVA, pentru fiecare trimestru calendaristic, indiferent dacă s-au furnizat sau nu servicii electronice. Declarația privind TVA este necesar să fie depusă în termen de 20 de zile de la încheierea perioadei fiscale cuprinse în declarație.

Articolul 365

Declarația privind TVA conține numărul de identificare și, pentru fiecare stat membru de consum în care TVA este datorată, valoarea totală, fără TVA, a prestațiilor de servicii electronice efectuate în cursul perioadei fiscale și valoarea totală a TVA corespunzătoare. De asemenea, declarația este necesar să cuprindă cotele aplicabile ale TVA și TVA totală datorată.

Articolul 366

(1) Sumele înscrise pe declarația privind TVA se exprimă în euro.

Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca sumele înscrise pe declarația de TVA să se exprime în moneda lor națională. În cazul în care s-au utilizat alte monede pentru prestarea de servicii, persoana impozabilă nestabilă utilizează, în scopul completării declarației privind TVA, cursul de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale.

(2) Conversia se efectuează prin aplicarea cursurilor de schimb publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care nici un curs nu este publicat în acea zi, pentru următoarea zi de publicare.

Articolul 367

Persoana impozabilă nestabilă plătește TVA în momentul depunerii declarației privind TVA.

Plata se efectuează într-un cont bancar în euro, desemnat de statul membru de identificare. Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca plata să se efectueze într-un cont bancar în moneda lor națională.

Articolul 368

Persoana impozabilă nestabilă care folosește acest regim special nu poate deduce TVA în temeiul articolului 168 din prezenta directivă. Fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (1) din Directiva 86/560/CEE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu respectiva directivă. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor pentru servicii electronice reglementate de acest regim special.

Articolul 369

(1) Persoana impozabilă nestabilă păstrează un registru cu operațiunile reglementate de acest regim special. Registrul respectiv este necesar să fie suficient de detaliat pentru a permite autorităților fiscale ale statului membru de consum să verifice exactitatea declarației privind TVA.

(2) Registrul prevăzut la alineatul (1) este necesar să fie pus la dispoziție prin mijloace electronice, la cerere, statului membru de identificare și statului membru de consum.

Respectivul registru este necesar să fie păstrat pentru o perioadă de zece ani de la sfârșitul anului în cursul căruia s-a efectuat operațiunea.

TITLUL XIII

DEROGĂRI

CAPITOLUL 1

Derogări aplicate până la adoptarea regimurilor definitive

Secțiunea 1

Derogări pentru statele care erau membre ale Comunității la 1 ianuarie 1978

Articolul 370

Statele membre care, la 1 ianuarie 1978, impozitau operațiunile enumerate în anexa X partea A pot continua să impoziteze respectivele operațiuni.

Articolul 371

Statele membre care, la 1 ianuarie 1978, scuteau operațiunile enumerate în anexa X partea B pot continua să scutească respectivele operațiuni, în condițiile aplicabile în statul membru în cauză la data respectivă.

Articolul 372

Statele membre care, la 1 ianuarie 1978, aplicau dispozițiile de derogare de la principiul deducerii imediate instituit prin articolul 179 primul paragraf pot continua să aplice respectivele dispoziții.

Articolul 373

Statele membre care, la 1 ianuarie 1978, aplicau dispozițiile de derogare de la articolul 28 sau de la articolul 79 primul paragraf litera (c) pot continua să aplice respectivele dispoziții.

Articolul 374

Prin derogare de la articolele 169 și 309, statele membre care, la 1 ianuarie 1978, scuteau, fără dreptul de deducere a TVA achitate în stadiul anterior, serviciile agenților de turism, astfel cum sunt prevăzute la articolul 309, pot continua să scutească respectivele servicii. De asemenea, derogarea respectivă se aplică și agenților de turism care acționează în numele și în contul călătorului.

Secțiunea 2**Derogări pentru statele care au aderat la Comunitate după 1 ianuarie 1978***Articolul 375*

Grecia poate continua să scutească operațiunile enumerate în anexa X partea B punctele 2, 8, 9, 11 și 12, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la 1 ianuarie 1987.

Articolul 376

Spania poate continua să scutească prestările de servicii efectuate de autori, enumerate în anexa X partea B punctul 2, și operațiunile menționate în anexa X partea B punctele 11 și 12, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la 1 ianuarie 1993.

Articolul 377

Portugalia poate continua să scutească operațiunile enumerate în anexa X partea B punctele 2, 4, 7, 9, 10 și 13, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la 1 ianuarie 1989.

Articolul 378

(1) Austria poate continua să impoziteze operațiunile enumerate în anexa X partea A punctul 2.

(2) Atâta timp cât aceleași scuturi se aplică în oricare din statele membre care erau parte din Comunitate la 31 decembrie 1994, Austria poate, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, să continue să scutească următoarele operațiuni:

(a) operațiunile enumerate în anexa X partea B punctele 5 și 9;

(b) cu drept de deducere a TVA achitată în stadiul anterior, toate operațiunile de transport internațional de persoane, efectuate pe calea aerului, pe cale maritimă sau pe cale navigabilă interioară, altele decât operațiunile de transport de persoane pe Lacul Constance.

Articolul 379

(1) Finlanda poate continua să impoziteze operațiunile enumerate în anexa X partea A punctul 2, atâta timp cât aceleași operațiuni sunt impozitate în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 31 decembrie 1994.

(2) Finlanda poate, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, continua să scutească furnizarea de servicii de către autori, artiști și artiști interpreți și executanți, enumerate în anexa X partea B punctul 2 și operațiunile enumerate în anexa X partea B punctele 5, 9 și 10, atâta timp cât aceleași scuturi se aplică în oricare din statele membre care făceau parte din Comunitate la 31 decembrie 1994.

Articolul 380

Suedia poate continua să scutească, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, prestarea de servicii de către autori, artiști și artiști-interpreți sau executanți, enumerate în anexa X partea B punctul 2 și operațiunile enumerate în anexa X partea B punctele 1, 9 și 10, atâta timp cât aceleași scuturi se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 31 decembrie 1994.

Articolul 381

Republica Cehă poate continua să scutească, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, transportul internațional de persoane, prevăzut în anexa X partea B punctul 10, atâta timp cât aceleași scuturi se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004.

Articolul 382

Estonia poate continua să scutească, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, transportul internațional de persoane, prevăzut în anexa X partea B punctul 10, atâta timp cât aceleași scuturi se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004.

Articolul 383

Cipru poate continua să scutească, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, următoarele operațiuni:

(a) furnizarea de terenuri de construcții, prevăzută în anexa X partea B punctul 9, până la 31 decembrie 2007;

(b) transportul internațional de persoane, prevăzut în anexa X partea B punctul 10, atâta timp cât aceeași scutire se aplică în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004.

Articolul 384

Atâta timp cât aceleași scutiri se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004, Letonia poate, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, continua să scutească următoarele operațiuni:

- (a) prestarea de servicii de către autori, artiști și artiști-interpreți sau executanți, prevăzută în anexa X partea B punctul 2;
- (b) transportul internațional de persoane, prevăzut în anexa X partea B punctul 10.

Articolul 385

Lituania poate continua să scutească, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, transportul internațional de persoane, prevăzut în anexa X partea B punctul 10, atâta timp cât aceleași scutiri se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004.

Articolul 386

Ungaria poate continua să scutească, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, transportul internațional de persoane, prevăzut în anexa X partea B punctul 10, atâta timp cât aceleași scutiri se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004.

Articolul 387

Atâta timp cât aceleași scutiri se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004, Malta poate, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, continua să scutească următoarele operațiuni:

- (a) fără drept de deducere a TVA achitate în stadiul anterior, furnizarea de apă de către un organism de drept public, prevăzută la punctul 8 din anexa X partea B;
- (b) fără drept de deducere a TVA achitate în stadiul anterior, livrarea de construcții și terenuri de construcții, prevăzută la punctul 9 din anexa X partea B;
- (c) fără drept de deducere a TVA achitate în stadiul anterior, transportul de persoane pe cale navigabilă interioară, transportul internațional de persoane și transportul maritim interinsular intern, prevăzute la punctul 10 din anexa X partea B.

Articolul 388

Polonia poate continua să scutească, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, transportul internațional de persoane, prevăzut în anexa X partea B punctul 10, atâta timp cât aceleași scutiri se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004.

Articolul 389

Slovenia poate continua să scutească, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, transportul

internațional de persoane, prevăzut în anexa X partea B punctul 10, atâta timp cât aceleași scutiri se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004.

Articolul 390

Slovenia poate continua să scutească, în conformitate cu condițiile aplicabile în statul membru respectiv la data aderării, transportul internațional de persoane, prevăzut în anexa X partea B punctul 10, atâta timp cât aceleași scutiri se acordă în oricare dintre statele membre care făceau parte din Comunitate la 30 aprilie 2004.

Secțiunea 3**Dispoziții comune secțiunilor 1 și 2***Articolul 391*

Statele membre care scutesc operațiunile prevăzute la articolele 371, 375, 376 sau 377, la articolul 378 alineatul (2), la articolul 379 alineatul (2) sau la articolele 380-390 pot acorda persoanelor impozabile dreptul de a opta pentru impozitarea respectivelor operațiuni.

Articolul 392

În ceea ce privește livrarea de construcții și teren de construcții achiziționate în scopul revânzării de către o persoană impozabilă pentru care nu a fost deductibilă TVA la cumpărare, statele membre pot prevedea că baza de impozitare este diferența dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare.

Articolul 393

(1) În vederea facilitării tranziției spre regimul definitiv prevăzut la articolul 402, pe baza unui raport întocmit de Comisie, Consiliul reexaminează situația în ceea ce privește derogările prevăzute la secțiunile 1 și 2 și, hotărând în conformitate cu articolul 93 din tratat, decide eventuala eliminare a uneia sau a tuturor derogărilor.

(2) În temeiul regimului definitiv, transportul de persoane se impozitează în statul membru de plecare pentru partea călătoriei efectuată în Comunitate, în conformitate cu numele ce urmează a fi stabilite de Consiliu, hotărând în conformitate cu articolul 93 din tratat.

CAPITOLUL 2**Derogări supuse autorizării****Secțiunea 1****Măsuri de simplificare și măsuri de prevenire a evaziunii fiscale sau a fraudei***Articolul 394*

Statele membre care, la 1 ianuarie 1977, aplicau măsuri speciale pentru a simplifica procedura de colectare a TVA sau de prevenire a anumitor forme de evaziune fiscală sau de fraudă pot să le mențină, cu condiția să fi notificat în consecință acest lucru Comisiei înainte de 1 ianuarie 1978 și ca asemenea măsuri de

simplificare să respecte criteriul stabilit la articolul 395 alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 395

(1) Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă măsuri speciale de derogare de la dispozițiile prezentei directive, în scopul simplificării procedurii de colectare a TVA sau al prevenirii anumitor forme de evaziune fiscală sau de fraudă.

Măsurile destinate simplificării procedurii de colectare a TVA nu pot influența, decât în mică măsură, valoarea globală a încasărilor din impozite ale statelor membre, colectate în stadiul consumului final.

(2) Un stat membru care dorește să introducă măsurile prevăzute la alineatul (1) trimite o cerere Comisiei și îi furnizează acesteia toate datele necesare. În cazul în care Comisia consideră că nu dispune de toate informațiile necesare, aceasta contactează statul membru în cauză în termen de două luni de la primirea cererii și precizează informațiile suplimentare care sunt necesare.

Odată ce Comisia dispune de toate informațiile pe care le consideră necesare pentru evaluarea cererii, aceasta informează, în consecință, statul membru solicitant în termen de o lună și transmite cererea, în limba de origine, celorlalte state membre.

(3) În termen de trei luni de la transmiterea notificării prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf, Comisia prezintă Consiliului fie o propunere corespunzătoare, fie, în cazul în care cererea privind derogarea ridică obiecții din partea sa, o comunicare în care sunt expuse obiecțiile sale.

(4) În orice caz, procedura stabilită la alineatele (2) și (3) se încheie în termen de opt luni de la primirea cererii de către Comisie.

Secțiunea 2

Acorduri internaționale

Articolul 396

(1) Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să încheie cu o țară terță sau cu un organism internațional un acord ce poate conține derogări de la prezenta directivă.

(2) Un stat membru care dorește să încheie un acord în temeiul alineatului (1), trimite o cerere Comisiei și îi furnizează acesteia toate informațiile necesare. În cazul în care Comisia consideră că nu dispune de toate informațiile necesare, aceasta contactează statul membru în cauză în termen de două luni de la primirea cererii și precizează informațiile suplimentare care sunt necesare.

Odată ce Comisia dispune de toate informațiile pe care le consideră necesare pentru evaluarea cererii, aceasta informează, în consecință, statul membru solicitant în termen de o lună și transmite cererea, în limba de origine, celorlalte state membre.

(3) În termen de trei luni de la transmiterea notificării prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf, Comisia prezintă Consiliului fie

o propunere corespunzătoare, fie, în cazul în care cererea privind derogarea ridică obiecții din partea sa, o comunicare în care sunt expuse obiecțiile sale.

(4) În orice caz, procedura stabilită la alineatele (2) și (3) se încheie în termen de opt luni de la primirea cererii de către Comisie.

TITLUL XIV

DISPOZIȚII DIVERSE

CAPITOLUL 1

Măsuri de punere în aplicare

Articolul 397

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive.

CAPITOLUL 2

Comitetul TVA

Articolul 398

(1) Se înființează un comitet consultativ privind taxa pe valoare adăugată, denumit „comitetul TVA”.

(2) Comitetul TVA este format din reprezentanți ai statelor membre și ai Comisiei.

Președintele comitetului este un reprezentant al Comisiei.

Secretariatul comitetului este asigurat de Comisie.

(3) Comitetul TVA își adoptă regulamentul de procedură.

(4) În afară de punctele care fac obiectul consultării în temeiul prezentei directive, comitetul TVA examinează problemele semnalate de președinte, din proprie inițiativă sau la cererea reprezentantului unui stat membru, care se referă la aplicarea dispozițiilor comunitare privind TVA.

CAPITOLUL 3

Cursuri de schimb

Articolul 399

Fără a aduce atingere altor dispoziții speciale, echivalentul în monedă națională a sumelor în euro precizate în prezenta directivă se determină pe baza cursului de schimb al euro aplicabil la 1 ianuarie 1999. Statele membre care au aderat la Uniunea Europeană după data respectivă, care nu au adoptat euro ca monedă unică, utilizează cursul de schimb al euro aplicabil la data aderării lor.

Articolul 400

Când se face conversia sumelor prevăzute la articolul 399 în monedă națională, statele membre pot ajusta sumele rezultate în urma conversiei respective fie în plus, fie în minus cu până la 10 %.

CAPITOLUL 4

Alte impozite, drepturi și taxe

Articolul 401

Fără să contravină altor dispoziții ale legislației comunitare, prezenta directivă nu împiedică niciun stat membru să păstreze sau să introducă taxe pe contractele de asigurări, taxe asupra jocurilor de noroc și pe pariurile sportive, accize, taxe de timbru sau, mai general, orice taxe, drepturi sau impozite care nu se pot caracteriza ca taxe pe cifra de afaceri, cu condiția ca prin colectarea acestor impozite, drepturi și taxe să nu se dea naștere, în comerțul între statele membre, unele formalități legate de trecerea frontierelor.

TITLUL XV

DISPOZIȚII FINALE

CAPITOLUL 1

Regim tranzitoriu pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre

Articolul 402

(1) Regimul prevăzut de prezenta directivă pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre este tranzitoriu și este înlocuit de regimul definitiv bazat, în principiu, pe impozitarea în statul membru de origine a livrării bunurilor sau prestării serviciilor.

(2) După examinarea raportului prevăzut la articolul 404, ajungându-se la concluzia că se îndeplinesc condițiile de tranziție la regimul definitiv, Consiliul, hotărând în conformitate cu articolul 93 din tratat, adoptă dispozițiile necesare pentru intrarea în vigoare și funcționarea regimului definitiv.

Articolul 403

Consiliul adoptă, în conformitate cu articolul 93 din tratat, directive corespunzătoare în scopul completării sistemului comun de TVA și, în special, al restrângerii progresive sau eliminării derogărilor de la respectivul sistem.

Articolul 404

Din patru în patru ani, de la adoptarea prezentei directive, Comisia prezintă, pe baza informațiilor obținute de la statele membre, un raport Parlamentului European și Consiliului privind funcționarea sistemului comun al TVA în statele membre și, în special, privind funcționarea regimului tranzitoriu de impozitare a schimburilor comerciale dintre statele membre. După caz, raportul este însoțit de propuneri privind regimul definitiv.

CAPITOLUL 2

Măsurile tranzitorii aplicabile în contextul aderării la Uniunea Europeană

Articolul 405

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. „Comunitate” înseamnă teritoriul Comunității astfel cum este definit la articolul 5 punctul 1 înainte de aderarea noilor state membre;
2. „noi state membre” înseamnă teritoriul statelor membre care au aderat la Uniunea Europeană după 1 ianuarie 1995, definit pentru fiecare dintre statele membre respective la articolul 5 punctul 2;
3. „Comunitatea extinsă” înseamnă teritoriul Comunității definit la articolul 5 punctul 1, după aderarea noilor state membre.

Articolul 406

Dispozițiile în vigoare în momentul în care bunurile erau plasate sub regim de admitere temporară, cu scutirea totală de drepturile de import, sau sub unul dintre regimurile ori în una din situațiile prevăzute la articolul 156 sau sub regimuri ori în situații similare în unul dintre noile state membre, continuă să se aplice până când bunurile nu mai sunt reglementate de aceste regimuri sau situații după data aderării, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) bunurile au pătruns în Comunitate sau în unul dintre noile state membre înainte de data aderării;
- (b) bunurile se aflau, la intrarea în Comunitate sau în unul dintre noile state membre, sub unul dintre aceste regimuri sau în una dintre aceste situații;
- (c) bunurile nu au ieșit de sub incidența regimurilor sau situațiilor respective, înainte de data aderării.

Articolul 407

Dispozițiile în vigoare în momentul în care bunurile erau plasate sub regim de tranzit vamal continuă să se aplice până când bunurile nu mai sunt reglementate de acest regim după data aderării, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) bunurile erau plasate, înainte de data aderării, sub regim de tranzit vamal;
- (b) bunurile nu au ieșit de sub incidența regimului respectiv, înainte de data aderării.

Articolul 408

(1) Următoarele operațiuni sunt asimilate unui import de bunuri, în cazul în care se demonstrează că sunt în liberă circulație în unul dintre noile state membre sau în Comunitate:

- (a) scoaterea, inclusiv scoaterea neregulată, a bunurilor de sub regimul de admitere temporară, sub care au fost plasate

- îna inte de data aderării, în condițiile prevăzute la articolul 406;
- (b) scoaterea, inclusiv scoaterea neregulată, a bunurilor de sub unul dintre regimurile sau din una dintre situațiile prevăzute la articolul 156 sau de sub regimuri sau din situații similare, sub care au fost plasate înainte de data aderării, în condițiile prevăzute la articolul 406;
- (c) încetarea unuia dintre regimurile prevăzute la articolul 407, inițiat înainte de data aderării pe teritoriul unuia dintre noile state membre, în scopul livrării de bunuri efectuate cu titlu oneros înainte de acea dată pe teritoriul respectivului stat membru de către o persoană impozabilă, acționând în acea calitate;
- (d) orice neregulă sau infracțiune comisă în cursul unui regim de tranzit vamal, inițiat în condițiile prevăzute la litera (c).
- (2) În afară de cazul prevăzut la alineatul (1), utilizarea după data aderării pe teritoriul unui stat membru, de către o persoană impozabilă sau neimpozabilă, a bunurilor ce i-au fost livrate înainte de data aderării pe teritoriul Comunității sau al unui nou stat membru, se consideră ca import de bunuri, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:
- (a) livrarea respectivelor bunuri a fost scutită sau era susceptibilă de a fi scutită, fie în temeiul articolului 146 alineatul (1) literele (a) și (b), fie în temeiul unei dispoziții similare, în noile state membre;
- (b) bunurile nu erau importate în unul dintre noile state membre sau în Comunitate înainte de data aderării.

Articolul 409

În cazurile prevăzute la articolul 408 alineatul (1), locul importului în sensul articolului 61 este statul membru pe teritoriul căruia bunurile încetează de a mai fi sub incidența regimurilor sau a situațiilor care le reglementau înainte de data aderării.

Articolul 410

- (1) Prin derogare de la articolul 71, importul de bunuri, în sensul articolului 408, se efectuează fără a exista un fapt generator de taxe, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:
- (a) bunurile importate sunt expediate sau transportate în afara Comunității extinse;
- (b) bunurile importate, în sensul articolului 408 alineatul (1) litera (a), nu sunt mijloace de transport și sunt reexpediate sau transportate în statul membru din care au fost exportate și persoanei care le-a exportat;
- (c) bunurile importate, în sensul articolului 408 alineatul (1) litera (a), sunt mijloace de transport care au fost achiziționate sau importate înainte de data aderării, în condițiile generale de impozitare în vigoare pe piața internă a unuia dintre noile state membre sau a unuia dintre statele membre ale Comunității, sau care nu au beneficiat, la export, de scutirea de TVA sau de rambursarea TVA.

(2) Condiția prevăzută la alineatul (1) litera (c) se consideră îndeplinită în următoarele cazuri:

- (a) atunci când data primei dări în folosință a mijlocului de transport era cu mai mult de opt ani înainte de data aderării la Uniunea Europeană.
- (b) când valoarea impozitului exigibil, la import, este nesemnificativă.

CAPITOLUL 3

Transpunere și intrare în vigoare

Articolul 411

- (1) Directiva 67/227/CEE și Directiva 77/388/CEE sunt abrogate, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a respectivelor directive, menționate în anexa XI partea B.
- (2) Trimiterile la directivele abrogate se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XII.

Articolul 412

- (1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 2 alineatul (3), articolului 44, articolului 59 alineatul (1), articolului 399 și anexei III punctul 18 cu efect de la 1 ianuarie 2008. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între aceste dispoziții și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimeri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 413

Prezenta directivă intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

Articolul 414

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2006.

Pentru Consiliu

Președintele

E. HEINÄLUOMA

ANEXA I

LISTA ACTIVITĂȚILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 13 ALINEATUL (1) AL TREILEA PARAGRAF

1. Serviciile de telecomunicații;
 2. furnizarea de apă, gaz, electricitate și de energie termică;
 3. transportul de bunuri;
 4. serviciile portuare și aeroportuare;
 5. transportul de persoane;
 6. livrarea de bunuri noi fabricate în vederea vânzării;
 7. operațiunile agențiilor agricole de intervenție efectuate asupra produselor agricole și în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a pieței respectivelor produse;
 8. organizarea târgurilor și expozițiilor cu caracter comercial;
 9. antrepozitarea;
 10. activitățile birourilor comerciale de publicitate;
 11. activitățile agențiilor de turism;
 12. administrarea magazinelor destinate personalului, cooperativelor, cantinelor de întreprinderi și a altor unități similare;
 13. activități efectuate de organisme de radio și televiziune, în măsura în care acestea nu sunt scutite în temeiul articolului 132 alineatul (1) litera (q).
-

ANEXA II

**LISTA ORIENTATIVĂ A SERVICIILOR FURNIZATE PE CALE ELECTRONICĂ PREVĂZUTE LA
ARTICOLUL 56 ALINEATUL (1) LITERA (K)**

1. Furnizarea și găzduirea de site-uri de Internet, mentenanță la distanță a programelor și echipamentelor;
 2. furnizarea de software și actualizarea acestora;
 3. furnizarea de imagini, texte și informații și punerea la dispoziție a unor baze de date;
 4. furnizarea de muzică, filme și jocuri, inclusiv de jocuri de noroc și pariuri, și de emisiuni sau de manifestări politice, culturale, artistice, sportive, științifice și de divertisment;
 5. furnizarea de servicii de învățământ la distanță.
-

ANEXA III

**LISTA LIVRĂRILOR DE BUNURI ȘI PRESTĂRILOR DE SERVICII CĂRORA LE POT FI APLICATE
COTELE REDUSE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 98**

1. Alimentele (inclusiv băuturi, cu excepția băuturilor alcoolice) destinate consumului uman și animal; animalele vii, semințele, plantele și ingredientele utilizate în mod normal în prepararea alimentelor; produsele utilizate în mod normal pentru a completa sau înlocui alimentele;
2. furnizarea apei;
3. produsele farmaceutice de tipul celor utilizate pentru îngrijirea sănătății, prevenirea bolilor și ca tratament în scopuri medicale și veterinare, inclusiv produsele folosite în scopul contracepției și protecției igienice feminine;
4. echipamentele medicale, materialele auxiliare și alte aparate destinate atenuării sau tratării handicapurilor, pentru utilizarea personală exclusivă a persoanelor cu handicap, inclusiv repararea respectivelor bunuri, și livrarea de scaune de copii pentru automobil;
5. transportul de persoane și al bagajelor acestora;
6. livrarea, inclusiv împrumutul de către librării, a cărților (inclusiv broșuri, pliante și imprimare similare, albume, cărți de desenat sau de colorat pentru copii, partituri imprimate sau în manuscris, hărți și hărți hidrografice sau similare), ziare și periodice, altele decât materialele destinate în totalitate sau în mod predominant publicității;
7. dreptul de intrare la spectacole, teatre, circuri, târguri, parcuri de distracții, concerte, muzee, grădini zoologice, cinematografe, expoziții și manifestări și instituții culturale similare;
8. receptarea serviciilor de radiodifuziune și televiziune;
9. furnizarea de servicii de către scriitori, compozitori și artiști-interpreți sau executanți sau drepturile de autor de care beneficiază;
10. livrarea, construirea, renovarea și transformarea locuințelor, ca parte a politicii sociale;
11. livrarea de bunuri și prestarea de servicii de tipul celor utilizate în producția agricolă, cu excepția bunurilor de capital, precum utilajele sau clădirile;
12. cazarea în hoteluri și unități similare, inclusiv cazarea pentru vacanță și închirierea unor locuri în campinguri sau pe terenuri destinate parcurii rulotelor;
13. drepturile de intrare la evenimente sportive;
14. drepturile de utilizare a instalațiilor sportive;
15. livrarea de bunuri și prestarea de servicii de către organizații recunoscute ca având un caracter social de către statele membre și angajate în activități de asistență și securitate socială, în măsura în care respectivele operațiuni nu sunt scutite în temeiul articolelor 132, 135 și 136;
16. prestarea de servicii de către pompele funebre și crematorii, precum și furnizarea de bunuri conexe;
17. serviciile de îngrijire medicală și dentară și de tratament termal, în măsura în care serviciile respective nu sunt scutite în temeiul articolului 132 alineatul (1) literele (b)-(e);
18. prestarea de servicii furnizate pentru curățarea străzilor, colectarea și tratarea deșeurilor menajere, altele decât prestarea acestor servicii de către organismele prevăzute la articolul 13.

ANEXA IV

LISTA SERVICIILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 106

1. Serviciile minore de reparare:
 - (a) a bicicletelor;
 - (b) a încălțămintei și articolelor din piele;
 - (c) a îmbrăcăminte și țesăturilor folosite în gospodării (inclusiv lucrări de reparare și modificare);
 2. renovarea și repararea locuințelor private, cu excepția materialelor care reprezintă o parte semnificativă a valorii serviciului prestat;
 3. curățarea geamurilor și curățarea locuințelor private;
 4. servicii de îngrijire la domiciliu, precum asistența la domiciliu și îngrijirea copiilor, vârstnicilor, bolnavilor sau persoanelor cu handicap;
 5. coafor.
-

ANEXA V

**CATEGORII DE BUNURI REGLEMENTATE DE ALTE REGIMURI DE ANTREPOZIT DECÂT
ANTREPOZITUL VAMAL PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 160 ALINEATUL (2)**

	Codul NC	Denumirea mărfurilor
1.	0701	Cartofi
2.	0711 20	Măslina
3.	0801	Nuci de cocos, nuci de Brazilia și anacard
4.	0802	Alte fructe cu coajă lemnoasă
5.	0901 11 00	Cafea, neprăjită
	0901 12 00	
6.	0902	Ceai
7.	1001-1005	Cereale
	1007-1008	
8.	1006	Orez decorticat
9.	1201-1207	Semințe, fructe și semințe oleaginoase (inclusiv semințe de soia)
10.	1507-1515	Uleiuri și grăsimi vegetale și fracțiunile acestora, brute, rafinate, dar nemodificate din punct de vedere chimic
11.	1701 11	Zahăr brut
	1701 12	
12.	1801	Cacao boabe și brizuri de boabe, crude sau prăjite
13.	2709	Uleiuri minerale (inclusiv propanul și butanul; precum și uleiuri brute de petrol)
	2710	
	2711 12	
	2711 13	
14.	Capitolele 28 și 29	Produse chimice în vrac
15.	4001	Cauciuc, sub forme primare sau de plăci, foi sau benzi
	4002	
16.	5101	Lână
17.	7106	Argint
18.	7110 11 00	Platină (paladiu, rodii)
	7110 21 00	
	7110 31 00	
19.	7402	Cupru
	7403	
	7405	
	7408	
20.	7502	Nichel
21.	7601	Aluminiu

	Codul NC	Denumirea mărfurilor
22.	7801	Plumb
23.	7901	Zinc
24.	8001	Staniu
25.	ex 8112 92	Indiu
	ex 8112 99	

ANEXA VI

**LISTA LIVRĂRIILOR DE BUNURI ȘI PRESTĂRIILOR DE SERVICII PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 199
ALINEATUL (1) LITERA (d)**

1. Livrarea de deșeuri, rebuturi și materiale uzate feroase și neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea metalelor feroase și neferoase și a aliajelor acestora;
 2. livrarea de produse semiprelucrate feroase și neferoase și anumite servicii de prelucrare asociate;
 3. livrarea de reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgură, cenușă, scorie și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor și prestarea de servicii de selecție, tăiere, fragmentare și presare a acestor produse;
 4. livrarea de deșeuri feroase și neferoase, precum și talaș, piliturilor, deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în cioburi de sticlă, sticlă, hârtie, hârtie cartonată și carton, material textil, os, piele, piele artificială, pergament, piei și piei netăbăcite, tendoane și ligamente, par, funii, frânghii, cabluri, cauciuc și plastic și anumite servicii de prelucrare a acestora;
 5. livrarea materialelor prevăzute în prezenta anexă după transformare sub forma unei operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri;
 6. livrarea materiilor secundare rezultate din prelucrarea materialelor de bază.
-

ANEXA VII

**LISTA ACTIVITĂȚILOR DE PRODUCȚIE AGRICOLĂ PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 295
ALINEATUL (1) PUNCTUL 4**

1. Cultura:
 - (a) agricultură generală, inclusiv viticultură;
 - (b) cultura pomilor fructiferi (inclusiv măslina) și a legumelor, florilor și plantelor ornamentale, atât în aer liber, cât și în sere;
 - (c) producția de ciuperci, condimente, semințe și material săditor;
 - (d) exploatarea pepinierelor;
 2. creșterea animalelor de fermă alături de cultivarea solului:
 - (a) creșterea animalelor;
 - (b) creșterea păsărilor;
 - (c) creșterea iepurilor;
 - (d) apicultura;
 - (e) sericicultura;
 - (f) helicultura;
 3. silvicultura;
 4. pescuitul:
 - (a) pescuitul în apă dulce;
 - (b) piscicultura;
 - (c) creșterea midiilor, stridiilor și a altor moluște și crustacee;
 - (d) creșterea broaștelor.
-

ANEXA VIII

**LISTA ORIENTATIVĂ A SERVICIILOR AGRICOLE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 295 ALINEATUL (1)
PUNCTUL 5**

1. Lucrările de cultivare, de secerare, de cosire, de treierare, de balotare, de strângere și recoltare, de însămânțare și de plantare;
 2. ambalarea și condiționarea, precum uscarea, curățarea, măcinarea, dezinfectarea și însilozarea produselor agricole;
 3. depozitarea produselor agricole;
 4. îngrijirea, creșterea și îngrășarea animalelor domestice;
 5. închirierea, în scopul agriculturii, a echipamentelor utilizate în mod normal în exploatațile agricole, forestiere sau piscicole;
 6. asistența tehnică;
 7. distrugerea buruienilor și dăunătorilor plantelor, tratarea plantelor și terenurilor prin pulverizare;
 8. exploatarea instalațiilor de irigare și de drenare;
 9. tunderea pomilor, tăierea pomilor și alte servicii forestiere.
-

ANEXA IX

**OBIECTE DE ARTĂ, OBIECTE DE COLECȚIE ȘI ANTICHITĂȚI PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 311
ALINEATUL (1) PUNCTELE 2, 3 ȘI 4**

PARTEA A

Obiecte de artă

1. Tablouri, colaje și planșe decorative similare, picturi și desene, executate în totalitate manual de către artist, altele decât planurile și desenele efectuate de arhitecți, ingineri și alte desene industriale, comerciale, topografice sau similare, articole manufacturate decorate manual, pânze pictate pentru decoruri de teatre, fundaluri de ateliere sau pentru utilizări similare (cod NC 9701);
2. gravuri, stampe și litografii originale, fiind imprimate produse în număr limitat direct în alb-negru sau color a uneia sau mai multor planșe executate în totalitate manual de către artist, indiferent de tehnica sau materialul utilizate, cu excepția oricărui procedeu mecanic sau fotomecanic (cod NC 9702 00 00);
3. sculpturi și statui originale, din orice material, cu condiția ca producțiile respective să fie executate în totalitate de artist; mulaje de sculptură a căror producție este limitată la opt copii și supravegheată de către artist sau succesorii în drepturi ai acestuia (cod NC 9703 00 00); în mod excepțional, în cazurile determinate de statele membre, pentru mulaje de sculpturi produse înainte de 1 ianuarie 1989, limita de opt copii poate fi depășită;
4. tapiserii (cod NC 5805 00 00) și textile murale (cod NC 6304 00 00) realizate manual pe baza unor desene originale furnizate de artiști, cu condiția să nu existe un număr mai mare de opt copii din fiecare;
5. exemplare unice de ceramică executate în totalitate de către artist și semnate de acesta;
6. emailuri pe cupru, executate în totalitate manual, limitate la opt copii semnate de artist sau atelierul de artă, cu excepția articolelor de bijuterie, de orfevrărie și argintărie;
7. fotografii realizate de artist, imprimate de acesta sau sub supravegherea lui, semnate și numerotate în limita a 30 de copii, în toate formatele și pe toate suporturile.

PARTEA B

Obiecte de colecție

1. Timbre poștale, timbre fiscale, mărci poștale, plicuri „prima zi”, serii poștale complete și similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (cod NC 9704 00 00);
2. colecții și piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (cod NC 9705 00 00).

PARTEA C

Antichități

Bunurile, altele decât obiectele de artă sau obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani (cod NC 9706 00 00).

ANEXA X

LISTA OPERAȚIUNILOR SUPUSE DEROGĂRILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLELE 370, 371 ȘI 380-390

PARTEA A

Operațiuni pe care statele membre pot continua să le impoziteze

1. Prestarea de servicii efectuate în cadrul profesiei lor de către tehnicienii dentari, precum și furnizarea de proteze dentare de către dentiști și tehnicieni dentari;
2. activitățile organismelor publice de radio și televiziune, altele decât cele de natură comercială;
3. livrarea de clădiri sau părți ale acestora ori a terenului unde sunt construite, altele decât cele prevăzute la articolul 12 alineatul (1) litera (a), în cazul în care sunt efectuate de către persoane impozabile care aveau dreptul la deducerea TVA achitate anterior pentru clădirea în cauză;
4. prestarea serviciilor agențiilor de turism, prevăzute la articolul 306, precum și cele ale agențiilor de turism care acționează în numele și în contul călătorului, pentru călătorii în afara Comunității.

PARTEA B

Operațiuni pe care statele membre pot continua să le scutească

1. Perceperea drepturilor de intrare la evenimente sportive;
2. prestarea de servicii de către autori, artiști, artiști-interpreți și executanți, avocați și alți reprezentanți ai profesiunilor liberale, altele decât profesiunile medicale și paramedicale, cu excepția următoarelor:
 - (a) cedări de brevete, mărci comerciale și alte drepturi similare și concesiunea de licențe privind aceste drepturi;
 - (b) lucrări, altele decât prelucrarea în lohn, efectuate asupra unor bunuri mobile corporale, realizate pentru o persoană impozabilă;
 - (c) servicii de pregătire și coordonare a executării lucrărilor de construcție, precum serviciile furnizate de arhitecți și de birourile de supraveghere a lucrărilor;
 - (d) servicii de publicitate comercială;
 - (e) transportul și depozitarea bunurilor, precum și servicii accesorii;
 - (f) închirierea unor bunuri mobile corporale unei persoane impozabile;
 - (g) furnizarea de personal unei persoane impozabile;
 - (h) prestarea de servicii de către consultanți, ingineri, birouri de planificare și servicii similare în domeniile științific, economic sau tehnic;
 - (i) respectarea unei obligații de a nu exercita, în totalitate sau parțial, o activitate profesională sau un drept prevăzut la literele (a)-(h) sau litera (j);
 - (j) serviciile agenților de expediere, brokerilor, agenților de afaceri și ale altor intermediari independenți, în măsura în care se referă la livrările sau importurile de bunuri sau la prestarea de servicii prevăzute la literele (a)-(i);
3. prestarea de servicii de telecomunicații și livrarea de bunuri accesorii respectivelor prestări, efectuate de serviciile publice poștale;
4. prestarea de servicii de către pompele funebre și crematorii și livrarea de bunuri accesorii acestor servicii;

5. operațiuni efectuate de persoane cu handicap vizual sau de ateliere pentru persoane cu handicap vizual, cu condiția ca aceste scutiri să nu genereze o denaturare semnificativă a concurenței;
 6. livrarea de bunuri și prestarea de servicii efectuate organismelor oficiale responsabile cu construcția, amenajarea și întreținerea cimitirelor, sepulturilor și monumentelor comemorative ale victimelor de război;
 7. operațiuni realizate de spitale, nereglementate de articolul 132 alineatul (1) litera (b);
 8. furnizarea apei de către un organism de drept public;
 9. livrarea unei clădiri sau a unor părți a acesteia ori a terenului pe care este construită, efectuată înainte de prima ocupare a acestora, și livrarea de teren de construcție, în temeiul articolului 12;
 10. transportul de persoane și, în măsura în care transportul de persoane este scutit, transportul de bunuri, precum bagaje sau automobile, care însoțesc călătorii, sau prestarea de servicii în legătură cu transportul de persoane;
 11. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea și închirierea aeronavelor utilizate de instituțiile de stat, inclusiv echipamentele încorporate sau utilizate în aceste aeronave;
 12. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, și navlosirea navelor de război;
 13. prestarea serviciilor agențiilor de turism, prevăzute la articolul 306, precum și cele ale agențiilor de turism care acționează în numele și în contul călătorului, pentru călătorii în Comunitate.
-

ANEXA XI

PARTEA A

Directive abrogate și modificările succesive ale acestora

1. Directiva 1/67/CEE (JO L 71, 14.4.1967, p. 1301)

Directiva 77/388/CEE

2. Directiva 1/77/CEE (JO L 145, 13.6.1977, p. 1301)

Directiva 78/583/CEE (JO L 194, 19.7.1978, p. 16)

Directiva 80/368/CEE (JO L 90, 3.4.1980, p. 41)

Directiva 84/386/CEE (JO L 208, 3.8.1984, p. 58)

Directiva 89/465/CEE (JO L 226, 3.8.1989, p. 21)

Directiva 91/680/CEE (JO L 376, 31.12.1991, p. 1) – (cu excepția articolului 2)

Directiva 92/77/CEE (JO L 316, 31.10.1992, p. 1)

Directiva 92/111/CEE (JO L 384, 30.12.1992, p. 47)

Directiva 94/4/CEE (JO L 60, 3.3.1994, p. 14) – (numai articolul 2)

Directiva 94/5/CE (JO L 60, 3.3.1994, p. 16)

Directiva 94/76/CE (JO L 365, 31.12.1994, p. 53)

Directiva 95/7/CE (JO L 102, 5.5.1995, p. 18)

Directiva 96/42/CE (JO L 170, 9.7.1996, p. 34)

Directiva 96/95/CE (JO L 338, 28.12.1996, p. 89)

Directiva 98/80/CE (JO L 281, 17.10.1998, p. 31)

Directiva 1999/49/CE (JO L 139, 2.6.1999, p. 27)

Directiva 1999/59/CE (JO L 162, 26.6.1999, p. 63)

Directiva 1999/85/CE (JO L 277, 28.10.1999, p. 34)

Directiva 2000/17/CE (JO L 84, 5.4.2000, p. 24)

Directiva 2000/65/CE (JO L 269, 21.10.2000, p. 44)

Directiva 2001/4/CE (JO L 22, 24.1.2001, p. 17)

Directiva 2001/115/CE (JO L 15, 17.1.2002, p. 24)

Directiva 2002/38/CE (JO L 128, 15.5.2002, p. 41)

Directiva 2002/93/CE (JO L 331, 7.12.2002, p. 27)

Directiva 2003/92/CE (JO L 260, 11.10.2003, p. 8)

Directiva 2004/7/CE (JO L 27, 30.1.2004, p. 44).

Directiva 2004/15/CE (JO L 52, 21.2.2004, p. 61)

Directiva 2004/66/CE (JO L 168, 1.5.2004, p. 35) – (numai punctul V al anexei)

Directiva 2005/92/CE (JO L 345, 28.12.2005, p. 19)

Directiva 2006/18/CE (JO L 51, 22.2.2006, p. 12)

Directiva 2006/58/CE (JO L 174, 28.6.2006, p. 5)

Directiva 2006/69/CEE (JO L 221, 12.8.2006, p. 9) – (numai articolul 1)

Directiva 2006/98/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 129) – (numai punctul 2 al anexei)

PARTEA B

Termene de transpunere în legislația națională

(la care se face referire la articolul 411)

Directiva	Termen limită pentru transpunere
Directiva 67/227/CEE	1 ianuarie 1970
Directiva 77/388/CEE	1 ianuarie 1978
Directiva 78/583/CEE	1 ianuarie 1979
Directiva 80/368/CEE	1 ianuarie 1979
Directiva 84/386/CEE	1 iulie 1985
Directiva 89/465/CEE	1 ianuarie 1990
	1 ianuarie 1991
	1 ianuarie 1992
	1 ianuarie 1993
	1 ianuarie 1994 pentru Portugalia
Directiva 91/680/CEE	1 ianuarie 1993
Directiva 92/77/CEE	31 decembrie 1992
Directiva 92/111/CEE	1 ianuarie 1993
	1 ianuarie 1994
	1 octombrie 1993 pentru Germania
Directiva 94/4/CE	1 aprilie 1994
Directiva 94/5/CE	1 ianuarie 1995
Directiva 94/76/CE	1 ianuarie 1995
Directiva 95/7/CE	1 ianuarie 1996
	1 ianuarie pentru Germania și Luxemburg
Directiva 96/42/CE	1 ianuarie 1995
Directiva 96/95/CE	1 ianuarie 1997
Directiva 98/80/CE	1 ianuarie 2000
Directiva 1999/49/CE	1 ianuarie 1999
Directiva 1999/59/CE	1 ianuarie 2000
Directiva 1999/85/CE	—
Directiva 2000/17/CE	—
Directiva 2000/65/CE	31 decembrie 2001
Directiva 2001/4/CE	1 ianuarie 2001
Directiva 2001/115/CE	1 ianuarie 2004
Directiva 2002/38/CE	1 iulie 2003
Directiva 2002/93/CE	—
Directiva 2003/92/CE	1 ianuarie 2005
Directiva 2004/7/CE	30 ianuarie 2004
Directiva 2004/15/CE	—
Directiva 2004/66/CE	1 mai 2004
Directiva 2005/92/CE	1 ianuarie 2006

Directiva	Termen limită pentru transpunere
Directiva 2006/18/CE	—
Directiva 2006/58/CE	1 iulie 2006
Directiva 2006/69/CE	1 ianuarie 2008

ANEXA XII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezența directivă
Articolul 1, primul alineat				Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1, al doilea și al treilea alineat				—
Articolul 2, primul, al doilea și al treilea alineat				Articolul 1 alineatul (2), primul, al doilea și al treilea paragraf
Articolele 3, 4 și 6				—
	Articolul 1			—
	Articolul 2, punctul (1)			Articolul 2 alineatul (1), literele (a) și (c)
	Articolul 2, punctul (2)			Articolul 2 alineatul (1) litera (d)
	Articolul 3 alineatul (1) prima liniuță			Articolul 5, punctul (2)
	Articolul 3 alineatul (1) a doua liniuță			Articolul 5, punctul (1)
	Articolul 3 alineatul (1) a treia liniuță			Articolul 5, punctele (3) și (4)
	Articolul 3 alineatul (2)			—
	Articolul 3 alineatul (3), primul paragraf, prima liniuță			Articolul 6 alineatul (2), literele (a) și (b)
	Articolul 3 alineatul (3), primul paragraf, a doua liniuță			Articolul 6 alineatul (2) literele (c) și (d)
	Articolul 3 alineatul (3), primul paragraf, a treia liniuță			Articolul 6 alineatul (2), literele (f) și (g)
	Articolul 3 alineatul (3), al doilea paragraf, prima liniuță			Articolul 6 alineatul (1), litera (b)
	Articolul 3 alineatul (3), al doilea paragraf, a doua liniuță			Articolul 6 alineatul (1), litera (c)
	Articolul 3 alineatul (3), al doilea paragraf, a treia liniuță			Articolul 6 alineatul (1), litera (a)
	Articolul 3 alineatul (4), primul paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 7 alineatul (1)
	Articolul 3 alineatul (4), al doilea paragraf, prima și a treia liniuță			Articolul 7 alineatul (2)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 3 alineatul (5)			Articolul 8
	Articolul 4 alineatele (1) și (2)			Articolul 9 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	Articolul 4 alineatul (3), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 12 alineatul (1), litera (a)
	Articolul 4 alineatul (3), primul paragraf, a doua teza			Articolul 12 alineatul (2), al doilea paragraf
	Articolul 4 alineatul (3), al doilea paragraf			Articolul 12 alineatul (2), al treilea paragraf
	Articolul 4 alineatul (3), al treilea paragraf			Articolul 12 alineatul (2), primul paragraf
	Articolul 4 alineatul (3), litera (b), primul paragraf			Articolul 12 alineatul (1), litera (b)
	Articolul 4 alineatul (3), litera (b), al doilea paragraf			Articolul 12 alineatul (3)
	Articolul 4 alineatul (4), primul paragraf			Articolul 10
	Articolul 4 alineatul (4), al doilea și al treilea paragraf			Articolul 11, primul și al doilea paragraf
	Articolul 4 alineatul (5), primul, al doilea și al treilea paragraf			Articolul 13 alineatul (1), primul, al doilea și al treilea paragraf
	Articolul 4 alineatul (5), primul paragraf			Articolul 13 alineatul (2)
	Articolul 5 alineatul (1)			Articolul 14 alineatul (1)
	Articolul 5 alineatul (2)			Articolul 15 alineatul (1)
	Articolul 5 alineatul (3), literele (a), (b) și (c)			Articolul 15 alineatul (2), literele (a), (b) și (c)
	Articolul 5 alineatul (4), literele (a), (b) și (c)			Articolul 14 alineatul (2), literele (a), (b) și (c)
	Articolul 5 alineatul (5)			Articolul 14 alineatul (3)
	Articolul 5 alineatul (6), prima și a doua teză			Articolul 16, primul și al doilea paragraf
	Articolul 5 alineatul (7), literele (a), (b) și (c)			Articolul 18 alineatul (3), literele (a), (b) și (c)
	Articolul 5 alineatul (8), teza introductivă			Articolul 19, primul paragraf
	Articolul 5 alineatul (8), a doua și a treia teză			Articolul 19, al doilea paragraf
	Articolul 6 alineatul (1), primul paragraf			Articolul 24 alineatul (1)
	Articolul 6 alineatul (1), al doilea paragraf, prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 25, literele (a), (b) și (c)
	Articolul 6 alineatul (2), primul paragraf, literele (a) și (b)			Articolul 26 alineatul (1), literele (a) și (b)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 6 alineatul (2), al doilea paragraf			Articolul 26 alineatul (2)
	Articolul 6 alineatul (3)			Articolul 27
	Articolul 6 alineatul (4)			Articolul 28
	Articolul 6 alineatul (5)			Articolul 29
	Articolul 7 alineatul (1) literele (a) și (b)			Articolul 30, primul și al doilea paragraf
	Articolul 7 alineatul (2)			Articolul 60
	Articolul 7 alineatul (3), primul și al doilea paragraf			Articolul 61, primul și al doilea paragraf
	Articolul 8 alineatul (1) litera (a), teza introductivă			Articolul 32, primul paragraf
	Articolul 8 alineatul (1) litera (a), a doua și a treia teză			Articolul 36, primul și al doilea paragraf
	Articolul 8 alineatul (1) litera (b)			Articolul 31
	Articolul 8 alineatul (1) litera (c), primul paragraf			Articolul 37 alineatul (1)
	Articolul 8 alineatul (1) litera (c), al doilea paragraf, prima liniuță			Articolul 37 alineatul (2), primul paragraf
	Articolul 8 alineatul (1) litera (c), al doilea paragraf, a doua și a treia liniuță			Articolul 37 alineatul (2), al doilea și al treilea paragraf
	Articolul 8 alineatul (1) litera (c), al treilea paragraf			Articolul 37 alineatul (2), al patrulea paragraf
	Articolul 8 alineatul (1) litera (c), al patrulea paragraf			Articolul 37 alineatul (3), primul paragraf
	Articolul 8 alineatul (1) litera (c), al cincilea paragraf			—
	Articolul 8 alineatul (1) litera (c), al șaselea paragraf			Articolul 37 alineatul (3), al doilea paragraf
	Articolul 8 alineatul (1) litera (d), primul și al doilea paragraf			Articolul 38 alineatele (1) și (2)
	Articolul 8 alineatul (1) litera (e), teza introductivă			Articolul 39, primul paragraf
	Articolul 8 alineatul (1) litera (e), a doua și a treia teză			Articolul 39, al doilea paragraf
	Articolul 8 alineatul (2)			Articolul 32, al doilea paragraf
	Articolul 9 alineatul (1)			Articolul 43
	Articolul 9 alineatul (2), teza introductivă			—
	Articolul 9 alineatul (2) litera (a)			Articolul 45

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 9 alineatul (2) litera (b)			Articolul 46
	Articolul 9 alineatul (2) litera (c), prima și a doua liniuță			Articolul 52, literele (a) și (b)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (c), al treilea și al patrulea paragraf			Articolul 52 litera (c)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (e), de la prima la a șasea liniuță			Articolul 56 alineatul (1) literele (a)-(f)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (e), a șaptea liniuță			Articolul 56 alineatul (1) punctul (1)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (e), a opta liniuță			Articolul 56 alineatul (1) litera (g)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (e), a noua liniuță			Articolul 56 alineatul (1), litera (h)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (e), a zecea liniuță, teza introductivă			Articolul 56 alineatul (1) litera (i)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (e), a zecea liniuță, a doua teză			Articolul 24 alineatul (2)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (e), a zecea liniuță, a treia teză			Articolul 56 alineatul (1) litera (i)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (e), a unsprezecea și a douăsprezecea liniuță			Articolul 56 alineatul (1) literele (i) și (k)
	Articolul 9 alineatul (2) litera (f)			Articolul 57 alineatul (1)
	Articolul 9 alineatul (3)			Articolul 58, primul și al doilea paragraf
	Articolul 9 alineatul (3) literele (a) și (b)			Articolul 58, primul paragraf, literele (a) și (b)
	Articolul 9 alineatul (4)			Articolul 59 alineatele (1) și (2)
	Articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (b)			Articolul 62, punctele (1) și (2)
	Articolul 10 alineatul (2), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 63
	Articolul 10 alineatul (2), primul, a doua și a treia teză			Articolul 64 alineatele (1) și (2)
	Articolul 10 alineatul (2), al doilea paragraf			Articolul 65
	Articolul 10 alineatul (2), al treilea paragraf, prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 66, literele (a), (b) și (c)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 10 alineatul (3), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 70
	Articolul 10 alineatul (3), primul paragraf, a doua teză			Articolul 71 alineatul (1), primul paragraf
	Articolul 10 alineatul (3), al doilea paragraf			Articolul 71 alineatul (1), al doilea paragraf
	Articolul 10 alineatul (3), al treilea paragraf			Articolul 71 alineatul (2)
	Articolul 11(A) alineatul (1) litera (a)			Articolul 73
	Articolul 11(A) alineatul (1) litera (b)			Articolul 74
	Articolul 11(A) alineatul (1) litera (c)			Articolul 75
	Articolul 11(A) alineatul (1) litera (d)			Articolul 77
	Articolul 11(A) alineatul (2) litera (a)			Articolul 78, primul paragraf, litera (a)
	Articolul 11(A) alineatul (2) litera (b), teza introductivă			Articolul 78, primul paragraf, litera (b)
	Articolul 11(A) alineatul (2) litera (b), a doua teză			Articolul 78, al doilea paragraf
	Articolul 11(A) alineatul (3) literele (a) și (b)			Articolul 79, primul paragraf, literele (a) și (b) Articolul 87, literele (a) și (b)
	Articolul 11(A) alineatul (3) litera (c), teza introductivă			Articolul 79, primul paragraf, litera (c)
	Articolul 11(A) alineatul (3) litera (c), a doua teză			Articolul 79, al doilea paragraf
	Articolul 11(A) alineatul (4), primul și al doilea paragraf			Articolul 81, primul și al doilea paragraf
	Articolul 11(A) alineatul (5)			Articolul 82
	Articolul 11(A) alineatul (6), primul paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 80 alineatul (1), primul paragraf
	Articolul 11(A) alineatul (6), primul paragraf, a doua teză			Articolul 80 alineatul (1), al doilea paragraf
	Articolul 11(A) alineatul (6), al doilea paragraf			Articolul 80 alineatul (1), primul paragraf
	Articolul 11(A) alineatul (6), al treilea paragraf			Articolul 80 alineatul (2)
	Articolul 11(A) alineatul (6), al patrulea paragraf			Articolul 80 alineatul (3)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 11(A) alineatul (7), primul și al doilea paragraf			Articolul 72, primul și al doilea paragraf
	Articolul 11(B) alineatul (1)			Articolul 85
	Articolul 11(B) alineatul (3) litera (a)			Articolul 86 alineatul (1) litera (a)
	Articolul 11(B) alineatul (3) litera (b), primul paragraf			Articolul 86 alineatul (1) litera (b)
	Articolul 11(B) alineatul (3) litera (b), al doilea paragraf			Articolul 86 alineatul (2)
	Articolul 11(B) alineatul (3) litera (b), al treilea paragraf			Articolul 86 alineatul (1) litera (b)
	Articolul 11(B) alineatul (4)			Articolul 87
	Articolul 11(B) alineatul (5)			Articolul 88
	Articolul 11(B) alineatul (6), primul și al doilea paragraf			Articolul 89, primul și al doilea paragraf
	Articolul 11(C) alineatul (1), primul și al doilea paragraf			Articolul 90 alineatele (1) și (2)
	Articolul 11(C) alineatul (2), primul paragraf			Articolul 91 alineatul (1)
	Articolul 11(C) alineatul (2), al doilea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 91 alineatul (2), primul și al doilea paragraf
	Articolul 11(C) alineatul (3), prima și a doua liniuță			Articolul 92, literele (a) și (b)
	Articolul 12 alineatul (1)			Articolul 93, primul paragraf
	Articolul 12 alineatul (1) litera (a)			Articolul 93, al doilea paragraf, litera (a)
	Articolul 12 alineatul (1) litera (b)			Articolul 93, al doilea paragraf, litera (c)
	Articolul 12 alineatul (2), prima și a doua liniuță			Articolul 95, primul și al doilea paragraf
	Articolul 12 alineatul (3) litera (a), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 96
	Articolul 12 alineatul (3) litera (a), primul paragraf, a doua teză			Articolul 97 alineatul (1)
	Articolul 12 alineatul (3) litera (a), al doilea paragraf			Articolul 97 alineatul (2)
	Articolul 12 alineatul (3) litera (a), al treilea paragraf, teza introductivă			Articolul 98 alineatul (1)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 12 alineatul (3) litera (a), al treilea paragraf, a doua teză			Articolul 98 alineatul (2), primul paragraf Articolul 99 alineatul (1)
	Articolul 12 alineatul (3) litera (a), al patrulea paragraf			Articolul 98 alineatul (2), al doilea paragraf
	Articolul 12 alineatul (3) litera (b), teza introductivă			Articolul 102, primul paragraf
	Articolul 12 alineatul (3) litera (b), a treia și a patra teză			Articolul 102, al doilea paragraf
	Articolul 12 alineatul (3) litera (c), primul paragraf			Articolul 103 alineatul (1)
	Articolul 12 alineatul (3) litera (c), al doilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 103 alineatul (2), literele (a) și (b)
	Articolul 12 alineatul (4), primul paragraf			Articolul 99 alineatul (2)
	Articolul 12 alineatul (4), al doilea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 100, primul și al doilea paragraf
	Articolul 12 alineatul (4), al treilea paragraf			Articolul 101
	Articolul 12 alineatul (5)			Articolul 94 alineatul (2)
	Articolul 12 alineatul (6)			Articolul 105
	Articolul 13(A) alineatul (1), teza introductivă			Articolul 131
	Articolul 13(A) alineatul (1) literele (a)-(n)			Articolul 132 alineatul (1) literele (a)-(n)
	Articolul 13(A) alineatul (1) litera (o), teza introductivă			Articolul 132 alineatul (1) litera (o)
	Articolul 13(A) alineatul (1) litera (o), a doua teză			Articolul 132 alineatul (2)
	Articolul 13(A) alineatul (1) literele (p) și (q)			Articolul 132 alineatul (1), literele (p) și (q)
	Articolul 13(A) alineatul (2) litera (a), prima și patra liniuță			Articolul 133 literele (a)-(d)
	Articolul 13(A) alineatul (2) litera (b), prima și a doua liniuță			Articolul 134, literele (a) și (b)
	Articolul 13(B), teza introductivă			Articolul 131
	Articolul 13(B) litera (a)			Articolul 131 alineatul (1) litera (a)
	Articolul 13(B) litera (b), primul paragraf			Articolul 135 alineatul (1) punctul (1)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 13(B) litera (b), primul paragraf, punctele (1)-(4)			Articolul 135 alineatul (2), primul paragraf, literele (a)-(d)
	Articolul 13(B) litera (b), al doilea paragraf			Articolul 135 alineatul (2), al doilea paragraf
	Articolul 13(B) litera (c)			Articolul 136, literele (a) și (b)
	Articolul 13(B) litera (d)			—
	Articolul 13(B) litera (d), punctele (1)-(5)			Articolul 135 alineatul (1), literele (b)-(f)
	Articolul 13(B) litera (d), punctul (5), prima și a doua liniuță			Articolul 135 alineatul (1) litera (f)
	Articolul 13(B) litera (d), punctul (6)			Articolul 135 alineatul (1) litera (g)
	Articolul 13(B) literele (e)-(h)			Articolul 135 alineatul (1) literele (h)-(k)
	Articolul 13(C), primul paragraf, punctul (a)			Articolul 137 alineatul (1) litera (d)
	Articolul 13(C), primul paragraf, punctul (b)			Articolul 137 alineatul (1), literele (a), (b) și (c)
	Articolul 13(C), al doilea paragraf			Articolul 137 alineatul (2), primul și al doilea paragraf
	Articolul 14 alineatul (1), teza introductivă			Articolul 131
	Articolul 14 alineatul (1) litera (a)			Articolul 140 litera (a)
	Articolul 14 alineatul (1) litera (d), primul și al doilea paragraf			Articolul 143 literele (b) și (c)
	Articolul 14 alineatul (1) litera (e)			Articolul 143 litera (e)
	Articolul 14 alineatul (1) litera (g), de la prima la a patra liniuță			Articolul 143 literele (f)-(i)
	Articolul 14 alineatul (1) litera (h)			Articolul 143 litera (j)
	Articolul 14 alineatul (1) litera (i)			Articolul 144
	Articolul 14 alineatul (1) litera (j)			Articolul 143 litera (k)
	Articolul 14 alineatul (1) litera (k)			Articolul 143 alineatul (1)
	Articolul 14 alineatul (2), primul paragraf			Articolul 145 alineatul (1)
	Articolul 14 alineatul (2), al doilea paragraf, prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 145 alineatul (2), primul, al doilea și al treilea paragraf
	Articolul 14 alineatul (2), al treilea paragraf			Articolul 145 alineatul (3)
	Articolul 15, teza introductivă			Articolul 131

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 15, punctul (1)			Articolul 146 alineatul (1) litera (a)
	Articolul 15, punctul (2), primul paragraf			Articolul 146 alineatul (1) litera (b)
	Articolul 15 punctul (2), al doilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 147 alineatul (1), primul paragraf, litera (a) și (b)
	Articolul 15 punctul (2), al doilea paragraf, a treia liniuță, prima parte a tezei			Articolul 147 alineatul (1), primul paragraf, litera (c)
	Articolul 15 punctul (2), al doilea paragraf, a treia liniuță, a doua parte a tezei			Articolul 147 alineatul (1), al doilea paragraf
	Articolul 15 punctul (2), al treilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 147 alineatul (2), primul și al doilea paragraf
	Articolul 15 punctul (2), al patrulea paragraf			Articolul 147 alineatul (2), al treilea paragraf
	Articolul 15, punctul (3)			Articolul 146 alineatul (1) litera (d)
	Articolul 15, punctul (4), primul paragraf, subpunctele (a) și (b)			Articolul 148 litera (a)
	Articolul 15, punctul (4), primul paragraf, subpunctul (c)			Articolul 148 litera (b)
	Articolul 15 punctul (4), al doilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 150 alineatele (1) și (2)
	Articolul 15, punctul (5)			Articolul 148 litera (c)
	Articolul 15, punctul (6)			Articolul 148 litera (f)
	Articolul 15, punctul (7)			Articolul 148 litera (e)
	Articolul 15, punctul (8)			Articolul 148 litera (d)
	Articolul 15, punctul (9)			Articolul 148 litera (g)
	Articolul 15 punctul (10), primul paragraf, de la prima la a patra liniuță			Articolul 151 alineatul (1), primul paragraf, litera (a)-(d)
	Articolul 15 punctul (10), al doilea paragraf			Articolul 151 alineatul (1), al doilea paragraf
	Articolul 15, punctul (10), al treilea paragraf			Articolul 151 alineatul (2)
	Articolul 15, punctul (11)			Articolul 152
	Articolul 15, punctul (12), teza introductivă			Articolul 146 alineatul (1) litera (c)
	Articolul 15, punctul (12), a doua teză			Articolul 146 alineatul (2)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 15, punctul (13)			Articolul 146 alineatul (1) litera (e)
	Articolul 15, punctul (14), primul și al doilea paragraf			Articolul 153, primul și al doilea paragraf
	Articolul 15, punctul (15)			Articolul 149
	Articolul 16 alineatul (1)			—
	Articolul 16 alineatul (2)			Articolul 164 alineatul (1)
	Articolul 16 alineatul (3)			Articolul 166
	Articolul 17 alineatul (1)			Articolul 167
	Articolul 17 alineatele (2), (3) și (4)			—
	Articolul 17 alineatul (5), primul și al doilea paragraf			Articolul 173 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	Articolul 17 alineatul (5), al treilea paragraf literele (a)-(e)			Articolul 173 alineatul (2) literele (a)-(e)
	Articolul 17 alineatul (6)			Articolul 176
	Articolul 17 alineatul (7), prima și a doua teză			Articolul 177, primul și al doilea paragraf
	Articolul 18 alineatul (1)			—
	Articolul 18 alineatul (2), primul și al doilea paragraf			Articolul 179, primul și al doilea paragraf
	Articolul 18 alineatul (3)			Articolul 180
	Articolul 18 alineatul (4), primul și al doilea paragraf			Articolul 183, primul și al doilea paragraf
	Articolul 19 alineatul (1), primul paragraf, prima liniuță			Articolul 174 alineatul (1), primul paragraf, litera (a)
	Articolul 19 alineatul (1), primul paragraf, a doua liniuță, teza introductivă			Articolul 174 alineatul (1), primul paragraf, litera (b)
	Articolul 19 alineatul (1), primul paragraf, a doua liniuță, a doua teză			Articolul 174 alineatul (1), al doilea paragraf
	Articolul 19 alineatul (1), al doilea paragraf			Articolul 175 alineatul (1)
	Articolul 19 alineatul (2), teza introductivă			Articolul 174 alineatul (2) litera (a)
	Articolul 19 alineatul (2), a doua teză			Articolul 174 alineatul (2), literele (a) și (b)
	Articolul 19 alineatul (2), a treia teză			Articolul 174 alineatul (3)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 19 alineatul (3), primul paragraf, prima și a doua teză			Articolul 175 alineatul (2), primul paragraf
	Articolul 19 alineatul (3), primul paragraf, a treia teză			Articolul 175 alineatul (2), al doilea paragraf
	Articolul 19 alineatul (3), al doilea paragraf			Articolul 175 alineatul (3)
	Articolul 20 alineatul (1), teza introductivă			Articolul 186
	Articolul 20 alineatul (1) litera (a)			Articolul 184
	Articolul 20 alineatul (1) litera (b), prima parte a tezei introductive			Articolul 185 alineatul (1)
	Articolul 20 alineatul (1) litera (b), a doua parte a tezei introductive			Articolul 185 alineatul (2), primul paragraf
	Articolul 20 alineatul (1) litera (b), a doua teză			Articolul 185 alineatul (2), al doilea paragraf
	Articolul 20 alineatul (2), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 187 alineatul (1), primul paragraf
	Articolul 20 alineatul (2), primul paragraf, a doua și a treia teză			Articolul 187 alineatul (2), primul și al doilea paragraf
	Articolul 20 alineatul (2), al doilea și al treilea paragraf			Articolul 187 alineatul (1), al doilea și al treilea paragraf
	Articolul 20 alineatul (3), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 188 alineatul (1), primul paragraf
	Articolul 20 alineatul (3), primul paragraf, a doua teză			Articolul 188 alineatul (1), al doilea și al treilea paragraf
	Articolul 20 alineatul (3), primul paragraf, a treia teză			Articolul 188 alineatul (2)
	Articolul 20 alineatul (3), al doilea paragraf			Articolul 188 alineatul (2)
	Articolul 20 alineatul (4), primul paragraf, de la prima la a patra liniuță			Articolul 189 literele (a)-(d)
	Articolul 20 alineatul (4), al doilea paragraf			Articolul 190
	Articolul 20 alineatul (5)			Articolul 191
	Articolul 20 alineatul (6)			Articolul 192
	Articolul 21			—
	Articolul 22			—
	Articolul 22a			Articolul 249

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 23, primul paragraf			Articolul 211, primul paragraf Articolul 260
	Articolul 23, al doilea paragraf			Articolul 211, al doilea paragraf
	Articolul 24 alineatul (1)			Articolul 281
	Articolul 24 alineatul (2)			Articolul 292
	Articolul 24 alineatul (2) litera (a), primul paragraf			Articolul 284 alineatul (1)
	Articolul 24 alineatul (2) litera (a), al doua și al treilea paragraf			Articolul 284 alineatul (2), primul și al doilea paragraf
	Articolul 24 alineatul (2) litera (b), prima și a doua teză			Articolul 285, primul și al doilea paragraf
	Articolul 24 alineatul (2) litera (c)			Articolul 286
	Articolul 24 alineatul (3), primul paragraf			Articolul 282
	Articolul 24 alineatul (3), al doilea paragraf, teza introductivă			Articolul 283 alineatul (2)
	Articolul 24 alineatul (3), al doilea paragraf, a doua teză			Articolul 283 alineatul (1) litera (a)
	Articolul 24 alineatul (4), primul paragraf			Articolul 288, primul paragraf, punctele (1)-(4)
	Articolul 24 alineatul (4), al doilea paragraf			Articolul 288, al doilea paragraf
	Articolul 24 alineatul (5)			Articolul 289
	Articolul 24 alineatul (6)			Articolul 290
	Articolul 24 alineatul (7)			Articolul 291
	Articolul 24 alineatul (8) literele (a), (b) și (c)			Articolul 293, punctele (1), (2) și (3)
	Articolul 24 alineatul (9)			Articolul 294
	Articolul 24a, primul paragraf, de la prima la a douăsprezecea liniuță			Articolul 287, punctele (7)-(16)
	Articolul 25 alineatul (1)			Articolul 296 alineatul (1)
	Articolul 25 alineatul (2), de la prima la a opta liniuță			Articolul 295 alineatul (1), punctele (1)-(8)
	Articolul 25 alineatul (3), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 297, primul paragraf, teza introductivă, și al doilea paragraf

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 25 alineatul (3), primul paragraf, a doua teză			Articolul 298, primul paragraf
	Articolul 25 alineatul (3), primul paragraf, a treia teză			Articolul 299
	Articolul 25 alineatul (3), primul paragraf, a patra și a cincea teză			Articolul 298, al doilea paragraf
	Articolul 25 alineatul (3), al doilea paragraf			Articolul 297 primul paragraf, a doua teză
	Articolul 25 alineatul (4), primul paragraf			Articolul 272 alineatul (1), primul paragraf, litera (e)
	Articolul 25 alineatele (5) și (6)			—
	Articolul 25 alineatul (7)			Articolul 304
	Articolul 25 alineatul (8)			Articolul 301 alineatul (2)
	Articolul 25 alineatul (9)			Articolul 296 alineatul (2)
	Articolul 25 alineatul (10)			Articolul 296 alineatul (3)
	Articolul 25 alineatele (11) și (12)			—
	Articolul 26 alineatul (1), prima și a doua teză			Articolul 306 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	Articolul 26 alineatul (1), a treia teză			Articolul 306 alineatul (2)
	Articolul 26 alineatul (2), prima și a doua teză			Articolul 307, primul și al doilea paragraf
	Articolul 26 alineatul (2), a treia teză			Articolul 308
	Articolul 26 alineatul (3), prima și a doua teză			Articolul 309, primul și al doilea paragraf
	Articolul 26 alineatul (4)			Articolul 310
	Articolul 24a(A) litera (a), primul paragraf			Articolul 311 alineatul (1), punctul (2)
	Articolul 24a(A) litera (a), al doilea paragraf			Articolul 311 alineatul (2)
	Articolul 26a(A) literele (b) și (c)			Articolul 311 alineatul (1), punctele (3) și (4)
	Articolul 26a(A) litera (d)			Articolul 311 alineatul (1), punctul (1)
	Articolul 26a(A) literele (e) și (f)			Articolul 311 alineatul (1), punctele (5) și (6)
	Articolul 26a(A) litera (g), teza introductivă			Articolul 311 alineatul (1), punctul (7)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 26a(A) litera (g), prima și a doua liniuță			Articolul 311 alineatul (3)
	Articolul 26a(B) alineatul (1)			Articolul 313 alineatul (1)
	Articolul 26a(B) alineatul (2)			Articolul 314
	Articolul 26a(A) alineatul (2), prima și a doua liniuță			Articolul 314 literele (a)-(d)
	Articolul 26a(B) alineatul (3), primul paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 315, primul și al doilea paragraf
	Articolul 26a(B) alineatul (3), al doilea paragraf			Articolul 312
	Articolul 26a(B) alineatul (3), al doilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 312, punctele (1) și (2)
	Articolul 26a(B) alineatul (4), primul paragraf			Articolul 316 alineatul (1)
	Articolul 26a(B) alineatul (4), primul paragraf literele (a), (b) și (c)			Articolul 316 alineatul (1), literele (a), (b) și (c)
	Articolul 26a(B) alineatul (4), al doilea paragraf			Articolul 316 alineatul (2)
	Articolul 26a(B) alineatul (4), al treilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 317, primul și al doilea paragraf
	Articolul 26a(B) alineatul (5)			Articolul 321
	Articolul 26a(B) alineatul (6)			Articolul 323
	Articolul 26a(B) alineatul (7)			Articolul 322
	Articolul 26a(B) alineatul (7) literele (a), (b) și (c)			Articolul 322, literele (a), (b) și (c)
	Articolul 26a(B) alineatul (8)			Articolul 324
	Articolul 26a(B) alineatul (9)			Articolul 325
	Articolul 26a(A) alineatul (10), primul și al doilea paragraf			Articolul 318 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	Articolul 26a(B) alineatul (10), al treilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 318 alineatul (2), literele (a) și (b)
	Articolul 26a(B) alineatul (10), al patrulea paragraf			Articolul 318 alineatul (3)
	Articolul 26a(B) alineatul (11), primul paragraf			Articolul 319
	Articolul 26a(B) alineatul (11), al doilea paragraf litera (a)			Articolul 320 alineatul (1), primul paragraf

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 26a(B) alineatul (11), al doilea paragraf literele (b) și (c)			Articolul 320 alineatul (1), al doilea paragraf
	Articolul 26a(B) alineatul (11), al treilea paragraf			Articolul 320 alineatul (2)
	Articolul 26a(C) alineatul (1), teza introductivă			Articolul 333 alineatul (1) Articolul 334
	Articolul 26a(C) alineatul (1), de la prima la a patra liniuță			Articolul 334 literele (a)-(d)
	Articolul 26a(C) alineatul (2), prima și a doua liniuță			Articolul 336, literele (a) și (b)
	Articolul 26a(C) alineatul (3)			Articolul 337
	Articolul 26a(C) alineatul (4), primul paragraf, prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 339, primul paragraf, literele (a), (b) și (c)
	Articolul 26a(C) alineatul (4), al doilea paragraf			Articolul 339, al doilea paragraf
	Articolul 26a(C) alineatul (5), primul și al doilea paragraf			Articolul 340 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	Articolul 26a(C) alineatul (5), al treilea paragraf			Articolul 340 alineatul (2)
	Articolul 26a(C) alineatul (6), primul paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 338, primul paragraf, literele (a) și (b)
	Articolul 26a(C) alineatul (6), al doilea paragraf			Articolul 338, al doilea paragraf
	Articolul 26a(C) alineatul (7)			Articolul 335
	Articolul 26a(D), teza introductivă			—
	Articolul 26a(D) litera (a)			Articolul 313 alineatul (2) Articolul 333 alineatul (2)
	Articolul 26a(D) litera (b)			Articolul 4, literele (a) și (c)
	Articolul 26a(D) litera (c)			Articolul 35 Articolul 139 alineatul (3), primul paragraf
	Articolul 26b(A), primul paragraf, punctul (i), teza introductivă			Articolul 344 alineatul (1), punctul (1)
	Articolul 26b(A), primul paragraf, punctul (i), a doua teză			Articolul 344 alineatul (2)
	Articolul 26b(A), primul paragraf, punctul (ii), prima și a patra teză			Articolul 344 alineatul (1), punctul (2)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 26b(A), al doilea paragraf			Articolul 344 alineatul (3)
	Articolul 26b(A), al treilea paragraf			Articolul 345
	Articolul 26b(B), primul paragraf			Articolul 346
	Articolul 26b(B), al doilea paragraf			Articolul 347
	Articolul 26b(C), primul paragraf			Articolul 348
	Articolul 26b(C), al doilea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 349 alineatele (1) și (2)
	Articolul 26b(C), al treilea paragraf			Articolul 350
	Articolul 26b(C), al patrulea paragraf			Articolul 351
	Articolul 26b(D) alineatul (1) literele (a), (b) și (c)			Articolul 354, literele (a), (b) și (c)
	Articolul 26b(D) alineatul (2)			Articolul 355
	Articolul 26b(E), primul și al doilea paragraf			Articolul 356 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	Articolul 26b(E), al treilea și al patrulea paragraf			Articolul 356 alineatele (2) și (3)
	Articolul 26b(F), teza introductivă			Articolul 198 alineatele (2) și (3)
	Articolul 26b(F), a doua teză			Articolele 208 și 255
	Articolul 26b(G) alineatul (1), primul paragraf			Articolul 352
	Articolul 26b(G) alineatul (1), al doilea paragraf			—
	Articolul 26b(G) alineatul (2)			Articolul 353
	Articolul 26b(G) alineatul (2) litera (b), prima și a doua teză			Articolul 198 alineatele (1) și (3)
	Articolul 26c(A) literele (a)-(e)			Articolul 358, punctele (1)-(5)
	Articolul 26c(B) alineatul (1)			Articolul 359
	Articolul 26c(B) alineatul (2), primul paragraf			Articolul 360
	Articolul 26c(B) alineatul (2), al doilea paragraf, prima parte a tezei introductive			Articolul 361 alineatul (1)
	Articolul 26c(B) alineatul (2), al doilea paragraf, a doua parte a tezei introductive			Articolul 361 alineatul (1) literele (a)-(e)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 26c(B) alineatul (2), al doilea paragraf, a doua teză			Articolul 361 alineatul (2)
	Articolul 26c(B) alineatul (3), primul și al doilea paragraf			Articolul 362
	Articolul 26c(B) alineatul (4) literele (a)-(d)			Articolul 363 literele (a)-(d)
	Articolul 26c(B) alineatul (5), primul paragraf			Articolul 364
	Articolul 26c(B) alineatul (5), al doilea paragraf			Articolul 365
	Articolul 26c(B) alineatul (6), primul paragraf			Articolul 366 alineatul (1), primul paragraf
	Articolul 26c(B) alineatul (6), a doua și a treia teză			Articolul 366 alineatul (1), al doilea paragraf
	Articolul 26c(B) alineatul (6), al patrulea paragraf			Articolul 366 alineatul (2)
	Articolul 26c(B) alineatul (7), teza introductivă			Articolul 367, primul paragraf
	Articolul 26c(B) alineatul (7), a doua și a treia teză			Articolul 367, al doilea paragraf
	Articolul 26c(B) alineatul (8)			Articolul 368
	Articolul 26c(B) alineatul (9), teza introductivă			Articolul 369 alineatul (1)
	Articolul 26c(B) alineatul (9), a doua și a treia teză			Articolul 369 alineatul (2), primul și al doilea paragraf
	Articolul 26c(B) alineatul (10)			Articolul 204 alineatul (1), al treilea paragraf
	Articolul 27 alineatul (1), prima și a doua teză			Articolul 395 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	Articolul 27 alineatul (2), prima și a doua teză			Articolul 395 alineatul (2), primul paragraf
	Articolul 27 alineatul (2), a treia teză			Articolul 395 alineatul (2), al doilea paragraf
	Articolul 27 alineatele (3) și (4)			Articolul 395 alineatele (3) și (4)
	Articolul 27 alineatul (5)			Articolul 394
	Articolul 28 alineatele (1) și (1a)			—
	Articolul 28 alineatul (2), teza introductivă			Articolul 109
	Articolul 28 alineatul (2) litera (a), primul paragraf			Articolul 110, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28 alineatul (2) litera (a), al doilea paragraf			—

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 28 alineatul (2) litera (a), al treilea paragraf, teza introductivă			Articolul 112, primul paragraf
	Articolul 28 alineatul (2) litera (a), al treilea paragraf, a doua și a treia teză			Articolul 112, al doilea paragraf
	Articolul 28 alineatul (2) litera (b)			Articolul 113
	Articolul 28 alineatul (2) litera (b), prima și a doua teză			Articolul 114 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	Articolul 28 alineatul (2) litera (c), a treia teză			Articolul 114 alineatul (2)
	Articolul 28 alineatul (2) litera (d)			Articolul 115
	Articolul 28 alineatul (2) litera (e), primul și al doilea paragraf			Articolul 118, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28 alineatul (2) litera (f)			Articolul 120
	Articolul 28 alineatul (2) litera (g)			—
	Articolul 28 alineatul (2) litera (h), primul și al doilea paragraf			Articolul 121, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28 alineatul (2) litera (i)			Articolul 122
	Articolul 28 alineatul (2) litera (j)			Articolul 117 alineatul (2)
	Articolul 28 alineatul (2) litera (k)			Articolul 116
	Articolul 28 alineatul (3) litera (a)			Articolul 370
	Articolul 28 alineatul (3) litera (b)			Articolul 371
	Articolul 28 alineatul (3) litera (c)			Articolul 391
	Articolul 28 alineatul (3) litera (d)			Articolul 372
	Articolul 28 alineatul (3) litera (e)			Articolul 373
	Articolul 28 alineatul (3) litera (f)			Articolul 392
	Articolul 28 alineatul (3) litera (g)			Articolul 374
	Articolul 28 alineatul (3a)			Articolul 376
	Articolul 28 alineatele (4) și (5)			Articolul 393 alineatele (1) și (2)
	Articolul 28 alineatul (6), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 106, primul și al doilea paragraf

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 28 alineatul (6), primul paragraf, a doua teză			Articolul 106, al treilea paragraf
	Articolul 28 alineatul (6), al doilea paragraf literele (a), (b) și (c)			Articolul 107, primul paragraf, literele (a), (b) și (c)
	Articolul 28 alineatul (6), al doilea paragraf litera (d)			Articolul 107, al doilea paragraf
	Articolul 28 alineatul (6), al treilea paragraf			Articolul 107, al doilea paragraf
	Articolul 28 alineatul (6), al patrulea paragraf literele (a), (b) și (c)			Articolul 108, literele (a), (b) și (c)
	Articolul 28 alineatul (6), al cincilea și al șaselea paragraf			—
	Articolul 28a alineatul (1), teza introductivă			Articolul 2 alineatul (1)
	Articolul 28a alineatul (1) litera (a), primul paragraf			Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i)
	Articolul 28a alineatul (1) litera (a), al doilea paragraf			Articolul 3 alineatul (1)
	Articolul 28a alineatul (1) litera (a), al treilea paragraf			Articolul 3 alineatul (3)
	Articolul 28a alineatul (1) litera (b)			Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (ii)
	Articolul 28a alineatul (1) litera (c)			Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iii)
	Articolul 28a alineatul (1a) litera (a)			Articolul 3 alineatul (1) litera (a)
	Articolul 28a alineatul (1a) litera (b), primul paragraf, prima liniuță			Articolul 3 alineatul (1) litera (b)
	Articolul 28a alineatul (1a) litera (b), primul paragraf, a doua și a treia liniuță			Articolul 3 alineatul (2), primul paragraf, literele (a) și (b)
	Articolul 28a alineatul (1a) litera (b), al doilea paragraf			Articolul 3 alineatul (2), al doilea paragraf
	Articolul 28a alineatul (2), teza introductivă			—
	Articolul 28a alineatul (2) litera (a)			Articolul 2 alineatul (2), litera (a) punctele (i), (ii) și (iii)
	Articolul 28a alineatul (2) litera (b), primul paragraf			Articolul 2 alineatul (2), litera (b)
	Articolul 28a alineatul (2) litera (b), primul paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 2 alineatul (2), litera (b) punctele (i), (ii) și (iii)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 28a alineatul (2) litera (b), al doilea paragraf			Articolul 2 alineatul (2), litera (c)
	Articolul 26a alineatul (3), primul și al doilea paragraf			Articolul 20, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28a alineatul (4), primul paragraf			Articolul 9 alineatul (2)
	Articolul 28a alineatul (4), al doilea paragraf, prima liniuță			Articolul 172 alineatul (1), al doilea paragraf
	Articolul 28a alineatul (4), al doilea paragraf, a doua liniuță			Articolul 172 alineatul (1), primul paragraf
	Articolul 28a alineatul (4), al treilea paragraf			Articolul 172 alineatul (2)
	Articolul 28a alineatul (5) litera (b), primul paragraf			Articolul 17 alineatul (1), primul paragraf
	Articolul 28a alineatul (5) litera (b), al doilea paragraf			Articolul 17 alineatul (1), al doilea paragraf și alineatul (2), teza introductivă
	Articolul 28a alineatul (5) litera (b), al doilea paragraf, prima liniuță			Articolul 17 alineatul (2), literele (a) și (b)
	Articolul 28a alineatul (5) litera (b), al doilea paragraf, a doua liniuță			Articolul 17 alineatul (2) litera (c)
	Articolul 28a alineatul (5) litera (b), al doilea paragraf, a treia liniuță			Articolul 17 alineatul (2) litera (e)
	Articolul 28a alineatul (5) litera (b), al doilea paragraf, a cincea, a șasea și a șaptea liniuță			Articolul 17 alineatul (2), literele (f), (g) și (h)
	Articolul 28a alineatul (5) litera (b), al doilea paragraf, a opta liniuță			Articolul 17 alineatul (2) litera (d)
	Articolul 28a alineatul (5) litera (b), al treilea paragraf			Articolul 17 alineatul (3)
	Articolul 28a alineatul (6), primul paragraf			Articolul 21
	Articolul 28a alineatul (6), al doilea paragraf			Articolul 22
	Articolul 28a alineatul (7)			Articolul 23
	Articolul 28b(A) alineatul (1)			Articolul 40
	Articolul 28b(A) alineatul (2), primul și al doilea paragraf			Articolul 41, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28b(A) alineatul (2), al treilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 42, literele (a) și (b)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 28b(B) alineatul (1), primul paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 33 alineatul (1), literele (a) și (b)
	Articolul 28b(B) alineatul (1), al doilea paragraf			Articolul 33 alineatul (2)
	Articolul 28b(B) alineatul (2), primul paragraf			Articolul 34 alineatul (1) litera (a)
	Articolul 28b(B) alineatul (2), primul paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 34 alineatul (1) literele (b) și (c)
	Articolul 28b(B) alineatul (2), al doilea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 34 alineatul (2), primul și al doilea paragraf
	Articolul 28b(B) alineatul (2), al treilea paragraf, teza introductivă			Articolul 34 alineatul (3)
	Articolul 28b(B) alineatul (2), al treilea paragraf, a doua și a treia teză			—
	Articolul 28b(B) alineatul (3), primul și al doilea paragraf			Articolul 34 alineatul (4), primul și al doilea paragraf
	Articolul 28b(C) alineatul (1), prima liniuță, primul paragraf			Articolul 48, primul paragraf
	Articolul 28b(C) alineatul (1), prima liniuță, al doilea paragraf			Articolul 49
	Articolul 28b(C) alineatul (1), a doua și a treia liniuță			Articolul 48, al doilea și al treilea alineat
	Articolul 28b(C) alineatele (2) și (3)			Articolul 47, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28b(C) alineatul (4)			Articolul 51
	Articolul 28b(D)			Articolul 53
	Articolul 28b(E) alineatul (1), primul și al doilea paragraf			Articolul 50, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28b(E) alineatul (2), primul și al doilea paragraf			Articolul 54, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28b(E) alineatul (3), primul și al doilea paragraf			Articolul 44, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28b(F), primul și al doilea paragraf			Articolul 55, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28c(A), teza introductivă			Articolul 131
	Articolul 28c(A) litera (a), primul paragraf			Articolul 138 alineatul (1)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 28c(A) litera (a), al doilea paragraf			Articolul 139 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	Articolul 28c(A) litera (b)			Articolul 138 alineatul (2) litera (a)
	Articolul 28c(A) litera (c), primul paragraf			Articolul 138 alineatul (2) litera (b)
	Articolul 28c(A) litera (c), al doilea paragraf			Articolul 139 alineatul (2)
	Articolul 28c(A) litera (d)			Articolul 138 alineatul (2) litera (c)
	Articolul 28c(B), teza introductivă			Articolul 131
	Articolul 28c(B) literele (a), (b) și (c)			Articolul 140, literele (a), (b) și (c)
	Articolul 28c(C)			Articolul 142
	Articolul 28c(D), primul paragraf			Articolul 143 litera (d)
	Articolul 28c(D), al doilea paragraf			Articolul 131
	Articolul 28c(E) punctul (1), prima liniuță, înlocuiește articolul 16 alineatul (1)			
	— alineatul (1), primul paragraf			Articolul 155
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul A			Articolul 157 alineatul (1) litera (a)
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul B, primul paragraf literele (a), (b) și (c)			Articolul 156 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul B, primul paragraf litera (d), prima și a doua liniuță			Articolul 156 alineatul (1) literele (d) și (e)
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul B, primul paragraf litera (e), primul paragraf			Articolul 157 alineatul (1) litera (b)
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul B, primul paragraf litera (e), al doilea paragraf, prima liniuță			Articolul 154
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul B, primul paragraf litera (e), al doilea paragraf, a doua liniuță, teza introductivă			Articolul 154
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul B, primul paragraf litera (e), al doilea paragraf, a doua liniuță, a doua teză			Articolul 157 alineatul (2)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul B, primul paragraf litera (e), al treilea paragraf, prima liniuță			—
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul B, primul paragraf litera (e), al treilea paragraf, a doua, a treia și a patra liniuță			Articolul 158 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul B, al doilea paragraf			Articolul 156 alineatul (2)
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul C			Articolul 159
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul D, primul paragraf literele (a) și (b)			Articolul 160 alineatul (1) literele (a) și (b)
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul D, al doilea paragraf			Articolul 160 alineatul (2)
	— alineatul (1), primul paragraf, punctul E, prima și a doua liniuță			Articolul 161 literele (a) și (b)
	— alineatul (1), al doilea paragraf			Articolul 202
	— alineatul (1), al treilea paragraf			Articolul 163
	Articolul 28c(E) punctul (1), a doua liniuță, adaugă alineatul (1a) la articolul 16			
	— alineatul (1a)			Articolul 162
	Articolul 28c(E) punctul (2), prima liniuță, modifică articolul 16 alineatul (2)			
	— alineatul (2), primul paragraf			Articolul 164 alineatul (1)
	Articolul 28c(E) punctul (2), a doua liniuță, adaugă al doilea și al treilea paragraf la articolul 16 alineatul (2)			
	— alineatul (2), al doilea paragraf			Articolul 164 alineatul (2)
	— alineatul (2), al treilea paragraf			Articolul 165
	Articolul 28c(E) punctul (3), de la prima la a cincea liniuță			Articolul 141 literele (a)-(e)
	Articolul 28d alineatul (1), prima și a doua teză			Articolul 68, primul și al doilea paragraf
	Articolul 28d alineatele (2) și (3)			Articolul 69 alineatele (1) și (2)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Articolul 28d alineatul (4), primul și al doilea paragraf			Articolul 67 alineatele (1) și (2)
	Articolul 28e alineatul (1), primul paragraf			Articolul 83
	Articolul 28e alineatul (1), al doilea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 84 alineatele (1) și (2)
	Articolul 28e alineatul (2)			Articolul 76
	Articolul 28e alineatul (3)			Articolul 93, al doilea paragraf, litera (b)
	Articolul 28e alineatul (4)			Articolul 94 alineatul (1)
	Articolul 28f, punctul (1) înlocuiește articolul 17 alineatele (2), (3) și (4)			
	— alineatul (2), litera (a)			Articolul 168 litera (a)
	— alineatul (2), litera (b)			Articolul 168 litera (e)
	— alineatul (2), litera (c)			Articolul 168 literele (b) și (d)
	— alineatul (2), litera (d)			Articolul 168 litera (c)
	— alineatul (3), literele (a), (b) și (c)			Articolul 169 literele (a) și (b) Articolul 170 literele (a) și (b)
	— alineatul (4), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 171 alineatul (1), primul paragraf
	— alineatul (4), primul paragraf, a doua teză			Articolul 171 alineatul (2), primul paragraf
	— alineatul (4), al doilea paragraf litera (a)			Articolul 171 alineatul (1), al doilea paragraf
	— alineatul (4), al doilea paragraf litera (b)			Articolul 171 alineatul (2), al doilea paragraf
	— alineatul (4), al doilea paragraf litera (c)			Articolul 171 alineatul (3)
	Articolul 28f, punctul (2) înlocuiește articolul 18 alineatul (1)			
	— alineatul (1), litera (a)			Articolul 178 litera (a)
	— alineatul (1), litera (b)			Articolul 178 litera (e)
	— alineatul (1), litera (c)			Articolul 178 literele (b) și (d)
	— alineatul (1), litera (d)			Articolul 178 litera (f)
	— alineatul (1), litera (e)			Articolul 178 litera (c)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 28f, punctul (3) adaugă alineatul (3a) la articolul 18			
	— alineatul (3a), prima parte a tezei			Articolul 181
	— alineatul (3a), a doua parte a tezei			Articolul 182
	Articolul 28g înlocuiește articolul 21			
	— alineatul (1) litera (a), primul paragraf			Articolul 193
	— alineatul (1) litera (a), al doilea paragraf			Articolul 194 alineatele (1) și (2)
	— alineatul (1), litera (b)			Articolul 196
	— alineatul (1) litera (c), primul paragraf, prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 197 alineatul (1), literele (a), (b) și (c)
	— alineatul (1) litera (c), al doilea paragraf			Articolul 197 alineatul (2)
	— alineatul (1), litera (d)			Articolul 203
	— alineatul (1), litera (e)			Articolul 200
	— alineatul (1), litera (f)			Articolul 195
	— alineatul (2)			—
	— alineatul (2) litera (a), teza introductivă			Articolul 204 alineatul (1), primul paragraf
	— alineatul (2) litera (a), a doua teză			Articolul 204 alineatul (2)
	— alineatul (2), litera (b)			Articolul 204 alineatul (1), al doilea paragraf
	— alineatul (2) litera (c), primul paragraf			Articolul 199 alineatul (1) literele (a)-(g)
	— alineatul (2) litera (c), al doilea, al treilea și a patrulea paragraf			Articolul 199 alineatele (2), (3) și (4)
	— alineatul (3)			Articolul 205
	— alineatul (4)			Articolul 201
	Articolul 28h înlocuiește articolul 22			
	— alineatul (1), alineatul (a), prima și a doua teză			Articolul 213 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	— alineatul (1), litera (b)			Articolul 213 alineatul (2)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	— alineatul (1) litera (c), prima liniuță, teza introductivă			Articolul 214 alineatul (1) litera (a)
	— alineatul (1) litera (c), prima liniuță, a doua teză			Articolul 214 alineatul (2)
	— alineatul (1) litera (c), a doua și a treia liniuță			Articolul 214 alineatul (1) literele (b) și (c)
	— alineatul (1), alineatul (d), prima și a doua teză			Articolul 215, primul și al doilea paragraf
	— alineatul (1), litera (e)			Articolul 216
	— alineatul (2), litera (a)			Articolul 242
	— alineatul (2) litera (b), prima și a doua liniuță			Articolul 243 alineatele (1) și (2)
	— alineatul (3) litera (a), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 220, punctul (1)
	— alineatul (3) litera (a), primul paragraf, a doua teză			Articolul 220, punctele (2) și (3)
	— alineatul (3) litera (a), al doilea paragraf			Articolul 220, punctele (3) și (4)
	— alineatul (3) litera (a), al treilea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 221 alineatul (1), primul și al doilea paragraf
	— alineatul (3) litera (a), al patrulea paragraf			Articolul 221 alineatul (2)
	— alineatul (3) litera (a), al cincilea paragraf, teza introductivă			Articolul 219
	— alineatul (3) litera (a), al cincilea paragraf, a doua teză			Articolul 228
	— alineatul (3) litera (a), al șaselea paragraf			Articolul 222
	— alineatul (3) litera (a), al șaptelea paragraf			Articolul 223
	— alineatul (3) litera (a), al treilea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 224 alineatele (1) și (2)
	— alineatul (3) litera (a), al nouălea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 224 alineatul (3), primul paragraf
	— alineatul (3) litera (a), al nouălea paragraf, a treia teză			Articolul 224 alineatul (3), al doilea paragraf
	— alineatul (3) litera (a), al zecelea paragraf			Articolul 225

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	— alineatul (3) litera (b), primul paragraf, de la prima la a douăsprezecea liniuță			Articolul 226, punctele (1)-(12)
	— alineatul (3) litera (b), primul paragraf, a treisprezecea liniuță			Articolul 226, punctele (13) și (14)
	— alineatul (3) litera (b), primul paragraf, a paisprezecea liniuță			Articolul 226, punctul (15)
	— alineatul (3) litera (b), al doilea paragraf			Articolul 227
	— alineatul (3) litera (b), al treilea paragraf			Articolul 229
	— alineatul (3) litera (b), al patrulea paragraf			Articolul 230
	— alineatul (3) litera (b), al cincilea paragraf			Articolul 231
	— alineatul (3) litera (c), primul paragraf			Articolul 232
	— alineatul (3) litera (c), al doilea paragraf, teza introductivă			Articolul 233 alineatul (1), primul paragraf
	— alineatul (3) litera (c), al doilea paragraf, prima liniuță, teza introductivă			Articolul 233 alineatul (1), primul paragraf, litera (a)
	— alineatul (3) litera (c), al doilea paragraf, prima liniuță, a doua teză			Articolul 233 alineatul (2)
	— alineatul (3) litera (c), al doilea paragraf, a doua liniuță, teza introductivă			Articolul 233 alineatul (1), primul paragraf, litera (b)
	— alineatul (3) litera (c), al doilea paragraf, a doua liniuță, a doua teză			Articolul 233 alineatul (3)
	— alineatul (3) litera (c), al treilea paragraf, teza introductivă			Articolul 233 alineatul (1), al doilea paragraf
	— alineatul (3) litera (c), al treilea paragraf, a doua teză			Articolul 237
	— alineatul (3) litera (c), al patrulea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 234
	— alineatul (3) litera (c), al cincilea paragraf			Articolul 235
	— alineatul (3) litera (c), al șaselea paragraf			Articolul 236
	— alineatul (3) litera (d), primul paragraf			Articolul 244
	— alineatul (3) litera (d), al doilea paragraf, teza introductivă			Articolul 245 alineatul (1)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	— alineatul (3) litera (d), al doilea paragraf, a doua și a treia teză			Articolul 245 alineatul (2), primul și al doilea paragraf
	— alineatul (3) litera (d), al treilea paragraf, prima și a doua teză			Articolul 246, primul și al doilea paragraf
	— alineatul (3) litera (d), al cincilea și al șaselea paragraf			Articolul 247 alineatele (1), (2) și (3)
	— alineatul (3) litera (d), al șaptelea paragraf			Articolul 248
	— alineatul (3) litera (e), primul paragraf			Articolele 217 și 241
	— alineatul (3) litera (e), al doilea paragraf			Articolul 218
	— alineatul (4) litera (a), prima și a doua teză			Articolul 252 alineatul (1)
	— alineatul (4) litera (a), a treia și a patra teză			Articolul 252 alineatul (2), primul și al doilea paragraf
	— alineatul (4) litera (a), a cincea teză			Articolul 250 alineatul (2)
	— alineatul (4) litera (b)			Articolul 250 alineatul (1)
	— alineatul (4) litera (c), prima liniuță, primul și al doilea paragraf			Articolul 251 literele (a) și (b)
	— alineatul (4) litera (c), a doua liniuță, primul paragraf			Articolul 251 litera (c)
	— alineatul (4) litera (c), a doua liniuță, al doilea paragraf			Articolul 251 alineatul (1) literele (d) și (e)
	— alineatul (5)			Articolul 206
	— alineatul (6) litera (a), prima și a doua teză			Articolul 261 alineatul (1)
	— alineatul (6) litera (a), a treia teză			Articolul 261 alineatul (2)
	— alineatul (6) litera (b), primul paragraf			Articolul 262
	— alineatul (6) litera (b), al doilea paragraf, teza introductivă			Articolul 263 alineatul (1), primul paragraf
	— alineatul (6) litera (b), al doilea paragraf, a doua teză			Articolul 263 alineatul (2)
	— alineatul (6), litera (b), al treilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 264 alineatul (1), literele (a) și (b)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentarea directivă
	— alineatul (6) litera (b), al treilea paragraf, a treia liniuță, teza introductivă			Articolul 264 alineatul (1) litera (d)
	— alineatul (6) litera (b), al treilea paragraf, a treia liniuță, a doua teză			Articolul 264 alineatul (2), primul paragraf
	— alineatul (6), litera (b), al patrulea paragraf, prima liniuță			Articolul 264 alineatul (1) literele (c) și (e)
	— alineatul (6) litera (b), al patrulea paragraf, a doua liniuță, teza introductivă			Articolul 264 alineatul (1) litera (f)
	— alineatul (6) litera (b), al patrulea paragraf, a doua liniuță, a doua teză			Articolul 264 alineatul (2), al doilea paragraf
	— alineatul (6) litera (b), al cincilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 265 alineatul (1), literele (a) și (b)
	— alineatul (6) litera (b), al cincilea paragraf, a treia liniuță, teza introductivă			Articolul 265 alineatul (1) litera (c)
	— alineatul (6) litera (b), al cincilea paragraf, a treia liniuță, a doua teză			Articolul 265 alineatul (2)
	— alineatul (6) litera (c), prima liniuță			Articolul 263 alineatul (1), al doilea paragraf
	— alineatul (6) litera (c), a doua liniuță			Articolul 266
	— alineatul (6) litera (d)			Articolul 254
	— alineatul (6) litera (e), primul paragraf			Articolul 268
	— alineatul (6) litera (e), al doilea paragraf			Articolul 259
	— alineatul (7), prima parte a tezei			Articolul 207, primul paragraf Articolul 256 Articolul 267
	— alineatul (7), a doua parte a tezei			Articolul 207, al doilea paragraf
	— alineatul (8), primul și al doilea paragraf			Articolul 273, primul și al doilea paragraf
	— alineatul (9) litera (a), primul paragraf, prima liniuță			Articolul 272 alineatul (1), primul paragraf, litera (c)
	— alineatul (9) litera (a), primul paragraf, a doua liniuță			Articolul 272 alineatul (1), primul paragraf, literele (a) și (d)
	— alineatul (9) litera (a), primul paragraf, a treia liniuță			Articolul 272 alineatul (1), primul paragraf, litera (b)
	— alineatul (9) litera (a), al doilea paragraf			Articolul 272 alineatul (1), al doilea paragraf

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	— alineatul (9) litera (b)			Articolul 272 alineatul (3)
	— alineatul (9) litera (c)			Articolul 212
	— alineatul (9) litera (d), primul paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 238 alineatul (1), literele (a) și (b)
	— alineatul (9) litera (d), al doilea paragraf, prima și a patra liniuță			Articolul 238 alineatul (2), literele (a)-(d)
	— alineatul (9) litera (d), al treilea paragraf			Articolul 238 alineatul (3)
	— alineatul (9) litera (e), primul paragraf			Articolul 239
	— alineatul (9) litera (e), al doilea paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 240, punctele (1) și (2)
	— alineatul (10)			Articolele 209 și 257
	— alineatul (11)			Articolele 210 și 258
	— alineatul (12), teza introductivă			Articolul 269
	— alineatul (12) litera (a), prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 270 literele (a), (b) și (c)
	— alineatul (12) litera (b), prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 271 literele (a), (b) și (c)
	Articolul 281 adaugă al treilea paragraf la articolul 24 alineatul (3)			
	— alineatul (3), al treilea paragraf			Articolul 283 alineatul (1) literele (b) și (c)
	Articolul 28j, punctul (1) adaugă al doilea paragraf la articolul 25 alineatul (4)			
	— alineatul (4), al doilea paragraf			Articolul 272 alineatul (2)
	Articolul 28j, punctul (2) înlocuiește articolul 25 alineatele (5) și (6)			
	— alineatul (5), primul paragraf, literele (a), (b) și (c)			Articolul 300, punctele (1), (2) și (3)
	— alineatul (5), al doilea paragraf			Articolul 302
	— alineatul (6), litera (a), primul paragraf, teza introductivă			Articolul 301 alineatul (1)
	— alineatul (6), litera (a), primul paragraf, a doua teză			Articolul 303 alineatul (1)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	— alineatul (6) litera (a), al doilea paragraf, prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 303 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)
	— alineatul (6) litera (a), al treilea paragraf			Articolul 303 alineatul (3)
	— alineatul (6) litera (b)			Articolul 301 alineatul (1)
	Articolul 28j, punctul (3) adaugă al doilea paragraf la articolul 25 alineatul (9)			
	— alineatul (9), al doilea paragraf			Articolul 305
	Articolul 28k, punctul (1), primul paragraf			—
	Articolul 28k, punctul (1), al doilea paragraf, litera (a)			Articolul 158 alineatul (3)
	Articolul 28k, punctul (1), al doilea paragraf, literele (b) și (c)			—
	Articolul 28k, punctele (2) (3) și (4)			—
	Articolul 28k, punctul (5)			Articolul 158 alineatul (2)
	Articolul 28l, primul paragraf			—
	Articolul 28l, al doilea și al treilea alineat			Articolul 402 alineatele (1) și (2)
	Articolul 28l, al patrulea paragraf			—
	Articolul 28m			Articolul 399, primul paragraf
	Articolul 28n			—
	Articolul 28o alineatul (1), teza introductivă			Articolul 326, primul paragraf
	Articolul 28o alineatul (1) litera (a), teza introductivă			Articolul 327 alineatele (1) și (3)
	Articolul 28o alineatul (1) litera (a), a doua teză			Articolul 327 alineatul (2)
	Articolul 28o alineatul (1) litera (b)			Articolul 328
	Articolul 28o alineatul (1) litera (c), prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 329 literele (a), (b) și (c)
	Articolul 28o alineatul (1) litera (d), primul și al doilea paragraf			Articolul 330, primul și al doilea paragraf

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
	Articolul 28o alineatul (1) litera (e)			Articolul 332
	Articolul 28o alineatul (1) litera (f)			Articolul 331
	Articolul 28o alineatul (1) litera (g)			Articolul 4 litera (b)
	Articolul 28o alineatul (1) litera (h)			Articolul 35 Articolul 139 alineatul (3), al doilea paragraf
	Articolul 28o alineatul (2)			Articolul 326, al doilea paragraf
	Articolul 28o alineatul (3)			Articolul 341
	Articolul 28o alineatul (4)			—
	Articolul 28p alineatul (1), prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 405, punctele (1), (2) și (3)
	Articolul 28p alineatul (2)			Articolul 406
	Articolul 28p alineatul (3), primul paragraf, prima și a doua liniuță			Articolul 407 literele (a) și (b)
	Articolul 28p alineatul (3), al doilea paragraf			—
	Articolul 28p alineatul (4), literele (a)-(d)			Articolul 408 alineatul (1), literele (a)-(d)
	Articolul 28p alineatul (5), prima și a doua liniuță			Articolul 408 alineatul (2), literele (a) și (b)
	Articolul 28p alineatul (6)			Articolul 409
	Articolul 28p alineatul (7), primul paragraf, literele (a), (b) și (c)			Articolul 410 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)
	Articolul 28p alineatul (7), al doilea paragraf, prima liniuță			—
	Articolul 28p alineatul (7), al doilea paragraf, a doua, a treia și a patra liniuță			Articolul 410 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)
	Articolul 29 alineatele (1)-(4)			Articolul 398 alineatele (1)-(4)
	Articolul 29a			Articolul 397
	Articolul 30 alineatul (1)			Articolul 396 alineatul (1)
	Articolul 30 alineatul (2), prima și a doua teză			Articolul 396 alineatul (2), primul paragraf
	Articolul 30 alineatul (2), a treia teză			Articolul 396 alineatul (2), al doilea paragraf

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentarea directivă
	Articolul 30 alineatele (3) și (4)			Articolul 396 alineatele (3) și (4)
	Articolul 31 alineatul (1)			—
	Articolul 31 alineatul (2)			Articolul 400
	Articolul 33 alineatul (1)			Articolul 401
	Articolul 33 alineatul (2)			Articolul 2 alineatul (3)
	Articolul 33a alineatul (1), teza introductivă			Articolul 274
	Articolul 33a alineatul (1) litera (a)			Articolul 275
	Articolul 33a alineatul (1) litera (b)			Articolul 276
	Articolul 33a alineatul (1) litera (c)			Articolul 277
	Articolul 33a alineatul (2), teza introductivă			Articolul 278
	Articolul 33a alineatul (2) litera (a)			Articolul 279
	Articolul 33a alineatul (2) litera (b)			Articolul 280
	Articolul 34			Articolul 404
	Articolul 35			Articolul 403
	Articolele 36 și 37			—
	Articolul 38			Articolul 414
	Anexa A, punctele (I), (1) și (2)			Anexa VII, punctul (1) literele (a) și (b)
	Anexa A, punctele (I) și (3)			Anexa VII, punctul (1) literele (c) și (d)
	Anexa A, punctele (I), (1) și (6)			Anexa VII, punctul (2) literele (a)-(f)
	Anexa A, punctele (III) și (IV)			Anexa VII, punctele (3) și (4)
	Anexa A punctele (IV) și (1)-(4)			Anexa VII, punctul (4) literele (a)-(d)
	Anexa A, punctul V			Articolul 295 alineatul (2)
	Anexa B, teza introductivă			Articolul 295 alineatul (1), punctul (5)
	Anexa B, de la prima la a noua liniuță			Anexa VIII, punctele (1)-(9)
	Anexa C			—

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
	Anexa D, punctele (1)-(13)			Anexa I, punctele (1)-(13)
	Anexa E, punctul (2)			Anexa X, partea A, punctul (1)
	Anexa E, punctul (7)			Anexa X, partea A, punctul (2)
	Anexa E, punctul (11)			Anexa X, partea A, punctul (3)
	Anexa E, punctul (15)			Anexa X, partea A, punctul (4)
	Anexa E, punctul (1)			Anexa X, partea B, punctul (1)
	Anexa E, punctul (2)			Anexa X, partea B, punctul (2)
	Anexa F, punctele (5)-(8)			Anexa X, partea B, punctele (3)-(6)
	Anexa F, punctul (10)			Anexa X, partea B, punctul (7)
	Anexa F, punctul (12)			Anexa X, partea B, punctul (8)
	Anexa F, punctul (16)			Anexa X, partea B, punctul (9)
	Anexa F, punctul (17), primul și al doilea paragraf			Anexa X, partea B, punctul (10)
	Anexa F, punctul (23)			Anexa X, partea B, punctul (11)
	Anexa F, punctul (25)			Anexa X, partea B, punctul (12)
	Anexa F, punctul (27)			Anexa X, partea B, punctul (13)
	Anexa G, punctele (1) și (2)			Articolul 391
	Anexa H, primul paragraf			Articolul 98 alineatul (3)
	Anexa H, al doilea paragraf, teza introductivă			—
	Anexa H, al doilea paragraf, punctele (1)-(6)			Anexa III, punctele (1)-(6)
	Anexa H, al doilea paragraf, punctul (7), primul și al doilea paragraf			Anexa III, punctele (7) și (8)
	Anexa H, al doilea paragraf, punctele (8)-(17)			Anexa III, punctele (9)-(18)
	Anexa I, teza introductivă			—
	Anexa I, litera (a), de la prima la a șaptea linie			Anexa IX, partea A, punctele (1)-(7)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentarea directivă
	Anexa I, litera (b), prima și a doua liniuță			Anexa IX, partea B, punctele (1) și (2)
	Anexa I, litera (c)			Anexa IX, partea C
	Anexa J, teza introductivă			Anexa V, teza introductivă
	Anexa J			Anexa V, punctele (1)-(25)
	Anexa K, punctul (1), prima, a doua și a treia liniuță			Anexa IV, punctul (1) literele (a), (b) și (c)
	Anexa K, punctele (2)-(5)			Anexa IV, punctele (2)-(5)
	Anexa L, al primul paragraf, punctele (1)-(5)			Anexa II, punctele (1)-(5)
	Anexa L, al doilea paragraf			Articolul 56 alineatul (2)
	Anexa M, literele (a)-(f)			Anexa VI, punctele (1)-(6)
		Articolul 1, punctul (1), al doilea paragraf, al Directivei 89/465/CEE		Articolul 133, al doilea paragraf
		Articolul 2 al Directivei 94/5/CE		Articolul 342
		Articolul 3, prima și a doua teză, al Directivei 94/5/CE		Articolul 343, primul și al doilea paragraf
		Articolul 4 al Directivei 2002/38/CE		Articolul 56 alineatul (3) Articolul 57 alineatul (2) Articolul 357
		Articolul 5 al Directivei 2002/38/CE		—
			Anexa VIII, partea (II), punctul (2) litera (a), din actul de aderare al Greciei	Articolul 287, punctul (1)
			Anexa VIII, partea (III), punctul (2) litera (b), din actul de aderare al Greciei	Articolul 375
			Anexa XXXII, partea (IV), punctul (3) litera (a), prima și a doua liniuță, teza introductivă, din actul de aderare al Spaniei și al Portugaliei	Articolul 287, punctele (2) și (3)
			Anexa XXXII, partea (IV), punctul (3) litera (b), primul paragraf, din actul de aderare al Spaniei și al Portugaliei	Articolul 377
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (b), primul paragraf, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 104

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (b), primul paragraf, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 287, punctul (4)
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (b), primul paragraf, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 117 alineatul (1)
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (g), primul paragraf, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 119
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (h), primul paragraf, prima și a doua liniuță, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 378 alineatul (1)
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (i), primul paragraf, prima liniuță, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	—
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (i), primul paragraf, a doua și a treia liniuță, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 378 alineatul (2), literele (a) și (b)
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (j), din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 287, punctul (5)
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (l), primul paragraf, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 111 litera (a)
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (m), primul paragraf, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 379 alineatul (1)
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (n), primul paragraf, prima și a doua liniuță, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 379 alineatul (2)
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (x), prima liniuță, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 253
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (x), a doua liniuță, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 287, punctul (6)

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezentă directivă
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (z), primul paragraf, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 111 litera (b)
			Anexa XV, partea (IX), punctul (2) litera (a), primul paragraf, prima și a doua liniuță, din actul de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei	Articolul 380
			Protocolul nr. 2 al actului de aderare al Austriei, Finlandei și Suediei privind insulele Åland	Articolul 6 alineatul (1) litera (d)
			Anexa V alineatul (5) punctul (1) litera (a) al actului de aderare din 2003 al Republicii Cehe, Estoniei, Ciprului, Letoniei, Lituaniei, Ungariei, Maltei, Poloniei, Sloveniei și Slovaciei	Articolul 123
			Anexa V alineatul (5), punctul (1) litera (b), din actul de aderare din 2003	Articolul 381
			Anexa VI alineatul (7), punctul (1) litera (a), din actul de aderare din 2003	Articolul 124
			Anexa VI alineatul (7), punctul (1) litera (b), din actul de aderare din 2003	Articolul 382
			Anexa VII alineatul (7), punctul (1), primul și al doilea paragraf, din actul de aderare din 2003	Articolul 125 alineatele (1) și (2)
			Anexa VII alineatul (7), punctul (1), al treilea paragraf, din actul de aderare din 2003	—
			Anexa VII alineatul (7), punctul (1), al patrulea paragraf, din actul de aderare din 2003	Articolul 383 litera (a)
			Anexa VII alineatul (7), punctul (1), al cincilea paragraf, din actul de aderare din 2003	—
			Anexa VII alineatul (7), punctul (1), al șaselea paragraf, din actul de aderare din 2003	Articolul 383 litera (b)
			Anexa VIII alineatul (7), punctul (1) litera (a), din actul de aderare din 2003	—
			Anexa VIII alineatul (7), punctul (1) litera (b), din actul de aderare din 2003	Articolul 384 litera (a)
			Anexa VIII alineatul (7), punctul (1), al treilea paragraf, din actul de aderare din 2003	Articolul 384 litera (b)
			Anexa IX alineatul (8), punctul (1), din actul de aderare din 2003	Articolul 385

Directiva 67/227/CEE	Directiva 77/388/CEE	Directive rectificative	Alte acte	Prezenta directivă
			Anexa X alineatul (7), punctul (1) litera (a) subpunctele (i) și (ii), din actul de aderare din 2003	Articolul 126 literele (a) și (b)
			Anexa X alineatul (7), punctul (1) litera (c), din actul de aderare din 2003	Articolul 386
			Anexa XI alineatul (7), punctul (1), din actul de aderare din 2003	Articolul 127
			Anexa XI alineatul (7), punctul (2) litera (a), din actul de aderare din 2003	Articolul 387 litera (c)
			Anexa XI alineatul (7), punctul (2) litera (b), din actul de aderare din 2003	Articolul 387 litera (a)
			Anexa XI alineatul (7), punctul (2) litera (c), din actul de aderare din 2003	Articolul 387 litera (b)
			Anexa XII alineatul (9), punctul (1) litera (a), din actul de aderare din 2003	Articolul 128 alineatele (1) și (2)
			Anexa XII alineatul (9), punctul (1) litera (b), din actul de aderare din 2003	Articolul 128 alineatele (3), (4) și (5)
			Anexa XII alineatul (9), punctul (2), din actul de aderare din 2003	Articolul 388
			Anexa XIII alineatul (9), punctul (1) litera (a), din actul de aderare din 2003	Articolul 129 alineatele (1) și (2)
			Anexa XIII alineatul (9), punctul (1) litera (b), din actul de aderare din 2003	Articolul 389
			Anexa XIV alineatul (7), primul paragraf, din actul de aderare din 2003	Articolul 130 literele (a) și (b)
			Anexa XIV alineatul (7), al doilea paragraf, din actul de aderare din 2003	—
			Anexa XIV alineatul (7), al treilea paragraf, din actul de aderare din 2003	Articolul 390